רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבת מליאה
יום רביעי, י"ז באדר תשע"ג - 27/02/2013

נוכחים
חברי הוועדה:
אמיר גילת - יו"ר הוועדה
דוד חיון, חבר מליאה
בלהה כהנא, חברת מליאה
וופא זועבי פאהום, חברת מליאה
קובי אוז, חבר מליאה
יוסי דרמר, חבר מליאה
עאטף כיוף, חבר מליאה
דבורה הנדלר, חבת מליאה
נורית ירדני-לוי, חברת מליאה
אנטון איוב, חבר מליאה
לנה קריינדלין, חברת מליאה
יואב הורוביץ, ועד מנהל
גאולה אבידן, מועד מנהל
אסתי אפלבאום-פולני, ועד מנהל

מוזמנים:
אפרים באוך, יו"ר התאחדות אגודת הסופרים בישראל
מרסיה צוגמן, סגנית בכירה ליועמ"ש, לשכה משפטית
ליאת בלום, ממונה על זכויות יוצרים, לשכה משפטית
מיכאל מירו, מנהל קול ישראל
ערן הורן, סמנכ"ל כספים
לינדה בר, דוברת רשות השידור
יואב גינאי, מנהל חטיבת התכנית בערוץ הראשון
יואב אשכנזי

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני פותח את ישיבת המליאה. כידוע לכולנו זאת ישיבה שמתכנסת לאחר ביטולה של ישיבת המליאה שנקבעה ליום שני שעבר בהעדר קוורום, ועל פי החוק, או הנוהל, על פי החוק אנחנו מתכנסים לדיון בתוך 10 ימים בכל קוורום, באותו סדר יום שנקבע לדיון שעבר. מנכ"ל הרשות נמצא בדרכו לכאן מפגישה הייתי אומר מכרעת בנוגע לרפורמה. הוא בדרך לפה, כבר דיברתי איתו, אז אנחנו נתחיל בלעדיו וגם נסדר קצת את סדר היום, כי למשל בסעיף עדכון רפורמה אנחנו נחכה לשמוע את הדיווח מהשטח, ויש בשורות מעודדות. אז אני מציע שאנחנו נתחיל עם הנושא של תל"י, שזה איגוד התסריטאים. אנחנו זימנו אותם לפי בקשתם למליאה, כדי להופיע ולהציג את טיעוניהם, עמדותיהם בנושא מדיניות שקשורה לעניין שלהם. קדם לזה דיון בוועד המנהל, שגם בפניו הם ביקשו להופיע, ויש פה נושאים שהם יותר עניין של המליאה כי זה נושא של מדיניות. מטעמים, שאני מציע שהלשכה המשפטית תפרט, הם בחרו שלא להופיע פה בעת הזו, אבל אני חושב שאנחנו כן צריכים להתחיל לקבל החלטות, והיום אנחנו נעשה איזה שהוא דיון ראשוני בנושא בכלל של-. חברה', אי אפשר לנהל ככה דיון שכל אחד מדבר והאקוסטיקה אולי הייתה מתאימה לבית הכנסת שהיה פה פעם, אבל היא לא מתאימה לחדר ישיבות, אז אנא תעזרו לי. ואני חושב שזה צעד ראשון שלנו בגיבוש מדיניות בכלל בכל מה שנוגע לאגודות הגבייה וכו'. אז ליאת, בבקשה, תני איזו פרזנטציה ראשונית, תמונת מצב, תל"י ותל"י לצאת מהפרט אל הכלל.

וופא זועבי פאהום: סליחה, האם לפי החוק מה שהתחלת להגיד, כל מה שהיה על סדר היום באותה ישיבה שלא התקיימה, צריך לקחת בהם החלטות?

דוד חיון: חייב.

היו"ר, אמיר גילת: כן, כן. מה לא אמרתי ברור?

וופא זועבי פאהום: לא הבנתי.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי. עוד משהו שרציתי להגיד בפתיחה, מכיוון שסדר היום עמוס ביותר, אז כדי באמת להספיק הכל אנחנו נבקש איפה שאפשר לעשות קיצורי דרך, לעשות אותם. כן, בבקשה.

ליאת בלום: טוב, האמת שיש לכם את הכל בחומר הרקע, אז אני מקווה שכבר קראתם אותו.

וופא זועבי פאהום: אני אגיד לכם את האמת, אנחנו הוצפנו בכל כך הרבה חומרי רקע וישיבה וביטול ישיבה וזה, אז אני מודה ומתוודה, אני לא יודעת עם אחרים יודו בזה, אבל לא יכולתי להיחשף ליותר, כבר לא יכולתי, לא הייתי מסוגלת.

ליאת בלום: אז אני אסקור את זה בכמה משפטים בודדים, ככה שזה ייכנס לדיון. תל״י זו חברת תמלוגים שמייצגת תסריטאים ובמאים. היא מייצגת אותם רק לצורך קביעת התמלוגים. יש התקשרות ישירה תסריטאי ובמאי, בין אם זה באופן ישיר ובין אם זה באמצעות מפיק חיצוני בהפקות חיצוניות. במשך די הרבה שנים אנחנו לא הסכמנו, אנחנו – זה הרשות, לא הסכמנו להכיר בכלל בתל״י, בגלל שטענו שיש לנו את סעיף 38 לחוק רשות השידור שמשאיר את הזכויות ביצירה במלואן, ברשות. וגם מסיבות אחרות, שלא היה ברור מעמד הבאים והמון שאלות משפטיות שלא היו ברורות. המצב הזה השתנה תוך כמה שנים. מעמד התסריטאים והבמאים הוכר בפסיקה, וגם הרשות נדרשה לשוב ולחשוב איך היא רוצה להתקשר איתם, בין אם זה באופן ישיר ובין אם זה באמצעות אגודת הגבייה. בשנת 2005 הוגשה תביעה, אנחנו ניסינו להגיע לגישור על מנת לא להגיע לפתרון בערכאות. במסגרת הסכם הגישור נחתם הסכם ל-5 שנים. ההסכם לא נגע בסלע המחלוקת העקרוני, של אם אנחנו משלבים את סעיף תל״י בהסכמי ההתקשרות שלנו או לא. ההסכם פתר את המחלוקת הכספית, דהיינו אין מחלוקת כספית כרגע. אנחנו משלמים סכום קבוע כל שנה לתל״י, והדיון העקרוני לגבי הזכויות נשאר פתוח, כשבהסכם נרשם במפורש שאנחנו רשאים, או יותר נכון לא נתנגד לרשום ולהכניס את הסעיף להסכמים שלנו, אלא אם יוסכם אחרת. פרשנות מאד רחבה שאנחנו סבורים שהותירה בידינו את הבחירה האם להכניס את סעיף תל״י או לא. תל״י מתנגדים. אני פשוט מציגה את העמדה שלהם כי הם לא כאן, אז כדי שתבינו את סלע המחלוקת. הם חושבים שאנחנו כן צריכים לשלב את סעיף תל״י. מנגנון חלוקת התמלוגים שלהם לא מאפשר להם לחלק תמלוגים בעצם, מכיוון שהם מחלקים את זה רק למי שיש לו את הסעיף בהסכם ההתקשרות. אבל זה מנגנון שלא

מחייב את הרשות. זה מנגנון שבין האיגוד לבין החברים, זה לא קשור אלינו. מה שנוצר במהלך השנים והסתבר לנו זה שהם בעצם מתקשים לחלק, כי אנחנו לא משלבים את הסעיף והם לא יודעים לאיזה יוצר נשמרת הזכות ולאיזה יוצר לא נשמרת הזכות. כאן הגענו למחלוקת. הם רוצים לדעת מה המדיניות בצורה מסודרת והם סירבו להגיע למליאה כי הם טוענים שההתנהלות שלנו היא מדיניות בפני עצמה, למרות הניסיונות שלנו להסביר שאין מדיניות מסודרת, ושאנחנו עכשיו רוצים לגבש אותה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> זה קשור לישיבה שהם הוזמנו. הם הופיעו בפני הוועד המנהל, הוועד המנהל סבר שזה עניין שהמליאה צריכה להחליט כי זה עניין של מדיניות כללית, ולכן זה הגיע לפה. לפני בואם לפה הם ניהלו איתנו התכתבויות וביקשו לקבל, ואיפה שאני לא מדייק תגידי לי. הם ביקשו לקבל את מסמך המדיניות. אמרנו להם שאין מסמך מדיניות, אנחנו רוצים לעשות את הדיון הזה בכוונה לגבש מדיניות, ואז הם אמרו שעצם זה שאין מדיניות זה גם מדיניות ושנכתוב להם את זה, אבל אין מה לכתוב כי אנחנו, כלומר זה ביצה ותרנגולת, מעגל סגור, שאני החלטתי לקיים את הישיבה בכל זאת כדי לנסות לפתור את זה, כי אם לא תהיה לנו מדיניות אז לא נוכל להציג מסמך של מדיניות. ואני קיוויתי שנוכל לקיים את הדיון גם איתם כדי לשמוע את טענותיהם ואז לגבש את המדיניות, אבל הם כאמור בחרו שלא להגיע.

<u>ליאת בלום:</u> רק דבר אחד מאד חשוב שלא ציינתי, זה כל הנושא של ההיתר פעילות שלהם. תל"י בעצם מהווים הסדר כובל והם לא קיבלו רישיון לפעילות שלהם. זה ידוע לכל גופי השידור וכל גופי השידור מתקשרים איתם למרות זאת. אני חושבת שכגוף ציבורי וגם הבעתי את זה בפני הוועד המנהל, יש כאן שאלה מאד עקרונית האם הרשות כגוף ציבורי צריכה להתקשר עם גורם שיש חשש מאד גדול וסביר שמהווה הסדר כובל ללא היתר. גם סביב הסוגיה הזאת דנו בוועד המנהל, ואחת מהאופציות שעלתה היא קודם באמת להסדיר את הנושא הזה.

<u>דוד חיון:</u> מה עם התייעצות עם הממונה על ההגבלים העסקים?

ליאת בלום: אין הליך התייעצות. זאת אומרת אנחנו יכולים בעצם ללכת בשני מישורים. אנחנו יכולים לפנות אליו - - -

דוד חיון: לא פורמאלית - - -

ליאת בלום: אנחנו יכולים בתור התחלה לבקש מהם להמציא את זה, כי הם יודעים שזה בעייתי והם בעצם - - -

דוד חיון: אנחנו גם יכולים לפנות אליו.

ליאת בלום: נכון. אנחנו יכולים לבקש ממנו אישור - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה מה שביקשנו נדמה לי בוועד המנהל.

ליאת בלום: כן, אבל אמרנו שנעביר את זה לכאן ונקבל החלטה עקרונית אם זה מהווה איזו שהיא משוכה שרק לאחריה נדון במדיניות עצמה. אני חושבת שזה נכון יותר בראש ובראשונה להודיע להם שאנחנו רוצים לקבל את ההיתר הזה. זאת אומרת זה הליך שהם צריכים לנהל מול הממונה ולא הרשות צריכה.

ווּפא זועבי פאהום: אני לא הבנתי, אנחנו ... שצריך לשלם להם?

ליאת בלום: אנחנו משלמים להם ואנחנו מכירים בזה אחרי מה שהסברתי, אחרי תהליך של כמה שנים שגם הבנו שאי אפשר לשמור את הזכויות במלואן על כל היצירות. זאת אומרת הגענו איתם לאיזו שהיא הסכמה שיש סוגי התקשרויות שבהן - - - -

ווּפא זועבי פאהום: ועכשיו אחרי שאנחנו משלמים להם מזה זמן מה, אנחנו צריכים את האישור של הממונה על ההגבלים העסקיים אם צריך לשלם להם או לא?

ליאת בלום: אין עדיין אישור.

ווּפא זועבי פאהום: לא, כאילו אחרי שאנחנו כבר משלמים, הרי אנחנו משלמים כבר מספר שנים.

ליאת בלום: נכון.

ווּפא זועבי פאהום: אז מה נשתנה שהיום אנחנו צריכים את האישור של הממונה?

ליאת בלום: אז אני אסביר. לא השתנה מכיוון שהם היו אגודה חדשה. הרבה אגודות בתחילת הדרך לא מקבלות הסדר, כי לא ברור אם הן תחזקנה, לא ברור מה יהיה נפח השוק שהן באמת ישתלטו עליו כמונופול, ולכן זה דבר שהוא נהוג שאגודה שהיא מתחילה לא מיד ממציאה הסדר.

ווּפא זועבי פאהום: אבל מיד מתחילים לשלם לה.

ליאת בלום: משלמים לה גם מכיוון שהם יכולים להפעיל עלינו לחצים של שוק ולהגיד לתסריטאים שלהם לא לעבוד איתנו, אז אנחנו במצב די בעייתית, שדרך אגב מעיד על זה שיש לנו ... הסדר כובל. נעשו כמה תהליכים מול תל"י ומול גופי שידור אחרים. אף גוף שידור לא הוביל את זה עד הסוף, זאת אומרת לא הגיע למצב שהוא אומר או שתפסקו שהם לא יכולים לפעול, או שתפסקו מה הם התנאים שבהם הם יכולים לפעול.

ווּפא זועבי פאהום: וכאילו מה ערב לנו שעכשיו כשאנחנו הולכים לקבל את האישור של הממונה על ההגבלים העסקיים, שהם לא יעשו את אותו דבר שהיו יכולים לעשות אותו עוד בהתחלה ויגידו להם – תשמעו, אל תעבדו איתם. הרי אנחנו באותה נקודת זמן, באותה נקודת מאזן כוחות כזה, שהם יכולים גם - - -

ליאת בלום: אבל זה תהליך. הממונה על ההגבלים העסקיים לא מוציא היתר ככה, הוא עושה בדיקת שוק, הוא בודק היטב אם יש פה הסדר כובל. יכול להיות שרשות השידור כגוף ציבורי, תראו, צריך לשים את הדברים בצורה ברורה. יכול מאד להיווצר פה מאבק. יכול מאד להיות שהתסריטאים יפעילו לחץ. זה לא-, בגלל זה גם אני פרשתי את זה בפני - - -

ווּפא זועבי פאהום: יכול להיות שהם לא יקבלו את אישור, ויכול להיות שגם אם הם לא יקבלו את האישור הם יפעילו את אותו לחץ שפחדנו ממנו בהתחלה, ולכן גם שילמנו להם, שלפיו תשמעו, הם יגידו לכך התסריטאים ולכולם לא לעבוד איתנו. אז זה כמו מי שקפץ וחזר לאותו מקום.

ליאת בלום: זה לא מדויק, מכיוון שלא ידענו מה יהיה המעמד של האגודה הזאת.

ווּפא זועבי פאהום: ועכשיו אנחנו יודעים ש - - -

ליאת בלום: אנחנו יודעים שזאת אגודה שכרגע עושה רושם שהיא ממשיכה לפעול בשוק, ושכל גופי השידור מתקשרים איתה.

יואב הורוביץ: מה שאני רוצה לשמוע את הייעוץ המשפטי, מה שנראה הוא שלא כדאי לפנות לממונה על ההגבלים, משום שפנייה לממונה על ההגבלים נעשית-, קודם כל לכאורה אין פה עילה לפנות לממונה על ההגבלים.

ליאת בלום: לא אנחנו פונים.

דוד חיון: האם אין סכנה שאנחנו עוברים על החוק?

יואב הורוביץ: לא, לא, אבל זאת שאלה שהיא בדרך כלל מגיעה, אבל אני אגיד למה אנחנו לא. אחד לדעתי אנחנו לא חייבים ויגידו היועצים המשפטיים. דבר שני, אם אנחנו נציף את זה, תראו, אנחנו הגענו איתם על בסיס מסחרי להסכם, בסיס מסחרי של כוחות שוק, של ביקוש והיצע, ובאותו רגע נתון החליט מי שהחליט שזה נכון להגיע איתם להסכם. עכשיו, יכול להיות אחת מהשתיים. אם יקבע הממונה על ההגבלים שיש פה הסדר כובל, אז חזקה עליו שהוא צריך גם לתת לו פתרון. זאת אומרת הוא יוביל לפתרון. הוא לא ייתן פתרון מסחרי, אבל הוא יוביל לפתרון.

ליאת בלום: הוא נותן.

יואב הורוביץ: לכן לא הייתי יוזם אני את הפנייה.

דוד חיון: אבל יש כבר הכרזה על הסדר כובל.

ליאת בלום: רגע, ברגע שהוא מכריז הסדר כובל והוא מכיר בו כהסדר כובל והוא בכל זאת חושב וסבור שהוא צריך לאפשר לו להמשיך ולפעול, הוא נותן תנאי רישיון. כך עובדת אגודת הפדרציה, כך עובדת אקו"ם.

דוד חיון: גם אקו"ם זה הסדר כובל.

ליאת בלום: זה לא שיפרקו אותם מחר, אלא אם כן החליטו באמת שאין פעילות כלכלית ויפרקו אותם. אבל בהנחה שהם ילכו במסלול שהלכו אגודות אחרות, ההסדר יאושר בתנאי הרישיון, ואז תנאי הרישיון האלה מאד מטיבים עם גופי שידור.

וופא זועבי פאהום: אנחנו אמורים עכשיו להתוות מדיניות, כאילו בתוך הישיבה הזאת?

דוד חיון: ברור.

ליאת בלום: העניין של ההגבלים העסקיים לא חובה. אנחנו העלינו את זה כנקודה שיש לתת עליה את הדעת, שגוף ציבורי מתקשר כאן עם אגודה, זה מותר, זה אפשרי.

וופא זועבי פאהום: זה כאילו אפיק אחד, אבל אנחנו כמליאה שהתכנסה להיום, אנחנו צריכים - - -

ליאת בלום: אנחנו סבורים שברגע שנשלב את אותו סעיף תל״י מדובר בכל ההסכמים באופן גורף, יהיו לזה השלכות, לא רק משפטיות. השלכות ציבוריות, השלכות של נראות ציבורית, השלכות עקרוניות, ולכן זה דיון עקרוני.

וופא זועבי פאהום: לא, השאלה שעומדת על הפרק היום, שאני אבין, שנצמצם את המחלוקת ואת ההבנה. יכול להיות שאחרים פה מבינים, אני פחות.

ליאת בלום: יש הצעת החלטה.

וופא זועבי פאהום: לא, השאלה שאנחנו יושבים עליה היום, שאל לנו להכליל את הסעיף הזה, את הסעיף של תל״י בכל ההסכמים, ואנחנו צריכים להכליל אותו רק במקרים שבשיקול דעתנו? זו המדיניות?

ליאת בלום: נכון, זו המדיניות שכרגע המליאה אמורה לדעת האם המוסדות מנחים אותה לשלב את הסעיף ואם כן אז איפה.

וופא זועבי פאהום: אוקי.

ליאת בלום: וזו סוגיה נפרדת מנושא ההגבלים העסקיים. יש הצעת החלטה רשומה שבה אנחנו - - -

וופא זועבי פאהום: אמרתי לך, אנחנו הוצפנו, אי אפשר לקרוא.

ליאת בלום: הצעת ההחלטה אומרת שבמקומות שאנחנו חושבים שחשוב שמלוא הזכויות יישארו בידי הרשות, אנחנו לא נשלב ולא נסכים לשילוב הסעיף. דהיינו, אם יש עכשיו איזו שהיא הפקת דגל שאנחנו רוצים שנוכל להמשיך ולהשתמש בה תמיד, ללא קשר לאם התסריטאי חבר באגודה או לא חבר באגודה, ללא קשר אם אנחנו צריכים לשלם לו תמלוגים או לא, אז אנחנו לא נשלב את הסעיף. לעומת זאת יש הפקות וסוגי התקשרויות שבהם אנחנו חושבים שזה פחות קריטי לשלב את הסעיף ואנחנו יכולים להיענות לדרישה של תל״י.

וופא זועבי פאהום: זה נשמע הגיוני, אבל צריך שיהיו קריטריונים בשביל שגם ייראה שוויוני כלפי מי שאת מתקשרת איתו.

ליאת בלום: אז אני אגיד מה הקריטריונים שנקבעו בהצעת ההחלטה. איפה שהמימון הכספי של הרשות הוא מלא, זאת אומרת זאת בהפקה שאנחנו מממנים מימון מלא לא ישולב סעיף תל״י. איפה שהמימון הוא חלקי ומטה, 50% מעלות ההפקה שלנו, זה אומר שיש לנו שותפים נוספים להפקה, זה אומר שממילא אנחנו לא בעלי מלוא הזכויות, אין לנו התנגדות, אנחנו לא קובעים שתהיה לזה השפעה ... כנ״ל לגבי סרטים קנויים. לגבי התקשרות ישירה – במאי תסריטאי בהפקות פנימיות שלנו, השארנו את זה פיתוח לשיקול דעת, בהתאם לאותה - - -

וופא זועבי פאהום: לשיקול דעת של מי ומי מפקח עליו?

ליאת בלום: של הגורם שמנהל את המשא ומתן עם אותו במאי או תסריטאי.

וופא זועבי פאהום: ומי מפקח על שיקול הדעת הזה?

ליאת בלום: ... היום.

וופא זועבי פאהום: אני בעד עד שיקול הדעת הזה.

היו״ר, אמיר גילת: כן, קובי.

קובי אוז: אני דווקא קראתי את ההערות וגם ניסיתי לעשות בדיקות מסביב לגבי מה העניין.

וופא זועבי פאהום: כל הכבוד.

קובי אוז: החברה האלה יש להם הסכמים גם עם HOT, גם עם YES, גם עם החינוכית והם עובדים. זאת אומרת יש סעיף תל״י, כל תסריטאי שרוצה לעבוד. עכשיו - - -

יוסי דרמר: הסכמים מלאים?

קובי אוז: כן, סעיף תל״י מופיע. כשאתה רואה סדרה ב-HOT, יש סעיף תל״י למטה.

וופא זועבי פאהום: אני לא יודעת את זה. מאיפה אנחנו יודעים את זה? אנחנו יודעים את זה כנתון.

קובי אוז: אנחנו יודעים את זה כנתון, כן.

ליאת בלום: לא, יש הסכמים עם כל גופי השידור.

קובי אוז: זאת אומרת, הגוף שהוא רשות השידור צריך להחליט האם הוא מצטרף לכל גופי השידור הרגילים ומוסיף את סעיף תל״י לתוך ההסכם, או שהוא שומר את זה לשיקול דעת. אם השאלה הייתה אם כן להצטרף או לא להצטרף, זאת שאלה מסוימת, כי היא די מסודרת. זו שאלה מאד פשוטה. אם אנחנו אומרים אוקי, לא מעניין אותנו תל״י, אז התשובה היא פשוטה. אם אנחנו אומרים – אנחנו תמיד רוצים לדאוג לתסריטאים וכן מעניין אותנו תל״י, זאת גם תשובה פשוטה. העניין פה, הצעת ההחלטה פה, הבעייתיות בה היא שהיא יכולה ליצור אפליה, למשל בין כאלה שכן התאגדו בתל״י לבין כאלה שלא התאגדו בתל״י. זאת אומרת, שרשות השידור יכולה להגיד – איפה אתה תסריטאי יקר? אנחנו רוצים להזמין אותך לעשות את סדרת הדגל, אה, אתה בתל״י, אנחנו לא מעבירים זכויות לתל״י ולכן יכול להיווצר מצב שתסריטאי אחד שהתאגד מקבל יחס פחות טוב לסדרות מסוימות, וגם זה יכול לייצר מצב של איפה ואיפה. אם אתה בתל״י אז אתה לא מסודר, יש לך בעיות איתנו, ואם אתה לא בתל״י, אז סבבה, בוא נדבר. ואני לא חושב שרשות השידור צריכה להיות, גם כשרשות השידור מוציאה את כל הכסף, אני רוצה שהבמאי שלי, או אני רוצה שהתסריטאי שלי יהיה התסריטאי הכי טוב לסדרה, ולא התסריטאי הכי טוב שאיננו מאוגד בתל״י לסדרה. זאת אומרת העניין הוא נורא פשוט.

וופא זועבי פאהום: הוא יכול להיות טוב גם כשהוא מאוגד בתל״י וגם כשהוא לא מאוגד בתל״י.

קובי אוז: כן, אבל אז הם יגידו לו – אתה רוצה לעבוד בסדרת הדגל של רשות השידור? אנחנו לא נכניס סעיף תל״י בהסכם שלך, והוא יגיד – כמובן אני מאוגד בתל״י, אני חייב שיהיה לי הסכם תל״י.

וופא זועבי פאהום: אתה יכול להכניס את תל״י כל הזמן ולהגיד במקרה הזה היא שווה אפס ובמקרה הזה היא שווה 50%. תלוי מי הצד השני שלך.

קובי אוז: לא, אתה לא יכול. סעיף תל״י זה סעיף אוטומטי, זה כמו לשלם אקו״ם. זה סעיף אוטומטי. עכשיו, אז לכן בעיני הצעת ההחלטה שנמצאת כאן היא הצעת החלטה לא נכונה. לא נכון להבדיל בין הפקות כאלה

ואחרות, צריך להחליט אם כן הולכים אם תל"י או לא הולכים עם תל"י, אבל ה-באמצע הזה, כשאין מנגנון שאנחנו יודעים שהוא מנגנון מסודר ומנגנון שהוא שקוף ונראה - למה עם אלה חתמו ולמה עם אלה לא חתמו ולמה נתנו יתרון לאחד שאיננו מאוגד, אולי היה אחד מתל"י שהוא יותר טוב? אנחנו חייבים לציבור את התכניות הכי טובות, לא את התכניות הכי טובות שאנחנו מצליחים להשיג בלי איגודים. ועוד דבר אחד, אחרון, תסריטאי הוא יוצר, אני חושב שרשות השידור, הא' ב' שלה זה לדאוג ליוצרים – אם זה אומנים, אם זה מוסיקאים, אם זה במאי, אם זה מישהו אחר. במובן הזה תסריטאים זה בדיוק היוצרים שאנחנו צריכים דווקא לטפח ולקדם, כי זה משהו שחסר בארץ, לפחות ברמה טובה.

ליאת בלום: אני יכולה רק להשיב?

היו"ר, אמיר גילת: כן.

ליאת בלום: הוויכוח אם הוא יהיה חבר בתל"י או לא, לא ייפתר גם אם תחליט שאתה משלב את סעיף תל"י בכל ההסכמים, כי תמיד יכול להיות במאי שהוא לא חבר בתל"י, ואני אסגור איתו חוזה העסקה כפול ממה שבדרך כלל משלמים, ואני אגיד לו – לא רוצה שום קשר איתך אחר כך. אני משלמת לך כפול שכר עבודה, אבל אני לא משלמת לך תמלוגים כי אני אחר כך רוצה לעשות עם היצירה מה שאני רוצה. אתה לא תפתור את הבעיה. זאת אומרת הבעיה שתל"י מצליחה לחלוש על כל השוק או לא, היא לא בעיה של רשות השידור. ONCE מי שלא חבר בתל"י, רוב הסיכוי שלו לקבל תמלוגים עבור שידורים הוא נמוך מאד.

קובי אוז: רגע, אם הוא לא חבר בתל"י את לא צריכה לשים לו הסכם של תל"י?

ליאת בלום: לא, אני ממש לא צריכה.

קובי אוז: והם רוצים שתשימי?

ליאת בלום: הם לא רוצים. הם דואגים למי שמאוגד אצלם. צריך להגיד שלפי הנתונים שהם מוסרים, הרוב מאוגדים אצלם. זאת אומרת הם לא חוששים מהאפליה שתיווצר מול תל"י או לא. ועוד הערה אחת - - -

גאולה אבידן: אבל זה לא מה שהולך שם. הפתרון של נושא ה - - -

וופא זועבי פאהום: הם לא יכולים לדאוג לזה, זה שוק שלם שעובד.

גאולה אבידן: האם רשות השידור מעוניינת לוותר על איזה שהוא - - -

קובי אוז: לא, אין פה ויתור. מבחינת שידור, אין פה ויתור, מה הויתור?

גאולה אבידן: ברור.

ליאת בלום: אז רגע, זו ההערה השנייה שרציתי להעיר. דבר שמאד מאד חשוב להבין לפני שמקבלים החלטה. ברגע שישולב סעיף תל״י, זה אומר שהבמאי והתסריטאי עבור כל שימוש שלך צריך לקבל כסף. דהיינו, אם מחר הוא פורש מתל״י, ותל״י אני מזכירה לכם פועלת כרגע ללא רישיון של בית הדין להגבלים עסקיים. זאת אומרת בניגוד נגיד למישהו שפורש מהפדרציה, אבל עדיין הפדרציה מתחייבת להמשיך ולשלם לו - - -

קובי אוז: אם הוא פורש מתל״י הוא חייב להתאגד בקבוצה אחרת.

ליאת בלום: הוא ממש לא חייב. הוא יכול להיות תסריטאי עצמאי בשוק, ואני עדיין אהיה תקועה עם הסכם שמחייב אותי לשלם לו תמלוגים. זאת אומרת יש פה השלכות מאד רחבות גם לפעילות שלנו, בהנחה שנשלב את סעיף תל״י בכל ההסכמים.

קובי אוז: אני פשוט הייתי במשאים ומתנים גם עם YES וגם עם HOT, ואני יודע כמה הם בלתי נסבלים לגבי הזכויות שלהם, הם רוצים את הכל. את הכל כל הזמן, ושלא יהיה לך כלום, אם אפשר. וזה שהם חתמו על הסכמי תל״י, זה מבחינתי מעיד על זה שאפשר או להצטרף לזה, או להישאר מאחור, וזה נורא מוזר שהם עברו את HOT. כאילו אם הם עברו את HOT, והם עברו את YES, והם עברו גם את החינוכית, פתאום אותנו הם לא עוברים, זה מוזר.

דוד חיון: אבל אנחנו גוף ציבורי בניגוד ל- HOT ו-YES.

ליאת בלום: קובי, בגלל זה ציינתי. תקשיב, החינוכית חתמו אחרינו והם ביקשו גם את ההסכם שלנו ואת עזרתנו. אנחנו לא אמרנו שאנחנו רוצים לפרק את תל״י. זאת הסיבה שניסינו למצוא פתרון שהוא באמצע. רק צריך

להבין שהם חתמו, זה נכון, רובם חתמו לפנינו, אנחנו והחינוכית היינו אחרונים, אבל בסופו של דבר הם לא מחייבים בפורמטים שלהם. אתה מבין את ההבדל?

דוד חיון: ליאת, מה הדחיפות של ההחלטה?

ליאת בלום: ואם מפיק לא ידרוש את הסעיף, HOT לא יכפו עליו את הסעיף ומאיתנו תל״י כן מצפה שנעשה את זה.

קובי אוז: שאת תכפי על כל חבר תל״י שיהיה את הסעיף.

ליאת בלום: כן. תל״י בפרשנות שלהם - - -

קובי אוז: זאת אומרת הם מכריחים אותך לא להתחרות בהם.

ליאת בלום: הם מכריחים אותי לשלב את סעיף תל״י בכל ההסכמים, ולא בניגוד לנסחים, ואני מכירה את ההסכמים של HOT ושל קשת/רשת - - -

קובי אוז: זאת אומרת נניח ואני עכשיו חבר תל״י ואני מגיש לך תסריט. עכשיו את לא יכולה לגרום למצב שאני מקבל ממך כסף בלי שיהיה סעיף תל״י. הם כופים על חבריהם לקבל את הסעיף הזה.

ליאת בלום: רק באמצעות הסעיף. אני באחד המשאים והמתנים אמרתי להם תקשיבו, תשנו את חלוקת התמלוגים, אני הרי משלמת לכם, הכסף אצלכם, בואו תחלקו לכולם בלי להכניס את הסעיף, כי הסעיף מטריד אותי ברמת הזכויות, והם לא הסכימו.

וופא זועבי פאהום: איך אנחנו נחייב את הזמנים? כאילו, יש לנו עד חמש?

היו״ר, אמיר גילת: עד שש. כן, תמשיך.

דוד חיון: ליאת, שאלה קטנה. אני מרגיש שחלק ניכר פה מהחברים, סליחה שאני מדבר בשם חלק, ... קשה לי לקבל החלטה כזאת דרמטית וגם הפורום הוא לא כל כך גדול, עם כל הכבוד לאיכות של החברים שפה. האם הוועד המנהל לא היה אמור לדיון בזה כמדיניות, כי מדיניות זה פה ולא בוועד המנהל. הערת אגב.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> הוועד המנהל העביר את זה לפה, לא אגב. הוועד המנהל העביר את זה לפה.

<u>ליאת בלום:</u> ישנה החלטה מסודרת להעביר את זה לפה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אז נא לדייק.

<u>דוד חיון:</u> אז אני בכל זאת הערתי את זה במכוון, כדי שהוועד המנהל יקפיד לא לקבל החלטות בנושא מדיניות בלי שזה יעבור את המליאה, ולא ניכנס עוד פעם לדיון העקרוני הזה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בסדר. אני חוזר שהוועד המנהל העביר את זה לפה.

<u>דוד חיון:</u> ליאת, האם יש דחיפות לקבלת החלטה היום?

<u>ליאת בלום:</u> תראה, אני לא יודעת לקבוע אם יש דחיפות לקבלת החלטה היום. הנושא הזה הוא דחוף כי הם בהתכתבויות איתנו, ואנחנו מעריכים שהם מתכננים הליך משפטי. זאת אומרת לפי ההתכתבויות האחרונות שקיבלנו מהם, נראה כאילו אם אנחנו לא נעשה איזה שהוא צעד, ינוהל כאן הליך משפטי. להגיד אם זה - - -

<u>וופא זועבי פאהום:</u> הליך משפטי כזה - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> שנייה, רגע, חברים, בלהה ביקשה ואחרי זה ערן.

<u>בלהה כהנא:</u> אני רשמתי לי כל מיני שאלות. אני מרגישה שאין לי שום כלי לקבל החלטה. לי לפחות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> את רוצה לשאול עכשיו שאלות?

<u>בלה כהנא:</u> לא.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כן, ערן.

<u>ערן הורן:</u> בלי קשר להחלטה, לפי מה שאנחנו עושים במקרים אחרים כשאנחנו במשא ומתן, אני חושב שיהיה נכון לשלם להם את הסכום שנגזר מההסכם שפג בסוף שנת 2012.

<u>דוד חיון:</u> זו החלטה קלה.

<u>קובי אוז:</u> עכשיו החלטה היא החלטה על מדיניות. האם אנחנו משאירים את זה לשיקול דעת, או האם אנחנו הולכים כל הזמן עם תל"י.

וופא זועבי פאהום: אבל צריך לפקח על שיקול דעת, אז זה לא המדיניות, כי - - -

קובי אוז: בגלל זה אני חושב שצריך ללכת כל הזמן.

וופא זועבי פאהום: בשקיפות, ושוויון וכל ה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע ככה, אלף מאחר שבאמת הפורום לא מרגיש שהוא בשל להחלטה ובלהה למשל רוצה לשאול עוד כמה שאלות - - -

דוד חיון: צריך ללמוד את זה יותר לעומק.

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע שתעבירו ללשכת המוסדות, כל חבר את השאלות שיש לו שהוא רוצה תשובות. ההנהלה והלשכה המשפטית יעבירו חזרה את התשובות. זה פעם אחת, כדי שבאמת נראה מה חסר מבחינת חומר רקע להחלטה. דבר שני, ההנהלה תגבש הצעת החלטה שתועבר לפני הישיבה הבאה לחברים, יחד עם התשובות לשאלות, וזה יהיה המצע לדיון. ולמען ההגינות, אני חושב שאנחנו ניידע את תל"י שבכוונתו לקבל - - -

וופא זועבי פאהום: לגבש מדיניות.

היו"ר, אמיר גילת: לגבש מדיניות עם הצעת ההנהלה הזאת והזאת, ונא התייחסותם, וכך גם לא נקבל את ההחלטה בלי - - -

דוד חיון: רגע, מה לגבי התייעצות עם הממונה על ההגבלים?

היו"ר, אמיר גילת: כרגע אני מבין שאין פה מה לשאול שאלות. שמעתי קולות כאלה - - -

ליאת בלום: אפשר בשלב ראשון לבקש את זה מתל"י, לשאול את תל"י אם הם יכולים להסביר איך הם פועלים.

וופא זועבי פאהום: בין היתר הפנייה שלך.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, במסגרת ההידברות עם תל"י שההנהלה תעשה מה שהיא חושבת לנכון.

וופא זועבי פאהום: מה שאמר אמיר, שאנחנו פונים אליהם בשביל להגיד להם שאנחנו הולכים לשקול כך וכך ולגבש מדיניות, ובינתיים תביאו את האישור הזה איך אתם פועלים לגיבוש סופי של עמדתנו.

היו"ר, אמיר גילת: כן, תכניסו את זה בתוכו.

קובי אוז: שווה שהפגישה הבאה, אם היא תהיה, היא צריכה להיות שגם נמצא כאן איזה שהוא נציג תל"י - - -

היו"ר, אמיר גילת: הם לא רוצים לבוא.

ליאת בלום: הם זומנו מספר פעמים, הם לא מסכימים.

היו"ר, אמיר גילת: אני לפנים משורת הדין אומר אנחנו ניתן להם עוד צ'אנס להופיע לפני שנקבל החלטה.

קובי אוז: תבקשו מהם שוב להגיע, יבוא בן אדם, נשמע מה הם רוצים להגיד.

וופא זועבי פאהום: בדיוק. זה חשוב מאד.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, טוב, אז זו ההחלטה לגבי תל"י. מאחר שבזה עסקינן, אז תני עוד איזה רקע קצר לחברים פה על הנושא של בכלל איגודי הגבייה, כי הרי תל"י זה רק נתח אחד מהם.

ליאת בלום: אוקי, אז עוד אגודות שיש בתחום היוצרים זה אקו"ם, שזו בעצם האגודה הכי גדולה שבה מאוגדים מחברים ומלחינים ומוציאים לאור וכמעט כל היוצרים. בהסכם של רשות השידור עם אקו"ם שהוא הסכם מאד ישן, אנחנו משלמים להם אחוז מסוים מהתקציב. זו בעצם האגודה היחידה שזה פורמט התשלום. מעבר לזה יש עוד אגודות למבצעים שזה אשכולות והילה.

ערן הורן: אבל תגידי גם שזה כתוצאה שהם - - -

ליאת בלום: לא התנדבנו למנגנון התשלום הזה, זו תוצאה של בוררות, מציין ערן. ההסכם הוא משנת 1982, הבוררות היא משנת 1991, 1992, אם אני זוכרת במדויק.

וופא זועבי פאהום: זה עדכון של הדברים שכבר - - -

ליאת בלום: כעיקרון ההסכם כרגע הוא טוב לנו. אנחנו לא ממהרים לתקן אותו והתשלום רץ ואין שום בעיות.

וופא זועבי פאהום: מישהו מבקש לתקן אותו?

ליאת בלום: סליחה?

וופא זועבי פאהום: אנחנו מתכנסים בשביל לתקן אותו? מישהו מבקש לתקן אותו?

ליאת בלום: אנחנו בעבר ניסינו לעשות מהלך כזה כדי לעדכן את הרישיון שלנו גם במדיה הדיגיטלית.

וופא זועבי פאהום: כן, אבל את אומרת שזה טוב לנו ההסכם הזה.

ליאת בלום: נכון, כי הם הסכימו למדיה דיגיטלית בהסכם נפרד, שכרגע לא נחתם מסיבות טכניות, אבל בעיקרון לא הייתה להם התנגדות להכשיר את הפעילות הדיגיטלית שלנו, ולכן בהסכם העיקרי נשאר להם אותו הסכם. לגבי אגודות המבצעים זה אשכולות והילה. אשכולות זה שחקנים, בעצם כל המבצעים, זמרים. הילה זה נגנים בעיקר. אנחנו נמצאים עם שתי האגודות האלה במשא ומתן. רוב המשא ומתן נסוב סביב מחלוקות כספיות כרגע, פחות מחלוקות משפטיות. חוץ מהם יש את הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות שמייצגת חברות תקליטים ומייצגת את עיקר הרפרטואר בחו״ל, איתם נחתם לאחרונה הסכם ועוד מספר הסכמים שלגבי מדיה דיגיטלית אנחנו מקווים מאד ייחתמו.

דובר: יש ... ?

ליאת בלום: יש לא מעט, כן. חוץ מהפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות יש את הפי״ל, שזה הזמר הים תיכוני. זה גם מייצג את חברות התקליטים והקלטות, גם איתם אנחנו נמצאים בשלב של משא ומתן שבעיקרו הוא מסחרי.

דוד חיון: ערן, אני חושב ש-20% מהתקציב הולך לכל החברה הנחמדים האלה, לא?

אסתי אפלבאום: כן. 30-40 מיליון שקלים אם אני זוכרת.

ערן הורן: סכום נכבד, כן, סכום נכבד מאד.

דוד חיון: לא הגיע הזמן לפרוץ את זה? להיות הפורץ הראשון?

ליאת בלום: רוב המודלים, גם בארץ וגם בחו״ל, לוקחים כאיזה שהוא עיקרון סכום אחד שהוא בדרך כלל ליוצרים, שזה בערך אקו״ם, ומשם גוזרים כמה צריך להיות למבצעים וכמה צריך להיות לחלוקה. ההסכם עם אקו״ם הוא בסכומים מסוימים, ורוב המודלים יוכלו להשתנות, רק אם הסכום העיקרי

ישתנה, ובשביל זה צריך לעשות עבודה מחקרית שלרשות השידור אין היום את הכלים.

<u>דוד חיון:</u> אז בואו ניתן לה את הכלים.

<u>ליאת בלום:</u> אני יכולה לחזור על מה שאמרתי לפני שנים רבות, אנחנו חייבים תוכנות שידור דיגיטליות ומסודרות, אנחנו חייבים מערכת ... זכויות. בלי הדברים האלה אין לי שום אפשרות לבדוק שימוש ברפרטואר לעומת תשלום ...

<u>דוד חיון:</u> בואו נעשה.

<u>ווּפא זועבי פאהום:</u> מתי צץ הנושא הזה ולמה אנחנו יושבים עליו?

<u>ליאת בלום:</u> אני עשיתי סקירת מליאה אתכם בהתחלה. כבר אז התחננו שיכניסו מערכות דיגיטליות, אבל כלום לא השתנה.

<u>ווּפא זועבי פאהום:</u> אני מרגישה שאין לי את הכלים הדרושים בכדי לדון בזה .

<u>דוד חיון:</u> אז בואו נחליט.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אין לך כלים לשמוע?

<u>ווּפא זועבי פאהום:</u> לשמוע, כן בהחלט, אני אשמע, אבל מה אני אעשה עם המידע הזה?

<u>ליאת בלום:</u> תראו, לצערנו הרשות נמצאת - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> מתי שהוא אנחנו כן נדון בזה.

<u>דוד חיון:</u> אבל מה עם לתת תשובות לבקשות של - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> זה תיכף.

<u>ליאת בלום:</u> יש מערכות היום שהיו יכולות לקדם אותנו במובן שאנחנו היינו יכולים לבחון האם אנחנו משלמים נכון לאגודה א' לעומת אגודה ב', כנגזרת ממה אנחנו משדרים יותר את אגודה א' או את אגודה ב'. אין לנו היום את הכלים לבדוק את זה. אין לנו מערכת שאומרת לנו - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בגלל העדר המכשור.

<u>דוד חיון:</u> אז תבקשו כלים, תבקשו, תגידו א', ב', ג', ד'.

<u>קובי אוז:</u> יש דבר שנקרא מדיה פורסט, ומדיה פורסט די סופרים את הדברים בצורה די מדויקת.

היו"ר, אמיר גילת: זה רדיו, לא?

קובי אוז: לא, זה סופר גם רדיו וגם טלוויזיה. אם יוצא לי שיר חדש, אני משלם למדיה פורסט קצת כסף ואני מקבל סקירה של איפה משדרים את השיר הזה. אני יודע בזמן אמת באיזה רדיו, באיזו טלוויזיה, באיזה מקום. זה כולה שכירות חודשית. נכון שלרשות השידור זה ייקח יותר כסף, אבל אתם לא אומרים להם בואו נשמע מה קורה ברשתות אחרות. סך הכל לכל רשות השידור, אפשר להחזיק את זה מאד יפה. יהיה לכם תיעוד ממש ממש מדויק.

ליאת בלום: זה דיון שחייב להיערך עם אגף מערכות מידע. הבחירה שלהם בין לקיים מערכת חדשה או לבנות מערכת לבין לקחת שכירות ממערכת אחרת, זה החלטה - - -

קובי אוז: זו מערכת מאד מסודרת.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אנחנו כבר דיברנו על זה. בואו נבדוק את הנושא הזה.

וופא זועבי פאהום: יושב פרויקטור כספים כאן.

דוד חיון: לא מחליטים על דבר כזה לבד. יש ועדות, יישבו, מסודר, אבל צריך יום אחד לפרוץ דרך.

היו"ר, אמיר גילת: בנושא הזה ברדיו המצב הוא בסדר, כי יש רשימות שידור שמעודכנות ברדיו. בטלוויזיה אנחנו קצת יותר בבעיה. אני כבר פניתי להנהלה כמה פעמים והיו כל מיני בעיות פנים ניהוליות נקרא לזה, שזה לא בוצע. אני מציע שנקבל את זה כהחלטה פה, שהמליאה מנחה את ההנהלה לסיים בתוך חודש ימים את - - -

וופא זועבי פאהום: גיבוש המדיניות.

היו"ר, אמיר גילת: לא גיבוש מדיניות, את עדכון רשימות השידור בטלוויזיה. יישום רישום רשימות השידור בטלוויזיה.

דוד חיון: צריך לדון עוד 8 פעמים.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, זה לא בוצע. זו מערכת ניהול זכויות.

וופא זועבי פאהום: אז שוב, להחליט גם שזה יבוא בפנינו.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> יואב, כאיש הטלוויזיה, יש לך מה להגיד על זה, למה זה לא קיים, למה זה כן קיים?

<u>יואב גינאי:</u> קודם לכל התכניות ממולאים רשי"ם, רשימות שידור. אני מניח שאתה מדבר על רשימות שידור ממוחשבות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כן, ברור. תוסיפו להחלטה את המילה ממוחשבות.

<u>יואב גינאי:</u> ממוחשבות, כי הרשימות קיימות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, אנחנו נבדוק את זה. אני רוצה להתקדם הלאה. הנעשה את הנושא של דיווח הוועדות עד שהמנכ"ל יגיע. בגלל קוצר הזמן אני מוותר על זכותי כיושב ראש ועדת התוכן, מי שרוצה יש ועדת תוכן מיד אחרי זה, אז אפשר לקבל דיווח. ברמה טלגרפית אנחנו עולים עם לוח שידורים חדש ב-8 במרס, שכולל את העקרונות של הפריים טיים בתשע בערב, אחרי ההצלחה של תקופת הניסיון בחצי השנה האחרונה. הנגזרת של זה היא הקדמת מבט לשמונה לשמונה, שגם במדדים ראשונים אפשר להגיד שהרייטינג כמעט הכפיל את עצמו ברצועה הזאת של שמונה לשמונה, מול תשע. עולה דרמה חדשה – בית המשאלות של חיים בוזגלו, כמה פרקים? 24 פרקים. יואב, תן עוד קצת פירוט, תכנית ביום שישי.

<u>יואב גינאי:</u> תכנית ביום שישי עם יעקב כהן ווילוז'ני.

<u>דוברת:</u> התכנית של יעקב כהן היא מאד מאד מוצלחת.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> היא עוד לא התחילה. (מדברים ביחד)

<u>דוד חיון:</u> אנחנו צעקנו על זה שיש וואקום גדול - - -

<u>ופא זועבי פאהום:</u> ... ... יש איזו שהיא הרגשה קלוקלת, כושלת, לא מתאים לשעות טלוויזיה, חבל על הכסף שהולך שם. אני לא יודעת מה זה. איך זה השתחל לשם? יענקל'ה, איך השתחל לתוך הטלוויזיה? לא באמת, למה לא? כאילו איך זה נכנס לטלוויזיה?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא נפתח את זה לדיון. ... נפגשים בשישי.

<u>ופא זועבי פאהום:</u> רגע, תגיד לי שאלה אחת, האם הוא עבר את המשוכה של ועדת התוכן?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בוודאי.

וופא זועבי פאהום: לא יודעת. באיזו עטיפה הוא עבר?

דוד חיון: חשבתי שאת מדברת על תשע, לא על שבע.

וופא זועבי פאהום: לא, בערב, לפני תשע, תכנית מאד לא מוצלחת.

ליאת בלום: מה, משבע עד שמונה? עדות?

וופא זועבי פאהום: זה נקרא עדות? אני לא יודעת. אני ראיתי תכנית שלו - - -

קובי אוז: זה נקרא נפגשים בשישי.

דוד חיון: יש לה רייטינג יפה.

היו"ר, אמיר גילת: כן, יואב, עוגנים נוספים.

נורית ירדני-לוי: מה זה התכנית של 7 מיליון שקלים שהוכנה והוקפאה? על מה מדובר? זה הופיע בעיתונות, בגלריה.

היו"ר, אמיר גילת: חברה, אל תענה בבקשה. רגע, נורית, אל תגררו את זה לוועדת תוכן בבקשה, כי לוח הזמנים גם ככה עמוס ואני מנסה לעמוד בכל בסדר היום.

וופא זועבי פאהום: נעלה את זה בוועדת תוכן באמת, לבדיקה.

היו"ר, אמיר גילת: אז אמרתי, מיד אחרי זה יש ועדת תוכן, מי שרוצה.

וופא זועבי פאהום: אוקי, בסדר, אנחנו לא נשאר, אבל נשאיר את זה.

היו"ר, אמיר גילת: יואב, רק עוד משהו שחברי המליאה צריכים לדעת על לוח המשדרים החדש?

יואב גינאי: יש לנו תכנית תעודה חדשה שעוסקת בעצם בעשייה התיעודית בארץ. אנחנו מרחיבים את כל הנושא של תרבות. אנחנו מתכננים במהלך השנה עוד שתי רצועות תרבות ופנאי, ויש לנו כבר תכנית חדשה ביום חמישי בענייני תרבות. זהו בעצם.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אני התכוונתי פשוט טלגרפית על שינויים מבחינת ועדת תוכן, זה הטעמת לוח השידורים החדש, אולפני שידור חדשים, פריים טיים בתשע, שזה לי אישית מאד מאד חשוב. מבט בשמונה לשמונה, אנחנו מטפלים - - -

יואב גינאי: לאורך כל השבוע.

היו"ר, אמיר גילת: לאורך כל השבוע שמונה דקות לשמונה, שעה אחידה למהדורת החדשות המרכזית, כלומר גם שישי וגם שבת ומתן מענה לרצועה שהיא כרגע חלשה, של חמש וחצי עד שבע, לראות במה אנחנו מחזקים אותה, יכול להיות שנחזק את נושא הילדים והנוער שם, אבל זה דיון בוועדת התוכן.

לינדה בר: ו-HD, אמיר, כל השידורים ב-HD.

היו"ר, אמיר גילת: וכמובן עברנו ל-HD מלא. אני בכל הזדמנות גאה להגיד שהערוץ הראשון הוא היום, כמה שזה נשמע מוזר, הערוץ המתקדם ביותר טכנולוגית בישראל. אנחנו עולים טכנולוגית על הערוצים המסחריים שאנחנו מתחרים איתם, כולל מבט לחדשות, VTR מהשטח, וכמו שאמרנו עם השקת לוח התכניות החדש, זה המקום שבו התוכן פוגש את הטכנולוגיה, ואני חושב שאנחנו יכולים להיות מאד מאד גאים על ההישג הזה של השדרוג הטכנולוגי, שאלף הציל את הרשות מקריסה טכנולוגית, כי אם לא היינו עושים את זה בכלל אי אפשר היה לשדרג, כי נגמרו גם חלקי החילוף לחלפים, לחלקים של שנות ה-70. שתיים, שיפרנו את התמונה גם ב-11, לא רק ב-HD, כי בעצם עם ה- HD משידור אנלוגי לשידור דיגיטלי וסוף סוף התמונה גם בערוץ 11 נראית טובה יותר. והדבר העיקרי הוא המעבר ל-HD. כלומר כבר עשינו את כברת הדרך ועברנו מאנלוגי ישר ל-HD. כלומר דילגנו על הדיגיטל ועברנו ישר ל-HD, וזה מאפשר באמת חוויית צפייה שונה ב-HD מלא. אנחנו גם מקדמים כרגע את ה-HD בערוץ 11, כי לא תמיד, כולל עבדכם הנאמן זוכר שזה גם ב-HD, ולפני כל תכנית שמים עכשיו שקופית שהתכנית היא ב-HD, תוך כדי התחלת תכנית כדי לעודד, ואני מקווה הפתרון המיטבי יהיה בכך שאנחנו עובדים על זה, ואני מקווה שאנחנו נראה את התוצאות בקרוב, שברירת המחדל תהיה שערוץ ה-HD יהיה 11, ו-511 לא נצטרך אותו. זאת אומרת ברגע שאתה לוחץ על 11, תקבל כבר את ה-HD.

קובי אוז: מה צריך לקרות כדי שזה יקרה?

היו"ר, אמיר גילת: HOT, YES ומשרד התקשורת.

יואב גינאי: והחינוכית.

היו"ר, אמיר גילת: והחינוכית מכיוון אחר, שצריך לראות מה ממלאים את השעות שלהם כשהם לא ב-HD. אבל זה נמצא כרגע בדיונים ואני מקווה שזה יעלה יפה, כי זה באמת חשוב, שברירת המחדל תהיה שהצופה מקבל HD, ולא צריך לעשות מאמץ מיוחד בשביל לראות את ה-HD. עד כאן ועדת תוכן בקצרה, אתם מקבלים גם את החלטות הוועדה ואם יש שאלות אני אשמח לענות. אם לא, ועדת כספים ו-250

דוד חיון: שתי דקות?

היו"ר, אמיר גילת: כן.

דוד חיון: אותן שתי דקות. טוב, אני אתחיל בוועדת הכספים. אז קודם כל בגלל קוצר הזמן אני אדבר על העתיד יותר מאשר על ההווה והעבר, כמה שהעתיד שלנו עוד ארוך כמליאה קיימת. ועדת הכספים קיבלה את הסמכת המליאה, לצערי במקום חברי הטוב והמלומד ד"ר אורי ארבל-גנץ, אז אני נאלצתי לקבל את רוע הגזרה של המליאה וגם לפקח על הרפורמה. ועדת הכספים תקדיש את רוב דיוניה בחודשים הקרובים לנושא הפיקוח על הרפורמה, תנהל פיקוח הדוק ביותר, ואנחנו נתחיל קודם כל בבית ספר. אנחנו נעשה יום עיון בימים הקרובים, כשלשכת המוסדות תיאות לתאם מועד לוועדת הכספים. אנחנו נקיים יום עיון, וזה על פי המלצת יושב הראש בשעתו. נקיים יום עיון בנושא הרפורמה, שכל חברי ועדת הכספים ילמדו מה היא הרפורמה, ואנחנו נדאג לפיקוח על כל ההשלכות של הרפורמה, שזה טכנולוגיה, התחייבויות מקור, כוח אדם, כספים וכדומה. הוועדה כמובן, חוץ מזה, עוסקת בנושאים נוספים של בקרה ופיקוח. כמובן כאשר במוקד נושא התקציב השנתי, נושא הדו"חות הכספיים. אני חייב לציין כמובן שוועדת הכספים הזו, בניגוד לשנים קודמות, לשבע שנים בעצם, אישרה תקציבים מדי שנה. רק לצערנו הממשלה והכנסת לא הזדרזו לאשר את התקציבים, ולמעשה התקציבים אושרו בדיעבד, ואני מקווה שהסאגה הזו לא תחזור בשנת 2013 ואנחנו צריכים להפעיל לחצים על מקבלי ההחלטות, כדי שנוכל לפעול לא לפי 1 חלקי 12, אלא לפי תקציב מאושר ומאוזן, וזה המפתח, תקציב מאוזן. אנחנו לא נאשר חריגה בשקל, ואפילו יש לציין לטובת אגף הכספים שבשנתיים האחרונות היו עודפים כספיים, וגם הודות לפיקוח הראוי של חברי ועדת הכספים. אני חייב לציין שבוועדת

הכספים יש חברים מאד מאד פעילים, שמשקיעים זמן גם בישיבות הוועדה וגם מחוץ לישיבות הוועדה, חלקם לא נמצאים פה, אז אני לא אגיד את שבחם שלא בפניהם. זה לגבי ועדת כספים. לגבי ועדת 250 – זו למעשה הוועדה הפעילה ביותר ואם הייתי יודע שהיא הייתה צריכה להיות כזו פעילה, אז הייתי עושה את מעשה יואב ובורח בזמן, אבל כבר נשאבתי לתוך זה ואמרתי יאללה. אמרתי שאם הייתי יודע שוועדת 250 דורשת ותובעת כל כך הרבה קורבנות ממני, הייתי עושה את מה שאתה עשית. אבל לצערי נשארתי שם בינתיים. הוועדה הזו מתכנסת כמעט אחת לשבוע, דנה בתקציבים של מיליוני שקלים רבים בנושאים רגישים מאד, בכל התחומים. הוועדה הזו מבצעת בקרה ופיקוח לדעתי יוצאים מן הכלל. לא תמיד כל חברי הוועדה רואים עין בעין איתי דברים שאני לא מוכן לאשר, אבל בסופו של דבר הדמוקרטיה קובעת, הרוב קובע. אבל אני חושב שנקבעו שם הרבה דברים משמעותיים, גם עקרוניים, ואני חייב לציין שהוועדה הזו גרמה במישרין או בעקיפין, רק במהלך השנה האחרונה, ואני לא אכנס לפירוט, אולי אני אעביר דו"ח בהמשך, לחיסכון של בין 20 ל-30 מיליון שקלים מתוך תקציב הרשות, בפעולות שונות ובאי אישורים שונים.

<u>דוברת:</u> אבל אנחנו לא יודעים בדיוק איזה פעילות.

<u>דוד חיון:</u> קודם כל אתם מקבלים את כל ההחלטות של הוועדה ומי שרוצה יכול לבקש גם מעבר לזה, יש פרוטוקולים, יש תמלולים. אפשר לבוא כאורחים, אפשר להצטרף כחברים לוועדה.

<u>דוברת:</u> כדאי לנסות להעלות את זה על הכתב.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> מעלים.

<u>דוד חיון:</u> מעלים. את מקבלת ריכוז החלטות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אגב, כל סיכום החלטות של כל ועדה מופץ לכל חברי המליאה.

<u>דוד חיון:</u> אני חושב שאני אפילו קיצרתי את הזמן.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא, לא קיצרת, אבל בסדר.

<u>דוד חיון:</u> תודה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, יושב ראש ועדת ביקורת לא נמצא. מדיה בערבית, עאטף.

עאטף כיוף: אנחנו הכנו נייר עמדה ונייר עמדה הובא לדיון בוועדה. הסתמכנו על חוק רשות השידור, על התכניות שצריכים לשדר אותן לאוכלוסייה הערבית ולאוכלוסייה דוברת הערבית. אני רוצה להתחיל עם הטלוויזיה ואחר כך לרדיו, למה? המדיה בערבית זו טלוויזיה בערבית וגם כן רדיו בערבית. ראשית כל הרחבנו את ההפקה העצמית של הטלוויזיה בערבית. נוספו תכניות אקטואליה שטיפלו בענייני ערביי מדינת ישראל והיה דיון על זה בוועדה, תוכניות הפקה פנימיות גם. מספר שעות השידור החי גדל, בעיקר בתכניות האקטואליה והספורט. הכנסת תכניות חדשות, הייתה מטרה שלנו, דנו על שידורים חוזרים כי כל הזמן היו"ר מעיר לנו על שידורים חוזרים ושידורים חוזרים. אנחנו עושים כל מאמץ אבל אנחנו מקווים שיעזרו לנו ויסייעו לנו בעתיד ולא לקחת מהתקציב שלנו. תכניות הערוויזיון ששודרו בשידור חי, היו מאד מוצלחות. בשנת 2012 הוחל גם שידור הפקות מקור באמצעות המפיקים החיצוניים. אנחנו הכנו תכניות לפי הבקשה של היושב ראש, ועל התכניות האלה אנחנו צריכים לדון בישיבה משותפת עם ועדת התוכן העברית ועם ועדת הכספים גם, ואנחנו מקווים שיכבדו ויעריכו ויעודדו ויסייעו לנו, ולא באמת שתהיה לנו הרגשה כאילו מקפחים את הערבים. זה לגבי ה טלוויזיה. לגבי הרדיו, השפעת התוכן, אני אתמול הייתי בירכא, וקול ישראל יצאו לכפר ירכא והיה שידור, כפי שהוחלט במליאת רשות השידור, לצאת לפריפריה. ותאמינו לי, היה שידור מאד מוצלח והאוכלוסייה הייתה מעורבת ונשמעו כל מיני דעות שלדעתי הן ביטוי למה שהתרחש, אני לא אומר במגזר, אלא בתוך החברה. באותו זמן היה פה מיצוב קול ישראל בערבית כמדיום חדשותי מוביל בשפה הערבית.

וופא זועבי פאהום: אפשר לשאול שאלה? איך התמודדה ועדת מדיה בערבית עם המכתב המאד חשוב של קובי אוז.

קובי אוז: עדיין לא קיבלנו, זה נושאים שיעלו בוועדות.

עאטף כיוף: עוד לא. צריכים להביא את זה לדיון, וופא.

וופא זועבי פאהום: זה על המדוכה?

עאטף כיוף: אבל יש לנו בעיה עם הלוח, עם קביעת המועד של הוועדה המשותפת הזאת.

וופא זועבי פאהום: שלא נאבד את הזמן ולבסוף נצא עם לא כלום.

עאטף כיוף: אנחנו נעמוד על שלנו, תסמכי. נעמוד על שלנו עד הסוף, עד הסוף.

וופא זועבי פאהום: אני רואה שקובי עשה עבודה יפה בעניין.

עאטף כיוף: העמדת הקשר עם אנשי אומנות ותרבות, היה יזום שידורים מיוחדים כמו תכניות, אני יודע, בזיכרון, עצמאות, תכניות על מלחמה באבטלה וכו'.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, עאטף, תצמצם.

עאטף כיוף: אני מצמצם. לא הגעתי ל-2 דקות.

היו"ר, אמיר גילת: הגעת.

עאטף כיוף: השבחת שידורי המוסיקה, גם כן דאגנו, וגם כן דבר אחרון שהוא שקול ישראל היום יצא בתכניות מאד מאד אטרקטיביות ושלבנו כל מיני מנחים ומגישים. לדוגמא יש מגיש מאד מפורסם, עיתונאי מאד מפורסם במגזר הערבי שקוראים לו נאדיר מז'לי. הוא היום מגיש תכנית בקול ישראל בערבית, תכנית אקטואליה ברמה טובה. לכן המצב פחות או יותר טוב, אבל מה שאני מבקש שלגבי הטלוויזיה, באמת תנו לנו לממש את הצרכים של האוכלוסייה שלנו, ואל תתערבו בכל מיני תכניות שצריכות להיות משודרות בערוץ הראשון ולא בטלוויזיה הישראלית בערבית. תודה.

היו"ר, אמיר גילת: תודה. ועדת אתיקה, אני מציע שתמתין למנכ"ל כי יש דברים שמשיקים למנכ"ל. נכון, אני לא טועה?

דוד חיון: לא, יש גם דברים שהמנכ"ל לא צריך להיות בהם בוועדת האתיקה.

היו"ר, אמיר גילת: אבל בטח לא בפורום הזה. יש שני דברים, יש עדכון מסמך נגדי והמלצות ועדת האתיקה לקביעת נהלים להסדרה, זה נמצא על סדר היום. יש משהו שאת רוצה לדווח חוץ מזה לוועדה?

וופא זועבי פאהום: ומה עם המסמך של בורובסקי?

היו"ר, אמיר גילת: זה לא שייך לוועדת אתיקה.

בלהה כהנא: אם אתה רוצה שאני אדבר אז אני אדבר עכשיו. מה שאתה רוצה.

היו"ר, אמיר גילת: תציגי עכשיו. אני רק מזכיר שיש שני סעיפים שמצוינים לחוד, אז לא ניגע בהם עכשיו. לכן אני אומר אם יש טעם, או שממילא אחר כך הנושאים האלה יחזרו.

בלהה כהנא: אני מצטערת שאני הולכת להשבית שמחות. כולם פה נורא מרוצים והכל חגיגי. אצלי ממש הכל לא חגיגי, אז אני מראש מתנצלת. ניתן מנדט לוועדת האתיקה ולא נתנו לוועדת האתיקה לעבוד. אנחנו הבנו בפני המליאה, כזכור, את אותו מסמך ידוע ואני חזרתי וביקשתי - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה על סדר יום.

בלהה כהנא: בסדר, אני מדברת.

היו"ר, אמיר גילת: לא עכשיו.

בלהה כהנא: אה, אז תשאיר את הכל - - -

היו"ר, אמיר גילת: לכן אמרתי. אני אומר עוד פעם, יש סעיף שנקרא דיווח יושבת ראש ועדת האתיקה.

ווּפא זועבי פאהום: אז יהיה דיווח.

היו"ר, אמיר גילת: אז כמו שהצגתי מלכתחילה, לחכות למנכ"ל עם הכל.

ווּפא זועבי פאהום: מה זה קשור למנכ"ל?

היו"ר, אמיר גילת: ועדת מדיה דיגיטלית, נמרוד גם לא פה, אבל כדי שאני לא אשכח – אנחנו רוצים להפוך את הוועדה הזאת לוועדה מייעצת, כלומר לתגבר אותה גם באנשים מבחוץ. העברנו אליכם קורות חיים של חברי הוועדה המוצעים ואני מבקש שהמליאה תאשר את צירופם.

ווּפא זועבי פאהום: אמיר, אני אמרתי לך, מה שהצפת אותנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: תקשיבי, כשאני לא מעביר אז אומרים שאנחנו חייבים להעביר. אז אני רק אזכיר את השמות.

וופא זועבי פאהום: אמיר, בשבוע האחרון הייתה הצפה של כל כך הרבה מיילים.

היו"ר, אמיר גילת: מה שלא עושים, הרי תמיד יש טענות.

וופא זועבי פאהום: לא, אין טענות, אתם מצוינים, אבל הייתם OVER מצוינים הפעם ולא הספקנו.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אז אני חוזר על השמות. הוועדה מורכבת מחברים מתוך המליאה, שכבר אושרו, בראש הוועדה עומד נמרוד לב. אני לא אציין כרגע את חברי הוועדה מתוך המליאה, זה כבר אושר. אני מבקש את אישור המליאה גם בשמו של יושב ראש ועדת המדיה הדיגיטלית, נמרוד לב, להוסיף חברים חיצוניים לוועדה.

וופא זועבי פאהום: מה הצורך בהם? תשמע, הוא לא כאן בשביל לבקש.

היו"ר, אמיר גילת: אני מבקש, בסדר?

וופא זועבי פאהום: כן, אבל בורובסקי לא כאן ודילגנו על הקבוצה שלו. נמרוד לא כאן, אז צריך לדלג עליו.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אם לא שמת לב אין פה דיווח של יושב ראש ועדת המדיה הדיגיטלית. אמרתי, הוא לא פה, לא יהיה דיווח.

וופא זועבי פאהום: אבל דיון בבקשות שלו.

היו"ר, אמיר גילת: אני, יושב ראש הרשות, מבקש את אישור המליאה להקים ועדה מייעצת לעניין מדיה דיגיטלית. חסרים בתוך הרשות אנשים שמומחים בתחום. בעצה אחת עם נמרוד לב ועל דעתו, אני מקריא את השמות, וזה על דעתו, אני ציינתי את זה. הבקשה היא שלי, היא על דעת יושב ראש ועדת המדיה הדיגיטלית, כיוון שבוועדה מייעצת אנחנו יכולים להסתייע בכוחות חיצוניים, שיכולים לתרום מניסיונם וכישורם לרשות. כמובן שהחלטות הוועדה טעונות את אישור המליאה.

וופא זועבי פאהום: מה הם יעשו? כאילו, מה התפקיד שלהם?

היו"ר, אמיר גילת: מה שעושה ועדת המדיה הדיגיטלית, רק מכיוון שהפורום הזה אין בו את מיטב המוחות בתחום המדיה הדיגיטלית, אני מבקש לתגבר את הוועדה הזאת. כמו ועדת אתיקה.

ווּפא זועבי פאהום: כן, שתגברנו אותה ומה יצא מזה? כלום. אנחנו בינתיים לא דנו באתיקה ולא הגענו לשום דבר. השאלה אם באמת זה נחוץ.

היו"ר, אמיר גילת: אז בסדר, אני מעלה את זה להצבעה והמליאה תחליט אם זה נחוץ או לא.

דוד חיון: אני יכול לומר משהו בנושא?

היו"ר, אמיר גילת: רק בוא נגיד את השמות קודם.

דוד חיון: לא, לפני זה, לעניין העקרוני. אנחנו מצאנו את עצמנו הרבה פעמים, ווּפא, ואני חייב להודות בחטא שאני זה שצעקתי את זה כמה פעמים. כשאנחנו דנים במדיה דיגיטלית ובטכנולוגיות, ומזה אני מבקש מיושב הראש שזה ייקרא מדיה דיגיטלית וטכנולוגיות, כי אין לנו פתרון לנושא הזה של ה טכנולוגיות. יש לנו אנשי מקצוע מבפנים אומנם, אבל אנחנו גם רוצים סיוע מבחוץ. אנחנו ביקשנו להיוועץ, שאין לנו יכולות להיוועץ עם גורמים מבחוץ, אין לנו יכולת לקבל החלטות לבד ואנחנו רוצים להיוועץ עם גורמים מבחוץ. ועל כן עלו שמות. למשל, אני סתם הצעתי את ששון יונה, שהיה חבר מליאה והיה יושב ראש ועדת הטכנולוגיות, והוא אגב אחד השמות המוצעים.

היו"ר, אמיר גילת: נכון.

דוד חיון: ואני חושב שזה רעיון יוצא מן הכלל. אני חושב שלנו כחברי מליאה חסר ידע בדברים האלה. יכול להיות שבתחומים האחרים לא, ועובדה שבתחומים האחרים לא ביקשנו חיזוקים, אבל בתחומים האלה, ואני אומר בתנאי אחד: שזה יהפוך למדיה דיגיטלית וטכנולוגיות.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר. השמות הם: אלדד סהר שהוא איש מקצוע מהתחום במגזר הפרטי; דורון טל, גם כן מייסד ומנכ"ל משותף באידיאולוג'יק.

דוד חיון: הוא עדיין?

היו"ר, אמיר גילת: לא.

דוד חיון: הוא רק בליכוד עכשיו?

היו"ר, אמיר גילת: לא, הוא לא בליכוד.

דוד חיון: למה, הוא עשה את הקמפיין של הליכוד.

היו"ר, אמיר גילת: אה, נכון. עופר לפלר, דובר הסוכנות שהיה אמור להיות נציג הסוכנות במליאת רשות השידור, רק בגלל הבחירות הוקפא הליך קליטתו, אז הצעתי לו להצטרף לוועדת המדיה.

וופא זועבי פאהום: כאילו, אנחנו עברנו שלב שכאילו קיבלנו את זה, רק עכשיו על השמות? כי אני מלכתחילה לא חושבת שיש צורך, מהניסיון שלי.

היו"ר, אמיר גילת: ד"ר תהילה שוורץ-אלטשולר, מהמרכז הישראלי לדמוקרטיה, מומחית בעלת ... ... דיגיטלי.

וופא זועבי פאהום: לא, מה זה? יש לנו שני מומחים מהאתיקה שאף אחד לא משתמש בשירותים שלהם.

היו"ר, אמיר גילת: ד"ר צפירה ליכטמן טרבלסקי, מרצה בפקולטה למינהל עסקים באוניברסיטה העברית, ששון יונה שהוזכר פה.

קובי אוז: מה זה, זה משרה?

וופא זועבי פאהום: אני מתנגדת לזה.

דוד חיון: עופר לפלר למשל - - -

יוסי דרמר: למה, מה הם יכולים להזיק?

וופא זועבי פאהום: לא, הם לא יכולים להועיל, אז אין שום טעם. אז אתה תצביע בעד. ההבדל שהוא יצביע ועד.

דוד חיון: וופא, עופר לפלר למשל עשה את כל המדיה הדיגיטלית בדובר צה"ל.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו מדברים על השמות לוועדת המדיה הדיגיטלית.

וופא זועבי פאהום: אני לא חושב מלכתחילה שיש צורך.

היו"ר, אמיר גילת: הנה, יסביר יושב ראש הוועדה.

וופא זועבי פאהום: בוועדת האתיקה היו אנשים ש - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע שנקצה לנושא הזה לא יותר מעוד שלוש דקות, כי אחרת אנחנו פשוט, אם כל נושא אפילו פשוט כזה - - -

גאולה אבידן: האנשים האלה בעלויות כספיות?

היו"ר, אמיר גילת: לא, ממש לא.

קובי אוז: אז מה איכפת לנו? שיבואו לייעץ. עצה טובה. מה רע בעצה טובה? גם עצה רעה זה בסדר, אבל זה עצה לפחות.

דבורה הנדלר: אני רק רציתי לחזק את הדברים. אני חברה בוועדה הזו ובאמת יש צורך באנשי מקצוע שיובילו את העניין הטכנולוגי. אדרבא, אני חושבת שזה רק ישבח את העניין.

היו"ר, אמיר גילת: אני באמת לא מבין מה הבעיה פה. זה אנשים שמוכנים להירתם על חשבון זמנם החופשי, ללא תמורה, אנחנו זקוקים לשירותים שלהם. מי בעד? נמרוד, אתה רוצה להוסיף לפני ההצבעה משהו?

דבורה הנדלר: נמרוד, תגיד למה צריך את האנשים האלה.

נמרוד לב: מה להגיד, בכלל?

היו"ר, אמיר גילת: למה אנחנו זקוקים לאנשים האלה.

נמרוד לב: אינטרנט, המדיה הדיגיטלית בכלל זה תחום חדש. אני חושב שחסר לנו כאן במקום הזה, ולא באשמת המקום ולא באשמת אף אחד, אלא בגלל שזה תחום חדש ובונים אותו ממש מהיסודות, אז חסר הרבה ידע מקצועי ובשביל זה קמה הוועדה המייעצת, כדי לסייע להנהלה במשימה.

דוד חיון: לא להנהלה, לוועדה. זה לא להנהלה.

נמרוד לב: כדי לסייע לרשות השידור באופן כללי, בסדר?

דוד חיון: אתה מערבב סמכויות.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. מי בעד?

נמרוד לב: לסייע במשימה המורכבת של הקמת המדיה.

וופא זועבי פאהום: .... בסופו של דבר למה זה יגיע?

היו"ר, אמיר גילת: אני מוכרח להגיד שהזמנתי את מרבית האנשים האלה לישיבה אחת כאורחים מבחוץ, כדי לראות - - -

וופא זועבי פאהום: ובאו?

היו"ר, אמיר גילת: ובאו, בוודאי שבאו והיה מוצלח מאד וחשוב מאד זה היה תורם מאד. אני באמת לא מבין מה הבעיה. אבל אם רוצים לעשות עניין מכל דבר - - -

נמרוד לב: יש בעיה?

קובי אוז: הדבר הוא נורא פשוט. אם אנשי הוועדה מרגישים שהם צריכים עזרה מוועדה מייעצת וזה לא עולה כסף, אני לא מבין למה אנחנו יכולים להתנכל לזה.

היו"ר, אמיר גילת: מי בעד הקמת הוועדה המייעצת למדיה החדשה וטכנולוגיות, וצירופם של האנשים לוועדה? (מדברים ביחד)

דוד חיון: אבל למה את צועקת עליה? היא רוצה להצביע נגד, מה?

היו"ר, אמיר גילת: 11 בעד, מי נגד? אחד. מי נמנע? אחד נמנע. ההצעה אושרה. נסיים רק את הסבב הזה בוועדת אגרה. סליחה, המינוי בכפוף לחתימתם של החברים על טופס ניגוד עניינים. ועדת אגרה, אנטון, בבקשה.

אנטון איוב: נושא האגרה הוא נושא מורכב, כולנו מכירים. לא נחזור על כל התקלות שהיו בדרך, על מנת לשפר את המצב ולמצוא פתרונות לשיפור שיטת הגבייה וכו'. יושב הראש ערך סיור בצפון בשני משרדי עורכי דין. כידוע לכם משרדי עורכי הדין הם המשרדים שעוזרים לנו בעיקר לגבות את האגרה. שמענו אותם והזמנו אותם לכאן גם ליום עיון. ההתרשמות שלנו הייתה, של יושב הראש, שלנו, של חלק מחברי הוועדה שהצטרפו לסיור, שהם עושים עבודה טובה, טובה מאד אפילו. היו החלטות ביום העיון, שקראנו לו סיעור מוחות. אני עדיין נסער מסיעור המוחות.

היו"ר, אמיר גילת: שקיבל אחר כך תוקף של החלטות ועדה.

אנטון איוב: כן, שקיבל תוקף. תוך כדי ההחלטות או חלק מההחלטות היה לפטור עיוורים מאגרה. אנחנו בזמנו הבנו שרק מעל גיל 18 פוטרים על פי מדיניות של רשות השידור ואחרי שבדקנו את כל המספרים, מצאנו שמספר בתי האב שיש בהם עיוור מגיל אפס עד גיל יותר מבוגר הוא זניח. לכן מפנים משורת

הדין אנחנו מבקשים לאשר, החלטנו ומבקשים את אישורכם לאשר פטור מתשלום האגרה לכל בית אב שיש בו עיוור. אני חושב שזה גם כן מבחינה אנושית - - -

ווּפא זועבי פאהום: הוא לא נחשב לנכה 100% שיש לו את הזכות הזאת גם ככה?

אסתי אפלבאום: בדיוק, נכים פטורים במילא.

אנטון איוב: אבל לא הוא. אז אנחנו נבקש את האישור.

היו"ר, אמיר גילת: מאחר שהמלצות ועדת אגרה טעונות אישור מליאה, מובא הנושא.

נורית ירדני-לוי: בוועדת ביקורת העליתי ... . בעיתונים, שעורכי הדין קיבלו 67 מיליון - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, זה לא שייך עכשיו.

נורית ירדני-לוי: זה שייך לזה שהמליאה רוצה לדעת מ - - -

היו"ר, אמיר גילת: נורית, אבל יש לך תמיד הרגל להכניס נושא - - - בואו נצביע, רגע, צריך להצביע.

נורית ירדני-לוי: אבל ... עיתונים. כמה קיבלתם אתם מול ה-67 מיליון שקלים?

היו"ר, אמיר גילת: את יכולה רק שנייה להמתין? אי אפשר לעשות סלט. מאחר שהחלטות ועדת האגרה הן המלצות למליאה, אני מבקש בשמו של יושב ראש ועדת האגרה - --

אנטון איוב: להביא בשם ההנהלה ובשם המדינה.

היו"ר, אמיר גילת: את הצעת ההחלטה שהמליאה מחליטה על מתן פטור.

מרסיה צוגמן: לא, לא, רק להסביר. אנחנו לא מחליטים על מתן פטור. הפטור קיים בחוק. בתקנות קבוע שמי שמחזיק מקלט טלוויזיה והוא עיוור או אילם, הוא פטור מתשלום אגרה. רק מדיניותה של רשות השידור עד עכשיו הייתה להתייחס למי שמחזיק רק למי שהוא מעל גיל 18, ולהתייחס לזה שמי שמתחת לגיל 18 לא מחזיק במכשיר כי הוא עדיין קטין.

היו"ר, אמיר גילת: מועלית פה הצעה לשינוי המדיניות, לפיה גם עיוור עד גיל 18, בית האב שבו הוא חבר - - -

אנטון איוב: אנחנו מדברים על בית אב, לא על אדם שמחזיק.

היו"ר, אמיר גילת: אני אומר עוד פעם. הצעת ההחלטה אומרת שמליאת רשות השידור מחליטה שכל בית אב שבו מתגורר עיוור, גם אם הוא עד גיל 18, יהיה פטור מתשלום אגרה.

וופא זועבי פאהום: וגם אם יש אנשים אחרים באותו בית.

אסתי אפלבאום: כמה כסף? מה המשמעות הכספית של זה?

(מדברים ביחד)

קובי אוז: זה על הכיפאק מבחינתי, אבל זה חסר היגיון.

אסתי אפלבאום: מה המשמעות הכספית של זה?

היו"ר, אמיר גילת: כן, יואב.

יואב הורוביץ: ברור שהנושא הוא מוסרי.האם כדי שאנחנו כמליאה , אנחנו נקבל החלטה שהיא החלטה מושכלת שהיא צודקת מוסרית, אין ספק פה, אף אחד לא טוען כנגד, שנצרף לזה גם איזו שהיא חוות דעת, נייר עסקי שאומר – יש כך וכך. זאת אומרת אנחנו נחסוך כך וכך כסף, ובנסיבות האלה של הפחתה צפויה של 18,000 שקלים בשנה, ההחלטה הזאת נראית סבירה. אבל אם מחר לכולנו מתברר שזה מוריד, סתם אני אומר, 20 מיליון שקלים, אז צריך לשקול את זה.

גאולה אבידן: אבל יואב, אם תשכנע אותי למה חרש צריך לשלם. זה לא נראה לי, סליחה.

היו"ר, אמיר גילת: אתה זוכר את הנתון?

קובי אוז: הנתון לא משנה.

אנטון איוב: מדובר ב-6,000 בתי אב, זה 18,000 שקלים.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, גאולה, אני רוצה לומר משהו עקרוני.

דוד חיון: אמיר, תביא את זה לוועדת אגרה.

היו"ר, אמיר גילת: זה היה בוועדת אגרה.

דוד חיון: לא, את הדברים הנוספים שהיא רוצה.

גאולה אבידן: אני רק שואלת שאלה פשוטה. אני אומרת, אם תיתן איזה שהוא נימוק הגיוני שההחלטה הזו כלפי העיוורים ורק כלפי העיוורים, כי מחר יגיעו עוד אנשים. אדם שהוא מפגר לא מבין בטלוויזיה. אדם עם **CP**, אדם עם **ADHD**.

ווּפא זועבי פאהום: אבל זה מוסדר בחוק כנכה. הוא מוסדר בחוק כנכה.

קובי אוז: כן, אבל הסיבה פה היא סיבה אחרת.

גאולה אבידן: אני לא אומרת שאני נגד. אני רק אומרת שכשאתם אומרים משהו שאתם בעד, יבואו עוד אנשים שיגידו למה לנו לא.

אנטון איוב: כשנגיע לגשר נעבור אותו. יבואו אנשים, נבדוק את הסוגיה.

גאולה אבידן: אבל אנטון, זה לא נכון.

היו"ר, אמיר גילת: הנושא הזה ספציפית הובא אלינו על ידי משרד מבקר המדינה ולכן נדרשנו אליו. אפשר גם להחליט שזה צד אחד, ואפשר להמשיך את הדיון בוועדת אגרה.

אנטון איוב: עד כאן.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. מה רוח הדברים לפני שאני מעלה להצבעה, כי אני לא רוצה להעלות - - -

ווּפא זועבי פאהום: אני חושבת שאנחנו מקבלים את זה.

בלהה כהנא: אני אומרת שאני מתחברת לגאולה. דבר חקיקה צריך להיות משהו קוהרנטי, צריך להיות משהו עם היגיון רוחבי. יש לנו סימפטיה לכולם כשאומרים מישהו נכה. אבל ברגע שמחליטים להקל על נכה מסוים, זה צריך להיות משהו רוחבי, בדומה למה שגאולה אומרת. בבקשה, אתם רוצים כרשות השידור להיות מאד פרו-אזרחים, גם לי אין בעיה. תשבו, תעשו - - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב, חבל על הזמן. אני מציע להחזיר את זה לוועדת אגרה שתדון בכל ההיבטים, אבל אני מבקש שהמליאה תייפה את כוחה של ועדת האגרה לקבל את ההחלטה ולא להחזיר את זה שוב למליאה, כי אנחנו לעולם

לא נקבל החלטה. שוועדת האגרה תדון בזה על כל ההיבטים, והמליאה מסמיכה אותה לקבל החלטה. חבל, אנחנו לא נצא מזה.

אנטון איוב: אני חשבתי שאנחנו כולנו עכשיו נרים את היד ונאשר. יש חוק שאומר עיוור פטור. אנחנו באנו כמדיניות לרשות השידור, אמרנו מגיל 18 ומעלה.

גאולה אבידן: אבל הלשכה המשפטית - - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, שמעתי את הלשכה המשפטית. אז בואו נחזיר את זה לוועדת האגרה.

גאולה אבידן: אתה מעלה כזה דבר ואומר אני היום - - - אם זה כתוב בחוק, שיתנו על פי חוק. אני לא רוצה שישתמע מכאן שאני לא בעד. אני בהחלט בעד, אבל החלטה צריכה להיות מנומקת וסדורה.

מרסיה צוגמן: אמיר, אפשר לנסות להסביר?

היו"ר, אמיר גילת: כן. בבקשה, אסתי.

אסתי אפלבאום: רגע, אנטון, מה? אתה יושב ראש ועדת האגרה. מה אתה חושב הדבר הנכון לעשות ומה נראה לך התהליך הנכון, כיושב ראש הוועדה, אני שואלת אותך.

אנטון איוב: אני עדיין סבור שאנחנו נחליט ונקבל את הפטור. יעלו סוגיות אחרות בקשר לנכים, חרשים, אילמים, אנחנו נדון בהם לגופו של עניין. זו דעתי.

גאולה אבידן: אז ההחלטה צריכה להיות ברוח זו, שהיא צריכה לכלול את זה שזה היה קבוע בחוק.

אסתי אפלבאום: בדיוק. מרסיה, תסבירי עוד פעם את מה שהבהרת.

מרסיה צוגמן: אני אסביר. יש חוק ויש תקנות מכוח החוק, ויש תקנות שהן תקנות ... פטור מתשלום אגרה. בתקנות האלו מפורטים כל המקרים בהם מי שמחזיק מקלט טלוויזיה הוא פטור מאגרה.

גאולה אבידן: כגון?

מרסיה צוגמן: כגון נשיא המדינה - - -

אסתי אפלבאום: נכי רדיפות הנאצים, הלאה. הלאה.

היו"ר, אמיר גילת: אני מבקש, אני מחזיר את זה לוועדת האגרה ואנחנו מיפים את כוחה - - -

גאולה אבידן: לא, למה?

היו"ר, אמיר גילת: כי אין לנו זמן עכשיו .

אנטון איוב: תשמע אותה דקה, אולי זה יספק אותה.

היו"ר, אמיר גילת: בבקשה.

מרסיה צוגמן: בין המקרים יש פטור אם מי שמחזיק במקלט הוא עיוור או חירש-אילם. עכשיו, התברר מתלונות של אנשים בשטח, תלונה של עיוור אחד שאבא של עיוור שבבית שלו יש מקלט טלוויזיה ויש עיוור, ובכל מקרה גובים ממנו אגרה. אז המדיניות של אגף הגבייה מזה שנים הייתה שכשקטין הוא עיוור, אז הם יוצאים מהנחה שהוא קטין, אז הוא לא מחזיק במקלט טלוויזיה, אז המשפחה שלו מחזיקה מקלט טלוויזיה ולכן הם חייבים בתשלום אגרה. העמדה של הלשכה המשפטית, וזה ויכוחים של שנים, תמיד הייתה שמי שמחזיק - - -

גאולה אבידן: וממבוגר לא גבו?

מרסיה צוגמן: מעיוור מבוגר לא גבו. העמדה של הלשכה המשפטית תמיד הייתה שבתוך בית אחד אתה לא יודע בדיוק מי הוא זה שמחזיק את המקלט, אז יוצאים מהנחה שכולם מחזיקים מקלט טלוויזיה. עד שאנחנו התווכחנו והחלטנו להביא את זה לקביעת מדיניות.

היו"ר, אמיר גילת: יש התנגדות?

גאולה אבידן: אז את אמרת על עיוור וחירש באותה פיסקה בחוק.

מרסיה צוגמן: כן, אבל רק העיוור הוא זה שהתלונן ולכן מבקר המדינה - - -

גאולה אבידן: מה, נו, באמת.

מרסיה צוגמן: רגע, אז לכן ועדת האגרה דנה רק בעיוור.

אנטון איוב: מרסיה, גאולה, ... באמת, אם הוא לא התלונן אז אנחנו לא-. אני אומר ככה, בואו נעביר את ההחלטה לגבי עיוור ואנחנו מבטיחים לחברים כאן שנדון גם לגבי - - -

קובי אוז: ואם יש למישהו מאיתנו חבר חירש, בואו נגיד לו שיתלונן. מצוין, שיתלונן.

היו"ר, אמיר גילת: חברה, אני ממש מבקש, אין לנו זמן. אם אפשר להצביע על זה עכשיו אז בבקשה. אם לא – בואו נחזיר את זה לוועדת אגרה.

נמרוד לב: אמיר, שנייה, אני אומר דבר כזה, אם החוק אומר עיוור וחירש בגירים מקבלים פטור - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל אין לנו פה מידע על זה. (מדברים ביחד) טוב, אני מחזיר את זה לוועדת אגרה, אין לנו זמן עכשיו. אני מחזיר לוועדת אגרה. אנטון, אני מחזיר אליך, אתה דן גם בעיוורים גם בחרשים. המליאה מייפה את כוחה של ועדת האגרה לקבל החלטה.

קובי אוז: ובלבד שההבדל בין עיוורים לחירשים לא ינבע מזה שהעיוור התלונן והחירש לא התלונן. אם אתה מקל עם העיוור, תקל גם החירש שלא התלונן. זה לא שיטת מצליח פה.

אנטון איוב: אני הייתי מציע שהמילה לא התלונן – תימחק מהפרוטוקול. זה לא רלבנטי.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, עוד החלטות שקיבלה הוועדה - - -

קובי אוז: בדיוק, זה לא רלבנטי. אם מגיע לאחד, מגיע לשני.

היו"ר, אמיר גילת: עוד החלטות שקיבלה הוועדה, אני עובר על זה טלגרפית, זה הועבר אליכם: תגבור אגף הגבייה באמצעות ניוד עובדים והכרזה על מתן שירות לאזרח כיעד ארגוני. ביקשנו הסתייעות במוקדים הטלפונים של משרדי עורכי הדין. המענה הטלפוני על ידי משרדי עורכי הדין כפיילוט. הסברה לאזרחים באמצעות אתר רשות השידור, אתר הגבייה והרשתות החברתיות. אגף הגבייה יבחן דרכים להקלה על אופן התשלום על ידי הוראת קבע, באמצעות המדיה הדיגיטלית. הוועדה מחליטה שכל התשדירים שעוסקים בגבייה יהיו תשדירים מחבקים ולא מאיימים. יש התנגדות לאימוץ החלטות ועדת האגרה?

דבורה הנדלר: אתה מדבר על הדרך?

היו"ר, אמיר גילת: כן.

דבורה הנדלר: על זה? עד היום אני לא יודעת את הנתונים, למרות ששאלתי את זה בוועדת ביקורת. מה הרווחנו? אני עד היום לא יודעת. יש דרך אחת איך שעשינו את זה ויש דרך אחת אם אנחנו לא - - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, יהיה דיון. קודם כל היה יום עיון על האגרה לפני שבוע או שבועיים, לא זוכר, משהו כזה וזה לא על סדר היום. אם אין התנגדות לאישור המלצות ועדת האגרה אנחנו מאשרים אותן.

נמרוד לב: זה לא נכון שזה לא רשום בסדר היום. בסדר היום כתוב גם נושא האגרה.

היו"ר, אמיר גילת: נגיע לזה, אבל זה לא כרגע. כרגע אנחנו באישור - - -

נמרוד לב: או, אז זה כן על סדר היום.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר.

נמרוד לב: שיהיה ברור.

היו"ר, אמיר גילת: אני מבקש מכל אנשי הוועדה לצאת בבקשה מהחדר.

גאולה אבידן: רגע, סליחה, ועדת גלי צה"ל. ... עושה את תפקידי נאמנה ... . אישור הוועדה. (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני עובר לנושא של מינוי משנה למנכ"ל ומנהל טלוויזיה. ועדת המכרזים החיצונית בחרה בעודד בירגר כמשנה למנכ"ל רשות השידור, קורות חיים הועברו אליכם, הוא ייכנס לתפקידו בימים הקרובים וירכז את כל הפעילות תחת המנכ"ל ובהנחיית המנכ"ל ובכפיפות למנכ"ל, שלא קשורה בתוכן. זה לגבי המינוי.

דוד חיון: אפשר להתייחס?

היו"ר, אמיר גילת: כן.

דוד חיון: אני מקדים ואומר שהייתה ועדת איתור שהייתי חבר בה וזה בנושא סמנכ"ל משאבי אנוש, ושהוועדה הזאת החליטה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו מדברים על משנה למנכ"ל.

דוד חיון: תיכף, רגע, אני בדרך כלל מבין מה אומרים. הוועדה הזאת החליטה שרוצה שמועמדים - - -

גאולה אבידן: רגע, סליחה, איך זה נכנס?

דוד חיון: משנה למנכ"ל, גאולה.

גאולה אבידן: עוד הפעם, על מה אתם מדברים?

דוד חיון: על משנה למנכ"ל.

גאולה אבידן: אוקי.

דוד חיון: תודה. תודה שאת מאשרת לי לדבר.

גאולה אבידן: דוד, אל תהיה ציני, אתם פשוט קופצים מנושא לנושא.

דוד חיון: את צינית.

היו"ר, אמיר גילת: היא לא הבינה, כמוני. גם אני לא הבנתי, הוא אמר שהוא מדבר על המשנה למנכ"ל.

דוד חיון: אני מדבר על המשנה למנכ"ל, פעם שלישית.

גאולה אבידן: אוקי.

דוד חיון: אני רוצה להתייחס ברמה העקרונית ולהגיע מזה למשנה למנכ"ל. אני חושב שמן הראוי שגוף ציבורי כמו רשות השידור, אני אקצר את התהליך של מה שרציתי להגיד, כוועדות המכרזים בו, כולל ועדת המכרזים שמורכבת מהוועד המנהל, כולל ועדות איתור, כולל ועדות מכרזים של ההנהלה, מעתה ואילך, אני חושב שנעשתה שגיאה קשה שזה לא נעשה עד היום. לעומת זאת, זה נעשה כן בוועדת האיתור למינוי סמנכ"ל משאבי אנוש. לעשות מבחני השמה למועמדים לתפקידים כל כך בכירים. לא יתכן, ואני לא מכיר את הבן אדם ואני לא יודע מי הוא, ודווקא אני שמעתי שהוא בן אדם מאד ראוי. עדיין, לא ראוי שבחרנו משנה למנכ"ל, מספר 2, ללא מבחני השמה ראויים. זה לא ראוי בשום גוף ציבורי, ואני חושב שאנחנו צריכים להטמיע את זה מעתה ואילך, שכן יהיו מבחני השמה למועמדים לתפקידים בכירים. זה מה שרציתי להגיד. תודה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, תודה.

ווּפא זועבי פאהום: איך זה קשור למי?

דוד חיון: למשנה למנכ"ל, מספר 2 ברשות, שהוא יהיה אחראי על כל העניינים העסקיים, המסחריים, הכלכליים, התפעוליים, כל מה שלא תוכן, כמובן בכפיפות למנכ"ל, לא עבר מבחני השמה. לא עבר אף אחד. אף מועמד לא עבר. רוב בעלי התפקידים ברשות לא עברו מבחני השמה, אז אני אומר שזו חייבת להיות דרישה כמו בכל גוף ציבורי מתוקן.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, טוב, תודה. מנהל הטלוויזיה. כידוע לכם, חברה - - -

דוד חיון: רגע, אבל אפשר לקבל החלטה כזאת, או שזה לא בסדר היום.

היו"ר, אמיר גילת: לא כרגע, זה לא בסדר היום. אני אגיד שלגבי המכרזים אלף כל הנהלים של המכרזים משתנים, הרכבי הוועדות משתנים עם הרפורמה. שניים, יש הרבה לקחים מהמכרזים - - -

דוד חיון: בשנתיים חטאנו לתפקידנו בנושא הזה.

היו"ר, אמיר גילת: יש הרבה לקחים מהמכרזים ואני חושב שזה דיון יותר רציני.

דוד חיון: בסדר, אני אשמח שזה יהיה במליאה הבאה, עם הצעת החלטה בנושא.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר. אני עובר למנהל הטלוויזיה. כפי שאתם יודעים, חבר הוועד המנהל וחבר ועדת האיתור יעקב בורובסקי, הפיץ בין חברי המליאה מייל, שהסיפא שלו זה בקשה להעלות למליאה את הצעת ההחלטה כדלקמן: מליאת רשות השידור, לאחר ששמעה דיווח מחברי המליאה בעלי תפקידים, מבטלת-, טוב, אני מקדים את המאוחר, כי אנחנו תיכף נעשה את הדיון, אבל אני קורא את הצעת ההחלטה שלו. לאחר ששמעה דיווח מחברי המליאה בעלי תפקידים, מבטלת בזאת את ועדת האיתור שמינתה לבחירת מנהל טלוויזיה. המליאה ממנה ועדת מומחים חיצונית בת שלושה חברים, שיציגו תוך חודש ימים שלושה מועמדים למליאה. המליאה תבחר בין השלושה את המתאים ביותר בעינה למשרת מנהל הטלוויזיה ותשאיר אחד ושניים מתוך השלושה. יובהר כי בחירת ועדת המומחים היא בסמכות המליאה, ללא כל מעורבות של חברי ועדת האיתור

וההנהלה, בשל מעורבותם בוועדת האיתור, אפשר שוועדת האיתור תגדל לחמישה מועמדים, ותכלול גם את נציגי האגודות. זו הצעת החלטה שביקש מר בורובסקי להעלות בפני המליאה, כשהוא מנמק את בקשתו בכך שהיו פגמים מהותיים, שחלקם גובלים בהיעדר מינהל תקין, לטענתו, כדלקמן:

א. ניתן היה להתרשם כי הופעל לחץ על אחד מן המועמדים שלא יציג את מועמדתו.

ב. הוועדה לא קיימה דיון מקיף בחוות הדעת שהונחו על שולחנה הנוגעות להליכים משמעתיים ו.... כלפי מי מהמועמדים.

ג. לחתום מטה הגיעו תגובות ממועמדים פוטנציאלים שאמורים היו להופיע בפני הוועדה, כי סיכוייהם נמוכים עד קלושים, ומסיבה זו בחרו שלא להופיע בפני הוועדה.

ד. הוועדה התעלמה לחלוטין ובכלל לא דנה במועמדים שהופיעו במהלך השנתיים האחרונות בפני ועדות המכרזים הפנימיים והחיצוניים, ובהחלטותיה פעלה בניגוד להחלטות ועדות המכרזים, בגינן פנית (הוא כותב לי) למליאה, וביקשת להקים ועדת איתור. יוצא איפה שוועדת האיתור הפכה לציר עוקף ועדות מכרזים, המכשיר את שפסלו חברי ועדות המכרזים, בשונה במובהק מדברי ההסבר שניתנו לחברי המליאה בעת שזו נתבקשה לאשר ועדת איתור מנימוקים של רצון לחופש פעולה וחיפוש אחר הטובים ביותר בשוק.

ה. הוועדה הצביעה ולא מצאה אף מועמד ראוי להיות כשיר ראשון בניגוד ... של ועדת איתור, שצריכה להצביע על מספר אירועים בפני הגוף המחליט, במקרה הזה המליאה.

ו. הוועדה פסלה את שרותם של המועמדים הנוספים בניגוד גמור למלל שהביעו כל חברי הוועדה, כלומר כאשר נדרש כל אחד לדרג את מועמדיו, איש לא טען שהוצגו מועמדים בלתי כשירים. נהפוך הוא, חלק מהמועמדים זכו להערכה בגין כישוריהם ואחרים בשל ניסיונם והכשרתם. הוועדה, כאשר פסלה מועמדים אחרים, התעלמה מההמלצות של טובים. כך לדוגמא הציע מבקר המדינה להופיע בפני הוועדה, על פי דבריך, וכל אלה לא נלקחו בחשבון לטובת המועמדים.

מסיבות אלה ואחרות אבקשך להעביר לכל חברי המליאה, מנכ״ל הרשות, הלשכה המשפטית את מכתבי זה (כפי שעשיתי), תוך דרישה לקיים דיון במליאה (כפי שאני

עושה), במטרה לבטל את ועדת האיתור בשל הפגמים המהותיים שנפלו בעבודתה וכן בשל הפסילה ברצף של כל המועמדים האחרים לבקשת המנכ״ל, דבר שיצר את הרושם כי ועדת האיתור לא שמעה את המועמדים בלב פתוח ובנפש חפצה, וגם השמועות המוקדמות על תוצאה צפויה לא היה בבחינת נבואה שמגשימה את עצמה, אלא עובדה כואבת לצערי.

פה הוא מדבר על 9 חברים, זה לא צריך כי זה עולה לדיון היום. ואז באה הצעת ההחלטה שלו. אני הפצתי ביניכם את התשובה שלי למר בורובסקי, שאני כמובן דוחה על הסף את הטענות. נמצאים פה גם חברי לוועדה שיכולים לאשר את מה שאני אומר. לסעיף א׳ – אני מניח שהוא התכוון למועמד ד׳ קראתי לו, זה המועמד הרביעי שהופיע בפנינו. אני שוחחתי עימו אישית על מנת לבדוק את הטענה והוא הצהיר בפני כי הסיר את מועמדתו מיזמתו ומשיקוליו הוא, והדגיש שלא הופעל עליו לחץ של שום גורם אחר וכי איש לא פנה אליו בנושא. לסעיף ב׳, דומני שהוועדה דווקא כן קיימה דיון מקיף, יותר משעה וחצי, בנוגע להליכים המשמעתיים המתקיימים כלפי אחד המועמדים. לסעיף ג׳ – דומני שאין איש שפעל יותר ממני לאיתור מועמדים שיופיעו בפני ועדת האיתור. בחודשים האחרונים השקעתי זמן רב בניסיונות לאתר מועמדים, לרבות בשיחות טלפון, פגישות אישיות. לפחות שני מועמדים פוטנציאלים הסכימו וראיתי בהם מועמדים רציניים ומובילים לנהל את הטלוויזיה הישראלית, אך לצערי אחד מהם התמנה בינתיים לתפקיד בכיר אחר, והשני הודיע לי ביום כינוס ועדת האיתור כי החליט סופית שלא להגיש מועמדות. מועמדים אחרים סירבו מלכתחילה לקבל את ההחלטה, וסוג שלישי של מועמדים היה כזה שהסכים לקחת על עצמו את התפקיד, בתנאי שיובטח לו מראש כי הוועדה תתמוך בו. מובן שלא יכולתי להבטיח דבר כזה לאיש, ולכן מועמדים מן הסוג הזה החליטו בסופו של דבר לא להתמודד. אני ער איפה לתחושתך, והתסכול במקרה הזה הוא גם שלי. הצלחת מנהל הטלוויזיה הנוכחית תימדד בין השאר שבפעם הבאה יגישו מועמדים עשרות אנשים ולא רק כמה בודדים. לסעיף ד׳, לא הייתה שום סיבה למועמדים שניסו את מזלם במכרז הפנימי, במכרז החיצוני, שלא להציג את מועמדותם גם בפני ועדת האיתור, כך עשו שניים מהמועמדים שמלאו טפסים על מנת להופיע בפני ועדת האיתור. לסעיף ה׳ – מעולם, בכל הליכי המכרזים שאנחנו

מקיימים מזה כשנה וחצי, למיטב ידיעתי גם בעבר, לא נבחר כשיר ראשון, וברוב קולות החליטה הוועדה שלא לחרוג גם הפעם ממדיניות זאת.

קובי אוז: מה זה כשיר ראשון?

היו"ר, אמיר גילת: אתה בוחר מישהו זוכה, ואם הוא לא יכול להכניס לתפקיד מכל סיבה שהיא, אז יש כשיר ראשון. וברוב קולות החליטה הוועדה שלא לחרוג גם הפעם ממדיניות זאת. הוועדה החליטה אחר דיון מעמיק שעדיף במקרה הזה למנות איש ניהול על פני איש תוכן, ומאחר שבין המועמדים שהופיעו בפני הוועדה לא היה אדם אחר שעונה לפרופיל הזה, ממילא לא היה טעם בבחינת כשיר א' מתוך המעגל הזה. הדבר גם אינו בא בניגוד למהותה של ועדת האיתור, והמליאה לא דרשה מהוועדה להצביע על מספר מועמדים ראויים. לסעיף ו' – חברי הוועדה אמרו במהלך הדיון את דעתם על כל אחד מהמועמדים, ולאחר שהסתמן כי בעת הזו, ערב התנעת הרפורמה, המועמד צריך להיות מתוך הרשות והיכולת שלו לנהל את עובדי הרשות צריכה להיות המרכיב הדומיננטי בבחירה, הוחלט לבחור במר נסטלבאום כמתאים ביותר מבחינה מקצועית. אף אחד מהמועמדים האחרים אינו עונה כאמור על הפרמטר של איש פנימי, עם ניסיון ניהולי. ופה יש עוד עניינים שאני לא אדבר עליהם. זאת תשובתי למר בורובסקי. הוא בחו"ל. כך שאחד לאחד אני חושב שהטענות שלו אינן נכונות. אני חושב שזו פגישה בחברי ועדת האיתור, עם ניסיון להטיל דופי בפעילותם כחברי הוועדה. כולם חוץ ממני פה עושים את עבודתם בהתנדבות, על חשבון זמנם. התהליך כולו לווה על ידי הלשכה המשפטית.

דוד חיון: הם מגבלים גמול על ישיבות. זה הרבה כסף.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר. התהליך כולו לווה על ידי הלשכה המשפטית. אני מוסיף עכשיו על המכתב. כשסיימנו את הליך הבחירה הפנימי שבו לא זכה איש מהמועמדים, פנינו להליך של מכרז פנימי-חיצוני, שגם בו לא נבחר אף אחד מהמועמדים. אגב, אני רוצה מאד מאד להפריד בדיון הזה בין ההליך, והטענות של מר בורובסקי הן על פגמים בהליך, להבדיל מתוצאת ועדת האיתור. אני לא חושב שהמליאה, בעת הזאת, צריכה, יכולה, רשאית, להיכנס לגופו של אדם, מה גם שהנושא הזה הוא עדיין בחקירה. אני לא רוצה כאן לחטוא בשיבוש הליכי חקירה, בפגיעה בצנעת הפרט ובכל מיני דברים אחרים. הנושא הוא לא מי שזכה, במי שנבחר

על ידי הוועדה. הנושא הוא ההליך. אני מבקש שכל חברי המליאה יקפידו על זה במהלך הדיון עכשיו. אני רק אגיד לגבי ההליך, שלאחר שגם במכרז חיצוני לא נבחר אף אחד, פנימי-חיצוני לפני כשנה, פניתי ללשכה המשפטית וביקשתי הנחיות כיצד לפעול להקמת ועדת האיתור, ובפברואר 2012 קיבלתי מעורכת הדין מרסיה צוגמן מסמך שמתאר בדיוק מה אני צריך לעשות כדי להקים ועדת איתור, ופעלתי על קוצו של יוד, בדיוק לפי הנחיות הלשכה המשפטית, שליוותה את התהליך במשך כל השנה האחרונה, וגם דברים קטנים, אם מותר לי לעשות ככה ואם מותר לי להיפגש, ופנינו לחברות השמה. הלשכה המשפטית הייתה שותפה לכל התהליך, כמובן לרבות אותה ישיבה של ועדת האיתור שבה נבחר המועמד הזוכה. אז מבחינתי ואני אתן גם לחבריי את רשות הדיבור, אני חושב שהטענות על הליך לא תקין, כפי שהקראתי, ואם יש משהו לא ברור אני מוכן לחדד. מי שרוצה - - -

דוד חיון: אפשר שאלה טכנית? האם המתלונן הסכים שהדיון יתקיים ללא נוכחותו?

היו"ר, אמיר גילת: כן. הוא אמר שהוא העביר את זה למליאה.

דוד חיון: זה נראה - - -

היו"ר, אמיר גילת: דיברתי איתו שלשום.

אנטון איוב: אולי יש לו מה לשכנע אותנו בצדקת מה שכתב. אני חושב שזה לא תקין שאנחנו מנהלים דיון כשהמילים, שיש לו את האינפורמציה החשובה והעניינית, לא נמצא.

דוד חיון: ולעומת זאת יש פי שישה חברים שידברו נגד - - -

היו"ר, אמיר גילת: רק שנייה. יואב.

יואב הורוביץ: אתמול אני דיברתי עם מר בורובסקי, שלשום, סליחה ובדיוק שאלתי אותו ואמרתי לו והוא אמר לי לא. העליתי ותדונו בזה, אני לא יכול לבוא. ככה. באלו המילים.

אנטון איוב: אני לא יכול לבוא היום, אבל אני יכול לבוא מחר.

יואב הורוביץ: רק שנייה, קודם כל זה מה שהוא אמר לי. זה מה שהוא אמר לי. עכשיו, תסלח לי, אבל אני רוצה רגע, ברשותכם, מכיוון שהייתי חלק מוועדת האיתור, אני רוצה להתייחס ואני לא אגע לחלוטין בכל מה שקשור להחלטה

גופה, זאת אומרת לשלם של זה שנבחר, מהסיבות שאמיר, שהיושב ראש מנה אותן. לעצם ההליך. אנחנו עד לסיום, ויתקנו אותי חברי בוועדה, עד לקבלת ההחלטה, לא הייתה תלונה אחת על ההליך. לא שמענו מאף אחד תלונה על ההליך, עד לאותו יום שישבנו כולנו ביחד, היינו בחדר, ישבנו שלוש שעות ודנו ולא מר בורובסקי ולא אף אחד אחר, ואני מבקש שיתקנו אותי, חברי לוועדת האיתור, אף אחד לא הלין על ההליך. וכמובן שאם היה - - -

מרסיה צוגמן: המכתב של האגודה, שהגיע - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, רגע - - -

יואב הורוביץ: תיכף אני אתייחס לנושא של האגודה.

דוד חיון: לא הלינו מתוך - - -

יואב הורוביץ: רק שנייה - - -

וופא זועבי פאהום: אבל תשאיר לנו זמן לדבר.

יואב הורוביץ: אני מבקש להשלים.

וופא זועבי פאהום: אני רק רוצה שתהיה חלוקה צודקת של הזמן.

יואב הורוביץ: אני מסיים, אני לא אעשה את זה ארוך. הסוגיה הטכנית של אגודת העיתונאים, אני שאלתי את תומר שלא נמצא פה, תומר, נציג הלשכה המשפטית, האם אנחנו יכולים להמשיך. הוא אמר כן, ואנחנו נצטרך להתמודד עם זה. אז הלכנו כחברי ועדה, החלטנו להמשיך עם זה, ואנחנו נקבל על עצמנו כל - - -

היו"ר, אמיר גילת: הטענה הזאת שאגודת העיתונאים אלף היא בהתדיינות משפטית, אני מציע לא להיכנס לזה. ב' היא לא קשורה כהוא זה לטענותיו של מר בורובסקי. שאגב, חשב כמונו, שצריך לקיים תהליך.

יואב הורוביץ: כן, נכון. הוא אמר ההיפך. הוא אמר אני מבקש, למרות ההערה הזאת, את לא היית שם, הוא מבקש לדון בזה. הטענה העיקרית, אנחנו היינו בחדר ואני מספר לך דברים כהווייתם, אפשר לבדוק אותם אם את לא מאמינה לי. את מוכנה לתת לי להשלים את דבריי? הדברים האלה מאד ברורים. הייתה החלטה. רק אחרי ההחלטה היו טענות כלפי ההליך. מהטעם הזה, אני חושב שהוועדה לא רק שעשתה עבודה מאד יסודית, והייתי בכל ועדות המכרזים

הקודמות. זאת אומרת השתתפתי בלא מעט, סליחה. במקרה הזה דנו, סליחה, לא שעה וחצי, כי אם שלוש שעות. סיימנו אותה קרוב לעשר בלילה או תשע וחצי, ודנו בכל הסוגיות וההשלכות שיכולות להיות, ושקלנו אל מול הנושא של ה... וכל דבר אחר, ובאנו והנחנו את הדברים ובסופו של דבר החלטנו שזה הוא המועמד הראוי ביותר בעת הזו. אחד. אני לא סבור שהעובדה שלא נבחר מישהו שאיזה שהוא צד רצה שהוא ייבחר, היא סיבה מספקת להעלות טענה על הליך לא תקין, בסופו של הדיון. אם יש איזו שהיא בעיה יעלו את זה בהתחלה וניגע בדברים כפי שהם. דבר נוסף, הסיבה למה אנחנו לא בחרנו בכשיר זמני, אני תמכתי אגב מהסיבה ... כשיר, משום שהנימוק למה בחרנו במי שבחרנו, היה נימוק ענייני, משום שרצינו מישהו שהוא מנהל מבפנים. כל האנשים האחרים שהיו שם לא ענו למאפיין הזה, ומהסיבה הזאת זה מה שהחלטנו. אני מבקש מחבריי, אני אומר, אני מבקש מחבריי, אנחנו הרי כולנו לא נפעל לא בניגוד לנש"מ, אנחנו בטח לא רוצים להיות כאלה שמתריסים ואנחנו נמתין בסבלנות להחלטת הנש"מ, ונמשיך הלאה. דבר אחרון, הנושא של מבקר המדינה. הנושא של מבקר המדינה אינו רלבנטי. זה יכול להיות נשיא המדינה, וזה יכול להיות ראש הממשלה. להיפך. הרי מה הוא בא ואמר? שתסכימו שיבוא לכאורה, אני לא יודע עד כמה זה נכון, שיבוא מבקר המדינה לוועדה וימליץ על מועמד מסוים. אז אני אומר לך כחבר ועדת איתור – לא יהיה. נקודה. וזה לא שהוא מבקר מדינה או שהוא איש כזה או אחר. וכמו שהתנגדתי לזה אז, אני מתנגד לזה עכשיו.

<u>דוד חיון:</u> למה הוא היה אמור להופיע?

<u>יואב הורוביץ:</u> נאמר, אני מתייחס לטענה כשאומרים שמבקר המדינה רוצה לבוא להמליץ על מועמד, צריך לקבל. אז אני אומר לא.

<u>ווּפא זועבי פאהום:</u> לא בהכרח, לא. לא זו הטענה, בוא נגיד ככה. לפחות ככה אני רואה את זה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רגע, אני רק עונה לעניין מבקר המדינה. אני מסביר, נורית. מאחר שאחד המועמדים הוא עובד משרד מבקר המדינה, פנה אלי מבקר המדינה ביום המכרז וביקש להופיע. ואני, עם כל הקושי או לא הקושי שהיה לי עם זה, אמרתי לו לא, שהוועדה אינה עובדת ככה, גם אם זה מבקר המדינה וגם

אם זה נשיא המדינה, מפני שאני לא זוכר מכרז אחד בוועדת איתור שאנחנו הזמנו ממליצים מבחוץ. אז לא רציתי לקבוע פה תקדים, גם אם זה מבקר המדינה, ויש לי כבוד רב למבקר המדינה. כן, בבקשה, וופא.

<u>וופא זועבי פאהום:</u> אני דווקא להיפך, רואה בעין יפה שלא מוזמנים כל מיני עדי אופי למועמד כזה או אחר. אבל השאלה הרלבנטית בעיני, יש פתגם בערבית שאומר, ואני אגיד אותו בערבית ואתרגם אותו, כי הוא מאד מתאים למקרה שלנו – זה כמו איזי׳ מטעם לחמאר, ויענו שאה ת׳אני. מה זה אומר? שמישהו בא לקפוץ על החומר ונפל לצד השני, כי הוא לא עשה כלום. אנחנו הרי יצאנו מתוך הנחה, או יצאנו מנקודת מוצא שהיה לנו מכרז פנימי שלא צלח והיה בו מר נסטלבאום. ובכל זאת, מאחר שלא הצליח וגם עשיתם מכרז חיצוני ולא הצליח, באתם לבקש את אישור המליאה ללכת לוועדת איתור. ועד כמה שאני זוכרת, המחלקה המשפטית שישבו כאן אמרו שזה לא מומלץ יותר מדי ללכת לוועדות איתור.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> שזה לא דרך המלך.

<u>וופא זועבי פאהום:</u> כן, שזה לא דרך המלך, אתה זוכר. לא דרך המלך, ובכל זאת התעקשנו שייקחו את זה ויהיה ככה, וניתן ה-אוקי, והסכמנו וקיבלנו את זה. עכשיו מה השתנה? מר נסטלבאום ה - - -

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> לא ....

<u>וופא זועבי פאהום:</u> לא, לא על השאלות האחרות. אני לא נכנסת.

<u>דוד חיון:</u> איזה נסטלבאום?

<u>וופא זועבי פאהום:</u> מי שנבחר. מה השתנה? הוא היה פנימי גם אז, אז אם רצו פנימי למה לא בחרנו אותו כבר קודם? למה היינו צריכים לעשות את הסיבוב הזה ולחזור? אם הוא - - -

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> אני אענה לך.

<u>וופא זועבי פאהום:</u> שנייה אחת. אם הוא ענה על דרישות הסף של לפחות לדעת אנגלית, מלכתחילה, למה עשו את הסיבוב הזה? למה יצאנו בכלל למכרז חיצוני ולמה ביקשנו את כל הסיבוב הזה?

היו"ר, אמיר גילת: אני אענה לך. מותר לי לצטט משפט מתוך הוועדה? לא, נכון? נכון.

וופא זועבי פאהום: עכשיו, מעבר לכל זה, אני כואבת את זה, כי מאחר שה - - - אני יכולה להשלים?

מרסיה צוגמן: תלוי איזה משפט.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אני אסתדר.

מריסה צוגמן: אם זה משהו שנוגע לצנעת הפרט - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, לא צנעת הפרט.

וופא זועבי פאהום: אני לא רוצה להיכנס לשום דבר, אבל אני לא רוצה גם לחכות לנציבות שירות המדינה שתחליט אם זה בסדר או לא צריך.

היו"ר, אמיר גילת: אני אענה לך.

וופא זועבי פאהום: לא צריך, כי הוא אמר - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז הוא טעה.

וופא זועבי פאהום: לא, הוא אמר אנחנו נחכה לנש"מ. אני אפילו לא יודעת אם צריך לחכות לנש"מ או לא.

היו"ר, אמיר גילת: הנש"מ לא בסיפור.

וופא זועבי פאהום: אני לא רוצה ולא מגיעה עד לשם.

דוד חיון: מחה זה הנש"מ לא בסיפור?

היו"ר, אמיר גילת: לא סיפור של הדיון היום.

וופא זועבי פאהום: אני אפילו לא יוצאת משם, אני לא יוצאת מהדיון הראשוני מדוע עשינו את הסיבוב הזה להגיד, הנה, האוזן שלי. אחד.

היו"ר, אמיר גילת: אני אענה לך. אני יכול לענות לך?

וופא זועבי פאהום: וב', ועל זה אני גם מבקשת שתענה לי. אם בורובסקי שלא, כאילו תמיד היה במיין סטרים, תמיד ניסה לפשר ולהגיע לאיזה שהוא - - -

היו"ר, אמיר גילת: צריך להקדים מה זה מיין סטרים.

וופא זועבי פאהום: אז אשר הגיע לאיזה שהם, אוקי, כן, לתנאי הסף, ידע באנגלית. יכול להיות שאתה חושב שאני צריכה לתרגם את זה. אבל אנחנו

רגילים לבורובסקי כמי שמפשר ומנסה. תמיד אגב, גם כשלפעמים רבנו איתו ולא הסכמנו איתו, להגיע עם כולנו לאיזו שהיא הסכמה עם כל אחד, או להסכמות של רוב. אם הוא יוצא בכזאת אמירה, אז אני חושבת שלפחות, אני לא רוצה לדון בה, אני גם מאמינה ליואב שהוא מאמין במה שהוא אומר, אני גם מאמינה לבורובסקי למה שהוא אומר. אני חושבת שזה הכי הגון שדיון שכזה יתנהל כשהוא נמצא. אנחנו לא יכולים לנהל את זה מאחורי הגב.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אוקי. שנייה, אני רק אענה לך על השאלה. נשאלה שאלה.

<u>וופא זועבי פאהום:</u> בורובסקי, ההזדמנות הנאותה לתת לו להשיב על השאלה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני רק אענה על השאלה הראשונה. לגבי השאלה השנייה, אני חושב שאי אפשר להשאיר את זה בעננה. אני חושב שזה פוגע בי ובחבריי שיש עננה כזאת מעלינו, שאנחנו מיד - - -

<u>וופא זועבי פאהום:</u> עננה, זאת לא עננה - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רגע, שנייה, שנייה, אני אומר לך את דעתי. ואני לא חושב שאפשר להשאיר את זה פתוח, זה עושה נזק לכולם.

<u>וופא זועבי פאהום:</u> אל תיקחו את זה קשה, אני חושבת שהוא לא אומר את זה - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רגע, יש פה הצעת החלטה, אנחנו נעלה את הצעת ההחלטה של בורובסקי. הוא ביקש להעלות אותה, לא אני.

<u>וופא זועבי פאהום:</u> אוקי.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> עכשיו לגבי השאלה הראשונה שלך, אכן במכרז פנימי לא נמצא מועמד פנימי, אבל הוועדה בהחלטתה, ופה אני כן אצטט כי זה לא צנעת הפרט, החלטתה זה החלטה פומבית – מבקשת לבדוק את המועמדים מול מועמדים חיצוניים. כלומר, לקחה בחשבון את האפשרות שבסופו של תהליך לא יימצא מישהו מתאים גם מבחוץ, ואז נשאר לחזור פנימה. זו ההחלטה - - -

<u>וופא זועבי פאהום:</u> אתה חזרת לדרישה ראשונית שאנחנו רוצים אותו כאיש פנימי. אם רצינו מישהו פנימי, אז מדוע הסיבוב הזה?

היו"ר, אמיר גילת: אני אגיד לך למה, כי אלף, ארז טל למשל, ואני קיבלתי את הסכמתו להשתמש בשם שלו, לא הסכים לנהל את הטלוויזיה הישראלית. מאד רציתי שהוא יעשה את זה, אבל הוא פשוט סירב ואני משתמש בזה כדוגמא כמובן. כלומר, מספר האנשים בעלי השם שמוכנים לנהל, לבוא מבחוץ ולהיכנס לרשות השידור הוא מועט מאד. אני אגיד רק עוד משפט אחד כדי שבאמת כל חברי המליאה - - -

וופא זועבי פאהום: אבל ... זו דרישה שלנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, וופא, את שואלת, אבל את לא נותנת זמן לענות. והתשובות פה יותר חשובות מהשאלות, כי את רוצה את התשובות. בפתח ישיבת ועדת האיתור הראשונה, לא עכשיו, לפני מספר חודשים, הגדרתי את מה שאני רואה בעיני כפרמטר למנהל הטלוויזיה, כפרופיל הרצוי למנהל הטלוויזיה ואמרתי שני פרופילים אפשריים: אחד, איש טלוויזיה, מר טלוויזיה משכמו ומעלה, אוטוריטה מקצועית בתחום הטלוויזיה, שבעצם יהיה הסמכות המקצועית העליונה ל-700 עובדי הטלוויזיה, שיסתכלו למעלה, יישאו עיניים ויראו מי המנהל שלהם, ובעצם זה שהוא האוטוריטה המקצועית, תהיה לו את היכולת לנהל את הטלוויזיה, ארז טל כמשל, בסדר? זאת אומרת ארז טל מגיע, בגלל שהוא ארז טל יש לו יותר סיכוי להצליח בתפקיד מאוטוריטה מקצועית.

וופא זועבי פאהום: נכון, יש לו יכולות.

דובר: איזה יכולות מוכחות? אין לו שום יכולות.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע, רגע.

וופא זועבי פאהום: כל תכנית שהוא עושה הוא מוכר אותה.

דובר: זה לא שייך. לא שייך.

קובי אוז: זה לא דיון על ארז טל, חברים, תעזבו את ארז טל עכשיו, הוא רק דוגמא.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, שנייה. עזבו רגע, ארז טל זה באמת דוגמא. פרופיל שני זה איש ניהול שיכול לנהל את רשות השידור, שהתוכן כרגע הוא לא בראש מעייניו, נקרא לזה ככה, כי הוא בא לנהל את רשות השידור בתקופה שבה מפטרים 700 איש, קולטים חדשים, מערכות הסכמי שכר חדשות וכו' וכו', ואנחנו

על אחד משני הפרופילים. ככל שיתקיימו הדיונים וככל שראינו את המועמדים, הגענו למסקנה שטוב מועמד מבפנים בעת הזאת, שמכיר את רשות השידור ולא צריך ללמוד את כל ענייני רשות השידור מבחוץ, ושהדגש יהיה על היכולות הניהוליות שלו את עובדי רשות השידור, על כל המשמעויות שגלומות במשפט שאמרתי עכשיו. ועוד משהו שאני רוצה לסתור את הטענות שהועלו פה, זה ששלוש פעמים, בדקתי את זה הבוקר, שלוש פעמים אני הגעתי למצב שקבענו ישיבה של הוועדה לחודשים האחרונים, היה רק מועמד אחד, פעם אחת גם שני מועמדים, ולכן החלטתי לדחות את הישיבה כדי לפתוח את זה לניסיון לאתר מועמדים נוספים, להעשיר את מאגר המועמדים הפוטנציאליים. כלומר, הטענות פה של יעקב שלא פעלנו כוועדת איתור, פשוט נזכרתי הבוקר כי בדקתי את עצמי, הן לא נכונות.

קובי אוז: אני רוצה להגיד משהו.

אנטון איוב: גם אני רוצה להגיד. אני חושב לאחר ששמעתי את הסברו של יואב, הסבר משכנע ואמין, אין ספק, וגם שאני מכיר את יואב לא מאתמול-שלשום - - -

וופא זועבי פאהום: ואתה מכיר את בורובסקי גם.

אנטון איוב: ואני מכיר את בורובסקי, וזו השאלה הבאה שלי. כשבורובסקי מלין על כך שמועמד מסוים, שהכריחו אותו לפרוש מהמרוץ ואתה בא ואמרת לא נכון, והסברת לו גם במכתב וגם בעל פה, מה הייתה התגובה שלו? על מנת שלא נמות טיפשים.

היו"ר, אמיר גילת: של המועמד?

יואב הורוביץ: היינו יכולים לעשות את זה נורא פשוט, להביא אותו הנה והוא היה אומר לכולם שזה לא נכון, אבל זה פשוט לא נכון. שמו לו מילים בפה. הבן אדם בא, אני כמוך, אמרתי אני הייתי נוטה לדבר כזה אם הייתי שומע שמישהו, אני חייב מישהו למשהו? לו הייתי שומע שהפעילו לחץ?

קובי אוז: יש פה שאלה יותר עקרונית.

יואב הורוביץ: הוא נכנס לחדר והודיע שהוא פעל, הוא אמר מנסים לפגוע. אף אחד לא דיבר איתי. היה שם נציג, כתבו את זה. הוא אמר בצורה מאד ברורה ומובנת.

קובי אוז: רגע, רגע, אבל יש פה בעיה שהיא יותר עקרונית, בלי להיכנס לעצם ההחלטה. אבל אם אנחנו מדברים על ועדה שבתוך הוועדה הזאת ניגשים אנשים שהם חיצוניים לרשות השידור ואנשים שהם פנימיים לרשות השידור, מה הסיכוי, והכל נקי, הכל עבד, הכל אור השמש, אבל אם אני יודע שאני צריך לעבוד בחברת חשמל ויש מישהו שמקורב לעובדי חברת חשמל, שעובד בחברת חשמל ויש ועדה ובוועדה אני צריך להתמודד מולו – אז אני לא ניגש. זאת אומרת אפילו אם הייתם מתאמצים, מתאמצים, מתאמצים, מעצם העובדה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני אענה לך - - -

יואב הורוביץ: אני אומר לך שאני הייתי שותף, כמו אמיר, לניסיון במשך שנה וחצי, קובי, אני עונה לך. הייתי שותף במשך שנה וחצי לניסיונות למצוא אנשים שיבואו מבחוץ למקום הזה. אני אומר לך, זה נעשה לרוחב כל הגזרה.

קובי אוז: השאלה זה אם הם לא באו כי הם ידעו שזה משחק מכור, למרות שזה לא היה מכור.

יואב הורוביץ: אני עונה לך. אנחנו חייבים רק למה שעינינו ראו ומה שאנחנו יודעים. אני, ממה שאני יודע, והשקעתי הרבה מאמצים בזה, הרבה מאד אנשים שהם לכאורה אנשים ראויים, לא בגלל הנושא הזה שהמשחק מכור או שלא יבחרו בהם, לא רוצים לבוא לרשות השידור. לא רוצים לגעת ברשות השידור, לא רוצים להסתבך, לא רוצים להיות מעורבים במה שקורה - - -

ווּפא זועבי פאהום: זה עצוב מאד.

יואב הורוביץ: וזה עצוב מאד. אגב, אני יכול להגיד לך שגם מנקודת מבטי אני יכול להבין את האנשים האלה, בחלק מהמקרים. כי המקום הזה צריך להיות מקום של עצבים חזקים ועור עבה. אני משחית כבר שנתיים מזמני כל יום שעות על שעות, מושמץ וכן הלאה וכן הלאה. האישה שלי כבר משוכנעת שאני מטורף שהלכתי לדבר הזה וכן הלאה, והאנשים האלה אומרים – תעזוב אותי. בשביל הכבוד המפוקפק הזה ללכת ול..., ועוד אחר כך לצאת מושמץ ושעוד יהיה איזה דו"ח של מבקר המדינה והלשכה המשפטית. חברה, עזבו אותי, תודה רבה. לגופו של עניין, אף אחד, אנחנו עשינו מאמצים גדולים להעשיר כמה שיותר, והלוואי שגם אני הייתי צוחק, דרך אגב. אנחנו הבאנו כמה שיותר אנשים כדי שיבואו

ויעשירו את זה, קובי. כמה שיותר, ובשלב מסוים חייבים למנות מנהל. עכשיו, אני לא עשיר, ואני מבקש מחברי אנטון, וופא וכולם, חברים, הטילו, היינו שישה אנשים, ההחלטה התקבלה חמישה מול אחד.

קובי אוז: מי זה היה האחד?

יואב הורוביץ: בורובסקי. אני אומר עוד פעם, לא הועלתה רבע טענה נגד מישהו, עד הרגע שהייתה החלטה, שזה בעיה. דבר שני, אני מבקש מכם, חברים, לא יכול להיות שישאירו עננה כזאתי מסביב לראשנו, שאנחנו היינו באיזה שהוא אופן התעסקנו בדבר שהוא לא תקין, ואני מבקש מחבריי, מכולם, יש פה הצעת החלטה. אני לא מוכן להשאיר את זה ככה, שיגידו שאולי הפעלנו לחץ, אולי היינו קשורים להפעלת לחץ, אולי ידענו שיש הפעלת לחץ ולא פעלנו. הדברים האלה הם לא נכונים, ואני מבקש אדוני יושב הראש, שום דבר. עכשיו מנקים אותנו. לא מחכים רגע אחד נוסף. זה הכל.

וופא זועבי פאהום: אני רוצה להגיד משהו. אני לא רואה שיואב התלכלך ולא אף אחד אחר, ולכן אני באמת לא חושבת שכאילו מישהו לכלך עליך, שאתה כל כך רוצה לנקות את העננה. אין שום עננה. הליך שנעשה באופן שכזה, הוא מתואר באופן שכזה, אנחנו יודעים שני נתונים מאד מאד בסיסיים שאתה בעצמך אומר – רצינו איש פנימי, עשינו סיבוב בשביל לבחור את אותו איש פנימי שדחינו אותו בראש ובראשונה, או שלא בחרנו בו, תלוי באיזה מינוח אתה רוצה לבחור. בסופו של דבר מה שאמר קובי – אם אתה רוצה לבחור באיש הפנימי הזה, לא יעזור לאף אחד שיבוא הבן אדם הכי טוב, הכי כשיר, מוכשר, אתה לא תקבל אותו, כי - - -

היו"ר, אמיר גילת: אסתי, בבקשה.

וופא זועבי פאהום: אבל אני לא רואה. חבל, באמת, אני לא רואה כחברת ועדה שקראה את דבריו של בורובסקי ואני שומעת את יואב, אני לא התרשמתי חלילה כהוא זה שאתה או אתה או אסתי, לא התרשמתי, אני לא חושבת, אני לא רואה את זה כעננה.

גאולה אבידן: זה לא דיונים אישיים.

היו"ר, אמיר גילת: כן, אסתי, בבקשה.

אסתי אפלבאום: בלהה ואחר כך אני.

בלהה כהנא: טוב, אני רוצה להעיר. מתחילת הדיון אני מרימה את היד בשביל להעיר.

אנטון איוב: להעיר או להאיר?

בלהה כהנא: להעיר ואחר כך לשאול שאלה. להעיר, שבעיניי זה לא נכון לקיים את הדיון כפי שאמרו אנטון ואחרים, כשבורובסקי לא פה. עכשיו, אני לא דיברתי עם בורובסקי ואני לא חושבת שמישהו יחשוד שהוא מידידי. אנחנו לא חברים, בורובסקי ואני. עכשיו, זה משני היבטים. מהיבט אחד הוא מעלה טענות מאד חמורות, שכדאי לשמוע. מההיבט השני, הוא באמת מכפיש קבוצת חברים מאד יקרה פה, שגם את זה אני מסכימה, אי אפשר להשאיר את זה פתוח. באמת, זה משני הכיוונים, גם מהטענות החמורות וגם מההיבט הזה, שלא יכול להיות שחמישה אנשים, אם באמת אין בסיס לטענות, זה באמת לא יכול להישאר פתוח. ולכן חשבתי, בעיני היה נכון לשמוע את דעתו ואחר כך - - -

קובי אוז: להסתכל בעיניים, לדבר עם האנשים, ולנהל דיון.

בלהה כהנא: רק שנייה. בעיני נכון היה, אולי נראה איך לתקן את זה, לקיים את הדיון איתו ואחר כך באמת לקבל החלטה כדי שלא תישאר עננה, כי זה לא נכון. זה בהיבט של ההערה, את הנעשה אין להשיב. בקטע השני אמרתי שיש לי שאלה. יושבים פה נציגי המחלקה המשפטית, שאני בכל הישיבות שואלת אותם תמיד לדעתם. הם היו מעורבים בתהליך, הם מכירים.

דוד חיון: הם מהאו"ם.

בלהה כהנא: אין דבר כזה מהאו"ם. יתכבדו ויגידו, זה תפקידם. אם אתם חושבים שיש איזו שהיא בעיה, אז צריך לפתוח אותה לדיון. אם אתם כיועצים משפטיים חושבים שהכל היה תקין וישר, אז - - -

מרסיה צוגמן: בלהה, לגבי המכתב של בורובסקי, כמובן שלהביא ממליצים לוועדה זה לא מקובל, לא ניתנה כך אותה הזדמנות לכל החברים. הטענה האם הופעל לחץ על מועמד, אנחנו צריכים לקבל את הפרוטוקול של הוועדה ולבדוק מה קרה. אנחנו מבקשים לקבל את הפרוטוקול ולא מקבלים אותו, לא יכולים לבדוק. לגבי הטענה - - -

יוני בן מנחם: סליחה, אבל היה לכם נציג משפטי בוועדה.

<u>מרסיה צוגמן:</u> אבל הוא לא זוכר בעל פה כל מה שקרה. הוא גם לא - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> רגע, סליחה, מרסיה, אבל אם היה משהו חריג אז הנציג המשפטי, אם היה משהו חריג אז היה מדווח לכם.

<u>וופא זועבי פאהום:</u> מה היה? אז תגידו מה היה המקרה החריג. הנה, יש משהו חריג ואנחנו לא יודעים.

<u>יוני בן מנחם:</u> לא היה משהו חריג.

<u>דוד חיון:</u> הוא הצביע על משהו חריג.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> מה היה המשהו החריג?

<u>מרסיה צוגמן:</u> אני לא מבינה למה אנחנו לא יכולים לקבל את הפרוטוקול של הוועדה לאיתור ולבדוק את העובדות. זה משהו אני לא מבינה.

<u>גאולה אבידן:</u> נו, באמת, למה לא?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בשביל מה יושב בישיבה נציג הלשכה המשפטית?

<u>מרסיה צוגמן:</u> הוא לא כדי לרשום פרוטוקול, הוא סמך על - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אם היה משהו חריג הוא היה מעדכן.

<u>יואב הורוביץ:</u> רק שנייה, אני מראש מתנצל, חברים, אני הפכתי עולם, אני הגעתי ואני חייב, יש לי משהו אישי שאני חייב לצאת. אני מבקש לציין את עמדתי. אני חייב ללכת, הלשכה המשפטית - האם אני יכול כרגע, במידה ותעלה הצעת ההחלטה הזאת, להביע את עמדתי וללכת. אני יכול?

<u>מרסיה צוגמן:</u> כן, בטח.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אתה בעד להסיר את ההצעה מסדר היום.

<u>יואב הורוביץ:</u> נכון.

<u>מרסיה צוגמן:</u> מעלים אותו בטלפון, מקסימום.

<u>אסתי אפלבאום:</u> אני יכולה לדבר?

<u>דוד חיון:</u> רגע, אני גם רוצה לדבר, עוד אנשים רוצים לדבר פה.

<u>יואב הורוביץ:</u> אני מבקש להסיר את הצעתו של בורובסקי מסדר היום, זאת בקשתי במידה וזה יועלה פה להצבעה, זאת עמדתי. אני מתנצל, אדוני

המנכ"ל. לא לדחות, לדון והחלטתי אם יהיה דיון, להסיר את זה. אני מתנצל. ביי, להתראות.

מרסיה צוגמן: עכשיו, השאלה שבורובסקי מעלה, שזה ... אתם לא כאן כדי לבדוק את ההליך של הוועדה. הבקשה של בורובסקי היא כזאת: אתם הקמתם את ועדת האיתור במטרה מסוימת, זה בעצם מה שוופא אמרה. הקמתם אתם ועדת האיתור למטרה מסוימת וועדת האיתור, במקום לחפש אנשים מבחוץ, שמה בפניה את המטרה לחפש אנשים מבפנים. אז לפי ההחלטה להקים ועדת איתור, לא הייתה בהחלטה להקים ועדת איתור מטרה. ההחלטה שלכם מיום 26 בפברואר הייתה: מאחר שבהליך של מכרז פנימי ושל מכרז פנימי-חיצוני שערכו לאחרונה, לא נמצאו מועמדים מתאימים למשרות של מנהל הטלוויזיה הישראלית וסמנכ"ל שיווק, מחליטה המליאה מתוקף סמכותה לפי חוק שירות המדינה מנויים, כפי שהוחל על ידי רשות השידור, לקבוע כי המשרות הנ"ל פטורות ממכרז וכי מועמד מתאים למשרד הנ"ל ייבחר על ידי ועדת איתור. לא הייתה פה החלטה שלכם במטרה למצוא רק מועמדים מבחוץ. רק נאמר שלא מצאו מועמדים מתאימים.

דוד חיון: אז למה מקימים ועדת איתור, מרסיה? בשביל לאתר מועמד מבפנים?

היו"ר, אמיר גילת: כן. מי אמר שמועמדים מבפנים לא יכולים להשתתף?

דוד חיון: נו, באמת, לא להעליב אינטליגנציה.

אסתי אפלבאום: סליחה, סליחה, יש רשות דיבור פה, דוד. אני מחכה בסבלנות.

היו"ר, אמיר גילת: נכון. מרסיה, סיימת?

מרסיה צוגמן: סיימתי.

דוד חיון: אז תעשה סדר בדוברים.

היו"ר, אמיר גילת: אז הנה, אני רושם.

דוד חיון: רשמת אותי?

היו"ר, אמיר גילת: לא. עכשיו אני רושם.

ווּפא זועבי פאהום: מרסיה לא סיימה.

מריסה צוגמן: לא, לפי ההחלטה לא עולה שהוועדה קיבלה לדון רק במועמדים מבחוץ.

היו"ר, אמיר גילת: כן, אסתי, בבקשה.

אסתי אפלבאום: טוב. כמה דברים דווקא בעניין הכללי, של הקונטקסט. אני לא יודעת כמה מכם מכירים ויודעים, אז אני אציין בפניכם כמה עובדות שלא ברור לי אם כולם יודעים. קודם כל מאז שהמליאה הזאת נבחרה לתפקיד, המליאה כולל הוועד המנהל, חלפו כשנתיים, בערך עוד חודש. אני חושבת, באופן סטטיסטי, ויתקנו אותי פה אם יש פה מישהו מוותיקי רשות השידור, מעולם לא הייתה מליאה וועד מנהל, שעשו כל כך הרבה מינויים בתקופת כהונתם, באיוש משרות חסרות, כל המשרות, להערכתי על שנים שלא היו, כולל דו"ח מבקר המדינה. להערתי 40-50 משרות, אבל אל תתפסו אותי - - -

דובר: 57.

אסתי אפלבאום: 57 משרות, שלא הייתה בעיה כמעט, למעט פה ושם, לא הייתה בעיה בשום מכרז, בשום הליך, שנעשה פה. רק כאילו שיהיה ברור.

דוד חיון: יש כמה תביעות שנמצאו מוצדקות.

אסתי אפלבאום: דוד, דוד - - -

דוד חיון: רק תדייקי בעובדות.

אסתי אפלבאום: סליחה, כשתהיה שופט תעדכן אותי.

דוד חיון: לא, יש. הלשכה המשפטית תאשר לך את זה. אני לא שופט, אני מציין עובדה. תדייקי בעובדות.

אסתי אפלבאום: בהמשך, חוץ מ - - -

דוד חיון: תיצמדי לעובדות.

אסתי אפלבאום: קח איזה כדור, משהו, להרגעה.

דוד חיון: לא, לא, יש לי כדור אחר בשבילך, למשהו אחר.

אסתי אפלבאום: היו 57 מכרזים פה שכולם נעשו פה. דבר שני, דווקא בשני תפקידים בכירים שמעולם לא אוישו ברשות השידור ולא היו קיימים – סמנכ"ל שיווק ומשנה למנכ"ל – נבחרו מועמדים חיצוניים ונגשו מועמדים פנימיים.

זה גם, נכון? מתחיל תמיד במכרז פנימי, מכרז חיצוני, ונבחרו מועמדים חיצוניים, דווקא בשני דברים מאד מהותיים שלא היו.

וופא זועבי פאהום: .. ... כשיר א', כשיר ב'?

אסתי אפלבאום: לא.

היו"ר, אמיר גילת: אגב, התקשיר אומר שהוועדה תמליץ על מועמד אחד, היא לא מדברת על זה ש - - -

אסתי אפלבאום: לא, לא נבחר. נבחרו מועמדים חיצוניים.

היו"ר, אמיר גילת: היא אפילו ממליצה על מועמד ...

וופא זועבי פאהום: יש לנו את הוועדות האלה?

אסתי אפלבאום: הכל יש. תקשיבו רגע, אני רק נותנת לכם רגע. אגב, כל מנהלי הטלוויזיה לדורותיהם, ב-20 השנים האחרונות, כולם היו מנויים מבפנים. אין פה איזה משהו כאילו שהוא איזה חריגה. תמיד הם היו מינויים פנימיים: דוד גלבוע וניצן חי, ולא זוכרת עוד מי היה. יאיר שטרן וחיים יבין. תמיד היו מינויים פנימיים ותמיד היו עיתונאים.

וופא זועבי פאהום: אין לנו בעיה עם זה, אבל השאלה היא - - -

אסתי אפלבאום: רגע, וופא, דקה. תקשיבו טוב.

וופא זועבי פאהום: זה לא הליך. ועדת איתור זה הליך?

אסתי אפלבאום: תקשיבו רגע טוב.

יוני בן מנחם: אז מה זה? אם זה לא הליך אז מה זה?

אסתי אפלבאום: תקשיבו טוב.

גאולה אבידן: ... בוועדת איתור - - - (מדברים ביחד)

אסתי אפלבאום: תנו לי לסיים את הדברים, דקה. עמיתותיי המלומדות, יותר מדי עורכי דין פה. שני התפקידים האלה היו על ידי מינויים חיצונים, וכל מנהלי הטלוויזיה היו מינויים פנימיים, לאורך השנים. זה דבר ראשון. דבר שני, ואני לא רוצה, אני מכבדת פה את הנאמר, אני לא רוצה להתייחס לגופו של אדם, ובורובסקי ידידי ואני לא חושבת שמישהו כאן חושב שבורובסקי לא ידידי. אני רוצה להתייחס בכלל למנהג הזה פה, שהשתרר במליאה, כאילו יש פה אנשים

שהם השופטים ויש אנשים שכל פעם המעשים שלהם באים למבחן, בייחוד ידידי שיושב מהצד הזה, מימין של - - -

דוד חיון: מעשינו באים למבחן שליחי הציבור של כולנו.

אסתי אפלבאום: רגע, תנו לי לדבר. איך תדעו מה לענות לי אם לא תשמעו מה אני אומרת? הרי אתם, הצלחתכם הצלחתנו וכישלונכם – הוא כישלוננו. ווייס ורסה. המליאה היא מליאה. במקרה יש כמה שהם חברי ועד מנהל. המליאה היא מליאה. עכשיו, מעולם לא ראיתי שנוהל כזה דיון מעמיק פה, למשל על הגירעון שיש בתקציב. לא ראיתי שנוהל כזה דיון מעמיק. אבל תמיד שמגיעים לגופו של אדם, או איזה שערורייה עסיסית שמישהו כותב מכתב – כולם, ישר. והכל נשלף פה. יש לנו פה דברים שאנחנו מנסים לשקם, לארגן, להביא תקציבים, לחשוב מאיפה מביאים עוד אנשים, איך פותרים את בעיות האגרה. מעולם לא ראיתי כזה דיון. אז או שאני - - -

וופא זועבי פאהום: אני הייתי בכל ישיבות המליאה - - -

דוד חיון: לא היית בישיבות הנכונות, אסתי.

וופא זועבי פאהום: היו ישיבות חבל לך על הזמן.

ליאת בלום: אסתי, לא היית בישיבות הנכונות.

אסתי אפלבאום: רגע, עכשיו אני אגיד לכם שכל מטרת ההקדמה הזאת הייתה להגיד – ננהג אחד בשני באמון, בכבוד המתבקש. עם הביקורת, ביקורת היא לגיטימית, אבל בואו קצת נמתן. מה קרה? כאילו, אף אחד לא - - -

וופא זועבי פאהום: אבל לא צעקנו ואני גם לא אצעק, ואין לי גם קול בשביל הצעקות. אני גם לא רואה כישלוננו כישלונכם. זו עבודה של כולנו כצוות ביחד, ואני אישית הייתי כמעט ב-99% מישיבות המליאה. אני באמת הייתי הרבה יותר ממך, אסתי וזה לא הוויכוח. אני הייתי בישיבות שהיו הרבה יותר נוקבות מזו, ופה אנחנו לא נכנסו, באמת אני לא נכנסת לגופו-. יכול להיות, את יודעת מה? יכול להיות אחרי שכל העניין יוברר, זה בדיוק האיש המתאים. יכול להיות שהוא האיש המתאים, אני אינני יודע.ת

אסתי אפלבאום: בסדר, אני לא נכנס לעניין.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא הנושא. זה לא הנושא אם הוא מתאים או לא. יוסי, בבקשה.

יוסי דרמר: אני חושב שאנחנו וכולנו נציגי ציבור, ויש לנו אחריות ציבורית אבל אנחנו לא יכולים. אני מכיר את בורובסקי, הוא לא ידידי, אבל הוא ידידי במליאה ובחלק מהוועדות. אני מאמין לבורובסקי שככה הוא מרגיש. אני לא חושב שבורובסקי כתב את המכתב כי הוא מרגיש אחרת ורוצה להתנגח. זכותו. יש לנו מצד שני ארבעה - - -

דוברים: חמישה.

יוסי דרמר: עוד חמישה אנשים שהיו באותה ועדה והם מדווחים לנו פה שלא היו שיקולים זרים והבחירה הייתה בחירה בהתאם להליכים. אנחנו צריכים לקבל את זה. זה דעת הרוב. אי אפשר על כל דבר ועל כל התנגדות. זה טבעי, הייתי בוועדת מכרזים, שנבחרו או לא נבחרו מועמדים, לפי דעת רוב. חלק הצביעו בעד, חלק הצביעו נגד. או שזה היה נציגי ציבור, העיתונאים, או שהיה מישהו מחברי המליאה שהתנגד, שישב שם בוועדה, והתקבלה דעת רוב. אנחנו לא יכולים במליאה, ואני עוד פעם, אני לא חושד בבורובסקי שהוא לא חושב מה שהוא כתב. הוא חושב. זכותו. אבל יושבים חמישה - - -

ווּפא זועבי פאהום: בואו נגיד את זה, שאתה הרגשת כן, זו הרגשה סובייקטיבית שלך. הבן אדם בא ומספר - - -

יוסי דרמר: אבל זאת ההרגשה שלו, זה בסדר.

ווּפא זועבי פאהום: זה לא הרגשה, זה ... ... מכולם, היה מלל - - -

יוסי דרמר: מצד שני אבל יש חמישה. הרי אי אפשר בצורה כזאת לעבוד. אז בואו נעשה שכל נושא וכל דבר יעלה למליאה והמליאה תחליט על זה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. יוני, בבקשה.

יוני בן מנחם: אני גם מאמין שיעקב בורובסקי מדבר מדם ליבו, ואני בהחלט יכול להבין אותו, כי שניים מהמועמדים שהופיעו בפני ועדת האיתור היו מועמדים שהוא הביא והם לא נבחרו.

דובר: זה לא - - -

יוני בן מנחם: רגע, אני לא סיימתי.

דוד חיון: יוני, ההערה לא במקומה.

יוני בן מנחם: סליחה, אתה אל תגיד לי מה במקום ומה לא. תן לי רגע לסיים, עוד לא שמעת את ההמשך, תקשיב עד הסוף.

דוד חיון: ... קנוניה. זכותו של חבר ועדת איתור להציג מועמדים.

יוני בן מנחם: לא אמרתי שלא. אני לא אמרתי שלא. זה לגיטימי וזכותו להציג שני מועמדים והוא גם התאכזב, על זה אני מדבר, על זה שהוא התאכזב.

דוד חיון: הוא לא התאכזב.

יוני בן מנחם: כן, הוא אמר לי. הוא התאכזב מאד והוא אמר, אני לא רוצה לחזור על הביטויים שנאמרו לי, הוא התאכזב מאד מזה שאף אחד מהם לא נבחר. ואני גם הסברתי לו מדוע אני לא תמכתי באף אחד משני המועמדים האלה שלו.

וופא זועבי פאהום: נו, אתה רואה למה צריך שבורובסקי יהיה כאן. משפט כזה היה צריך שהוא יהיה.

יוני בן מנחם: בסדר.

דוד חיון: אנחנו לא נחליט היום, אין מצב להחליט היום.

יוני בן מנחם: רבותי, תנו לי בבקשה לסיים, אני לא הפרעתי לאף אחד לדבר. ואני אגיד לכם במה העניין. אני בניגוד לאמיר, ואני אמרתי את זה גם בוועדה, אני לא חושב שמנהל הטלוויזיה צריך להיות רק איש תוכן והניהול, כן, הוא נקרא מנהל הטלוויזיה אבל הוא רק יעסוק בתוכן. איש תוכן, יש לנו איש תוכן: זה מנהל התכניות. והניהול, זה לא מעניין אותו, והרפורמה זה לא מעניין אותו, והוא רוצה רק לעסוק בהפקות וכו' וכו'. וזה המצב שהיה. אני לא אכנס פה מפאת צנעת הפרט. אני התרשמתי שהמועמדים האלה, רובם הגדול, שלא היה להם ניסיון ניהולי, אגב, אין להם ניסיון ניהולי, וזה בניגוד אם תסתכלו, לתנאי המכרז המקורי של מנהל הטלוויזיה שדורש נדמה לי 11 שנות ניהול. אתן צריכות להגיד, אתן זוכרות. 6 שנות ניהול, גם את זה לא היה להם. ואי אפשר שיבוא מנהל הטלוויזיה,

שיהיה המבין הכי גדול בתוכן, והעסק יתנהל לבד. כשיש רפורמה – אז מנהל הטלוויזיה זה לא מעניין אותו והוא בא לעסוק רק בתוכן ורק בהפקות, והשאר - המנכ"ל צריך לנהל את הטלוויזיה גם כן. חסרה באמת למנכ"ל עבודה. אני נגד הגישה הזאת. אני חושב שזה לא תקין, ולכן אני גם התנגדתי והוועדה קיבלה את עמדתי, שאחד מהמועמדים האלה ייבחר ככשיר ב' או ככשיר א', איך שתקראו לזה, מכיוון שהם היו חסרי ניסיון ניהולי, וגם אני שאלתי את עצמי - - -

דוד חיון: אבל הם לא היו עוברים את תנאי הסף, אם הם היו חסרי ניסיון ניהולי.

יוני בן מנחם: סליחה רגע, אנחנו שאלנו אותם ויש את הפרוטוקול ואפשר לראות. שאלנו אותם בדיוק לגבי מידת הניסיון הניהולי שלהם. לא היה להם ניסיון ניהולי ראוי להיות מנהלי טלוויזיה, והם גם הודו. אני שאלתי אותם ספציפית – אתם מוכנים לעסוק בניהול הזה, אמרו לא, אנחנו לא רוצים לעסוק ברפורמה, אנחנו לא רוצים לעסוק בזה, אנחנו רוצים לעסוק רק בתוכן, ואני התנגדתי שייבחר כשיר ב', במידה ומר נסטלבאום לא יוכל להיות מנהל הטלוויזיה, שייבחר כשיר ב' שהוא לא רוצה לעסוק בניהול. אז בשביל מה אני צריך אותו?

דוד חיון: בלי שמות.

יוני בן מנחם: כבר הזכירו את השם שלו.

דבורה הנדלר: אתה מדבר על מועמדים חיצוניים או פנימיים?

יוני בן מנחם: חיצוניים בעיקר. אז רבותי, תראו, התפקיד של מנהל הטלוויזיה זה לא תכנית כבקשתך. לא יכול לבוא לדעתי מועמד חיצוני, יהיה אשר יהיה, והשם שלו יהיה הכי מפורסם ויהיה טאלנט ומה שאתם לא רוצים, והוא יבוא ויגיד רבותי, הוא שם תנאי לוועדה – אני עוסק רק בתוכן, רק בהפקות. אני לא עוסק ברפורמה, אני לא עוסק בעובדים, אני לא מוכן להופיע בבתי הדין לעבודה, אני לא מוכן להתעמת עם העובדים. זה לא יעלה על הדעת. איך אפשר לבחור באדם שלא מוכן לעשות את התפקיד הניהולי, כמנהל הטלוויזיה? יש פה אבסורד מובנה בתוך העסק. זה נקודה אחת, וזו נקודה מאד חשובה. ואני כל הזמן אמרתי את זה בוועדה. הנקודה השנייה זה העניין המשפטי. אסור פה ליצור את הרושם כאילו שהיה פה איזה שיקס בתוך הוועדה, כי זה לא היה. ישב שם עורך דין תומר קרני, נציג הלשכה

המשפטית, ואם יש לו הערות, היה יכול להגיד אותן. נדמה לי שהוא השמיע איזו הערה אחת, שהיא לא רלבנטית למה שאנחנו אומרים פה, והוועדה שמעה אותו.

דובר: שבורובסקי היה איתנו.

יוני בן מנחם: נכון, שבורובסקי דווקא תמך בעמדה שלנו בקטע הזה. אבל מעבר לזה, לבוא ולצייר פה כאילו שהיה פה איזה שו, שו, שו, איזה משהו מושחת, אני חושב שאתם צריכים, כלשכה משפטית, להבהיר את זה. אתם צריכים להבהיר את זה שקיבלתם דיווח מהנציג המשפטי שהיה לכם שם, ולא להכפיש פה את חברי הוועדה, כאילו מי יודע איזה שיקס - - -

מרסיה צוגמן: אנחנו לא מכפישים אף אחד.

יוני בן מנחם: לא, ליצור את הרושם,

היו"ר, אמיר גילת: תביאו את תומר לפה.

יוני בן מנחם: אז תביאו את תומר קרני לפה עכשיו, שיבוא ויגיד מה היה.

מרסיה צוגמן: אתם כל הזמן אמרתם דנים רק בעניינים של המכתב של בורובסקי, לא דנים בהליך - - -

דוד חיון: לא, רק בזה.

מרסיה צוגמן: אתם יודעים ... חברי ועדה, אתם לא יכולים להוציא החוצה כל מה שקרה בוועדה, ומה שנעשה פה עכשיו, אומרים מי איתר את זה ומי איתר את ההוא, זה לא המקום. לא צריכים להעביר את כל הפרטים מתוך חדרי הוועדה למליאה - - -

יוני בן מנחם: לא אמרנו שמות.

מרסיה צוגמן: שזה לא פרוטוקול פתוח לציבור.

יוני בן מנחם: בורובסקי במכתב שלו, אגב, שהתפרסם בכל אמצעי התקשורת, חשף פרטים מתוך הדיון שהיה בוועדת האיתור. זה לגיטימי? גם אני יכול מחר לכתוב אליכם מכתב – לכל המליאה, ולחשוף את כל מה שהיה בוועדה. איזה מן דבר זה?

מרסיה צוגמן: זו טענה שכולם צריכים לתהות.

יוני בן מנחם: סליחה, איזה מן דבר זה?

היו"ר, אמיר גילת: טוב. נורית, ואחרי זה עאטף.

נורית ירדני-לוי: באמת, אני מהנתונים שיש בפני, אבסורד ש-6 שנים יש ממלא מקום למנהל הטלוויזיה. הרי זה התפקיד הכי מרכזי בתוך המערכת הזו, 6 שנים יש ממלא מקום. אין ספק שיש פה - - -

יוני בן מנחם: למה במליאה הקודמת לא דאגת לזה שיהיה מנהל שייבחר? למה לא דאגת? סליחה שאני שואל, הרי את היית במליאה הקודמת. למה לזרוק את זה עלינו?

נורית ירדני-לוי: אז מה? אתה יודע מה, גם יבואו אלינו בטענות על המליאה הזו.

יוני בן מנחם: אה, בסדר, אוקי.

נורית ירדני-לוי: להיפך, תראה, אני באה לברך ואתה מוצא אותי מקללת.

יוני בן מנחם: לא, אני רק שאלתי שאלה.

נורית ירדני-לוי: אני רוצה להיפך. אני אומרת שהמצב הזה שנמשך כל כך הרבה שנים הוא אבסורדי.

דוד חיון: ועוד אף אחד לא אמר לך שזה נגמר כל כך מהר.

נורית ירדני-לוי: אז אנחנו כן צריכים לסייע כדי להכריע, אין ספק. ונגיד שכל התהליך היה נקי ומסודר והכל, אבל הגעתם לתוצאה שהקימה רעש ציבורי, שהמועמד שנבחר הוא לא היה ראוי מכל מיני סיבות - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא לעניין. לא נושא הדיון. אני עוצר אותך. נושא הדיון זה הפגמים שנפלו, אם נפלו ב - - -

נורית ירדני-לוי: מה זה לא נושא הדיון? אבל ההליך הוא - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל אנחנו לא יכולים. אני לא אתן להיכנס פה לגופו של ...

נורית ירדני-לוי: אתם דיברתם עליו.

היו"ר, אמיר גילת: כן, עאטף.

עאטף כיוף: אני הקשבתי לדיון ולוויכוח ועלו בראש שלי כמה שאלות ומשאלות. ועדת האיתור הוגדרו התפקיד שלה והסמכות שלה? כן. אם

הוגדרה הסמכות, והחוקיות שלה, אז היא ראיינה אנשים, מועמדים, קיבלה החלטות, את ההחלטות צריך לכבד. כל ועדת מכרז, אני ישבתי בוועדות מכרז, גם כן נדבקו סטיגמות. אבל לא בצורה כזו. המטרה של ועדת האיתור הייתה, לדעתי, לפי התחושה שלי, לבחור מנהל טלוויזיה. היו מועמדים. הרוב החליט על X, אני לא מזכיר שמות. ואם מישהו, לפי החוק צריך לערער, שיערער. הגוף המוסמך ידון בערעור הזה ויוחלט – או להביא את זה, אם אנחנו מוסמכים גם, בבקשה. אבל אם אנחנו לא מכבדים את ההחלטות של הוועדות שאנחנו ממנים אותן, אז למה כל הרעש הזה?

<u>וופא זועבי פאהום:</u> ... .

<u>עאטף כיוף:</u> רגע, אני לא מתווכח איתך, וופא, תני לי, באמת. לא, אני לא מתווכח. לא הייתה לי דעה. אני הקשבתי, לא הייתה לי דעה. אני הקשבתי כדי באמת להגיע לאיזו שהיא מסקנה. אם מחר אתה בוועדת אגרה, אנטון, ויש לך סמכות לדון בענייני העיוורים ולקבל החלטה, אז למה לא לכבד את ההחלטה שלך? ויש ועדת איתור. אנחנו הסמכנו אותה, אז בואו נכבד את ההחלטה שלה. אחרת אנחנו נתווכח.

<u>וופא זועבי פאהום:</u> גאולה אמרה לא, אני לא מסכימה.

<u>עאטף כיוף:</u> רגע, רגע, תנו לי, רבותי, תנו לי להשלים. אחרת הויכוח הזה יוצא מהגבול שלו, יוצא לעיתונות, יוצא גם כן לכל מיני גורמים שהם עוינים לרשות השידור. הם לא רוצים בהצלחתה של רשות השידור. וכמו שאמרה הגברת נורית, הרבה שנים רשות השידור בלי מנהל טלוויזיה. הגיע הזמן שיהיה לנו מנהל טלוויזיה. ניסיון, כמו שאומר יוני בן מנחם, במכרזים. יש לך ניסיון של שישה חודשים, אם אתה תמלא את התפקיד שלך, ניתן לך עוד שלושה חודשים. יש ניסיון. ובואו נכבד את ההחלטות של הפורומים והוועדות שאנחנו-, למה שאלתי את השאלה? הגדרנו את הסמכות שלהם? בבקשה, נכבד את זה. אני לא מדבר על X או על Y. אין לי שום סיבה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כן, גאולה, בבקשה. גאולה, דוד, דבורה ואנחנו מסכמים את החלק הזה.

גאולה אבידן: כן, הנה, ברוח פורים, זה משהו שעלה עכשיו ואחר כך אני מדברת ברצינות. נכון, מרדכי, עם כל מה שעשה, זה היה צריך להיות מקובל על כולם ואיך מסתיימת המגילה? נכון?

וופא זועבי פאהום: אנחנו בפסח עכשיו.

גאולה אבידן: ... למה לא לכולם? כי היו כאלה שלא היה נראה להם שהוא הלך לפוליטיקה. אין אדם שמקובל על כולם, נקודה.

דוד חיון: מי? מי הלך לפוליטיקה?

גאולה אבידן: מרדכי. ועדת האיתור, כמו שוופא מנסה לחשוב - - -

וופא זועבי פאהום: וופא חושבת, לא מנסה. חושבת יפה.

גאולה אבידן: כמו שוופא חושבת, שוועדת איתור לא הגבילה את המועמדים לאלה שלא היו בעבר, אז ממילא יכולים להגיע גם אלה שהיו בשני המכרזים הקודמים, ואז מתוך המאגר שכן הגיע, מה לעשות? אם מגיע החתן לראות את הכלה וכולנו חושבים שהכלה, ולא מדברים בזכותה, אז אין מה לעשות, קופצים לא היו. גם אנחנו מאד התאכזבנו מכל מי שהגיע, ואלה האנשים שהיו. ככה הייתה הוועדה. אני לא רוצה שוב, כדי לא להיכנס לגופו של אדם, אני רוצה לדבר על מה שבורו כתב. גם לי היו לבטים לפני כן, כשחשבתי שאני מגיעה לוועדה איזה מרכיב דומיננטי אמור להיות למועמד, האם המרכיב הדומיננטי של תוכן, או המרכיב הדומיננטי של ניהול.

דבורה הנדלר: שניהם.

דוד חיון: ברור.

גאולה אבידן: אם היה את הסופר סטאר הזה בחזון אחרית הימים, כנראה שהיו עוד אנשים.

קובי אוז: כן, במשכורות שמציעים שם, את לא יכולה להשיג סופר סטארים.

גאולה אבידן: אוקי, אני מסכימה איתך.

קובי אוז: במסגרת השכר של דבר כזה לא יגיע לך כריש גדול.

גאולה אבידן: נכון, מסכימה איתך, את זה גם אמרתי. אבל בדין ודברים שהיה לי במחשבה בין תוכן לבין ניהול, ובנוסף, וזה משהו שאני רוצה לומר לכם, לא יודעת איפה זה ייצא מכאן, מה ייצא מכאן ולאן זה יתפתח. אחרי מה שהממונה על השכר פרסם, את הנושא של המשכורות ברשות, אני ביקשתי, באופן אקראי בדקתי מאון לאון. בכל מקרה, ביקשתי מצימרמן שיפיק את הרשימה של המשתכרים ברשות. לומר לכם שבמבט כזה או אחר יש אנשים כנראה שהמשכורת נמצאת על הגב שלהם, שהם גם לא נמצאים בתפקיד והמשכורת הולכת איתם לכל מקום שהם נמצאים? יש גם כאלה.

ווּפא זועבי פאהום: אבל אם מחסנאי מקבל 40,000 שקל, אז כמה יקבל מנהל טלוויזיה?

דוד חיון: גאולה, את מוזמנת לוועדת כספים.

ווּפא זועבי פאהום: סליחה, לא ראיתי אותך מדקדקת ברשימת השכר.

גאולה אבידן: סליחה רגע, לא, אני לא נכנסת ל - - -

ווּפא זועבי פאהום: אחראי מחסן, לא מחסנאי.

גאולה אבידן: הממונה על השכר נתן לי רק את הרעיון לבדיקה מסוג אחר. לא משנה. מכל מקום, אני הזכרתי את זה לא להיכנס לדיון כי זה דיון במקום אחר, כדי לגבש לעצמי עמדה, שיתכן שבימים האלה ובעת הזו צריך מנהל שיגרום לאנשים לעבוד. מנהל שיגרום לאנשים לעשות את מה שהם צריכים לעשות במקום הזה, ויתכן שהמוזה הזו של נושא התוכן, גם שיש לזה מענה, וגם יתכן שזה אמור להידחות. עכשיו, לבוא ולומר על ועדת האיתור שהיא פעלה באופן כזה או באופן אחר, כשבמסגרת הוועדה אני אמרתי משהו ואני חוזרת ואומרת, ואני חוזרת ומדגישה, ובאמת מרסיה וליאת, זה בכלל לא קשור אליכן: אין ייעוץ משפטי לוועד המנהל. אין ייעוץ משפטי. כשאני הגעתי לוועדת האיתור והתחיל להיות דין ודברים, אני אמרתי בפירוש – אז למה אתם מכניסים אותי לזה? מראש, או שהייתם מבטלים, או שהייתם שמים-, למה אתם דנים בזה עכשיו? כשאני לא ידעתי מילה, לא ידעתי שום דבר לפני כן. מרסיה, עם כל הכבוד, גם תשובות נורמאליות לא היו. אין מענה משפטני לוועד המנהל, נקודה. אם היה מענה משפטי שאומר לי – את יכולה לעשות את זה, אני לא שמה לב לכל הוועדה הזו, גם לא הייתי נעלבת. אם יש

לי יועץ משפטי שאומר – את לא יכולה, זה שוב אותו דבר. אבל אני לא יכולה לבוא, לשבת בוועדת איתור, להגיע בשלוש, כשכולם יודעים שיש לי את הבעיה הכי גדולה בימי ראשון, אני צריכה לעזוב בשש את המקום, עשר ומשהו עזבתי את המקום הזה, כשכל רגע בטלפון רק לחפש סידור לילדה. למה? בגלל שיש כאן איזו שהיא בעיה. אני רוצה ייעוץ משפטי. חד, חלק. סליחה, זו בעיה שלוקחת איתנו לכל אורך הדרך. אם היה לי ייעוץ משפטי שאומר לי אפשרי, אני עושה, לא הייתי מגיעה היום למליאה להגן על עצמי, לא הייתי מגיעה למליאה להגן על עצמי. אבל שבורו, עם כל הכבוד, ולא אדון, ואנחנו חברים, כשבורו מחליט שמשהו לא נראה לו וללכת למקום הזה, כל אחד אמר לכם פה את הטעמים, טעמים כאלה, טעמים אחרים, כשאני אמרתי לבורו – אם ידעתם שיש איזו שהיא בעיה, למה אתם קוראים לי? למה אני צריכה לבזבז את זמני משלוש עד עשר? למה? גם אם ידעתם למה לא הבאתם ייעוץ משפטי, בדיוק. חד וחלק כתער. לא אתכם. סליחה, אתם לא עושים עבודה משפטית לוועד המנהל, נקודה.

<u>מרסיה צוגמן:</u> אבל .... לא עלה במכרז - - - -

<u>דוד חיון:</u> גאולה, זה לא המקום.

<u>גאולה אבידן:</u> מרסיה, אם לי היה יועץ משפטי שיגן עלי, לא הייתי מגיעה לפה היום. אני בסוף השבוע השני של הסמסטר שלי, אני מבזבזת את זמני. אני לא צריכה לבוא ולהגן על החלטה. מי פה בוועדות שלהם? ועדת תוכן, סליחה. ועדת תוכן, מי פה, ועדת כספים? מי מגן על הוועדה? מי מגן על הוועדה שלו? אני מצטערת שזה לא נראה - - - (צעקות מסביב) לנו, אם היה ייעוץ משפטי, אף אחד מאיתנו לא היה צריך להגיע להגן על עצמו. (מדברים ביחד)

<u>מרסיה צוגמן:</u> ... ... אתם התנגדתם .... לנש"מ, שזה בכל זאת התנגדות. ... שלכם.

<u>גאולה אבידן:</u> אני לא דיברתי על המכתב של הנש"מ.

<u>דוד חיון:</u> איך הגענו מפה לפה?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> גאולה, גאולה.

<u>גאולה אבידן:</u> אני רוצה לסכם את מה שיש לי. לצערי, סליחה, (מדברים ביחד) לצערי הרב, אני לא ראיתי שום ועדה שעומדת ומגנה כל הזמן על

ההחלטות שלה כמו הוועד המנהל. אני לא צריכה לעמוד פה למשפט. אני לא מבזבזת את זמני, לא באתי לשם, אני לא מקבלת על זה כסף. אחד, אחד שיגיד שדיבר איתי לפני וועדת האיתור הזו, אחד. שום דבר לא ידעתי. אני לא אמורה לבוא ולהגן על עצמי וכל פעם לבוא ולחשוב מאין הרעה תפתח. אני מחזיקה במשרה מכובדת, היא מחזיקה, כל אחד פה מחזיק במשרה מכובדת. אני לא אמורה להגן על עצמי. אני אמורה לבוא למקומות חלקים. הוועד המנהל כבר שנה מתחנן, אבל עזבו את זה. הגענו לוועדת איתור, עמדו אנשים, ישבנו כמו ילדה טובה, כן, לא, יכול, לא יכול, יכול, לא יכול. מי שנבחר – נבחר. כל מה שקרה מסביב ואחרי והמכתב של בורובסקי וכו', זה דברים שלטעמי אין להם מקום, לטעמי הם לא יעשו. זה שוב להשתמש במושגים "המשפטיים" או בגופים כאלה או אחרים, כדי לבטל החלטות שמתקבלות פה במקום הזה. כל החלטה שמתקבלת אז פתאום זה העיתונאים, פתאום זה הוועד הזה, הוועד האחר. מתקבלות החלטות. בחרתם אותנו, אנחנו הוועד המנהל, אנחנו נמצאים, תכבדו. זה לא נראה שמשפטית יגידו לא, שמשפטית יגידו כן. אבל אנחנו לא אמורים לעמוד בפני קהל עד ועדה, ולהיות צלובים.

__וופא זועבי פאהום:__ סליחה, השאלה היא, אני רוצה לשאול איזה ייעוץ?

__היו"ר, אמיר גילת:__ טוב, חברים, גם גאולה דיברה מדם ליבה. תנו לי רגע. אפשר לבקש, רק אם את חייבת - - -

__דוד חיון:__ לא, לא, אנשים נרשמו, אמיר, אני מבקש.

__היו"ר, אמיר גילת:__ בסדר, אבל יש לנו עוד רפורמה. כן, בבקשה, נו. רגע, אני רציתי רק בהקשר הזה - - -

__דוד חיון:__ אני שואל אותה גם, אז היא תענה על הכל ביחד. אני חושב שאנחנו הולכים מסביב ומסביב. אני חושב שהמליאה הזאת לא יכולה להיות בית משפט לטענות של בורובסקי. אני לא יודע אם יש לנו את הכלים ואת היכולות לשפוט את הטענות של בורובסקי. אני חושב ואני לא מתחבר לגאולה במקרה הזה, למרות שזה נראה כאילו אני מתחבר אליה. אני חושב שהלשכה המשפטית צריכה להגיד כאן ועכשיו, ואם לא להגיד, אנחנו רוצים פסק זמן כמה ימים, חד משמעית, האם יש ממש בטענות בורובוסקי, אם כן אז להקפיא, לא

למנות ועדת מומחים ולא הקשקושים האלה, כי זה קשקוש. כי אם ועדת מומחים למנהל הטלוויזיה, אז ועדת מומחים לכל המינויים פה, אוקי? אז אם יש ליקויים בתהליך, אז אני מבקש שתהיה אמירה חד משמעית. אני לא חושב שצריך למנות פה בורר או להביא את מבקר המדינה, או להביא אנשים שיעשו בדיקה שתיערך חודשים. אין לנו את הזמן הזה כדי למנות מנהל טלוויזיה, למרות שאני בספק רב שנציבות שירות המדינה תגמור את הבדיקה שלה תוך כמה חודשים, אבל זה במאמר מוסגר עם כמה סוגריים. אני חושב שזו הייתה בעיה בפני עצמה בהחלטה, אבל נשאיר את זה עכשיו. אני חושב שאתם צריכים להגיד חד משמעית, חד וחלק, ולפני שאתם אומרים את זה אני חוזר ואומר מה שאמרו פה כמה מהחברים: אסור לנו, בכל לשון של איסור, לקבל החלטה כלשהי כשאדון בורובסקי לא נמצא כאן, כי הוא יכול לחדד הרבה דברים. יש הרבה מהתלונות שלו, כנראה שאני מוגבל קצת, אני לא מבין את כל התלונות שלו עד הסוף. אני לא חושב שאנחנו רשאים, אני חושב שאנחנו לא רשאים - - - מי אמר? איפה ראית את זה? אני לא חושב - - -

<u>גאולה אבידן:</u> .... זו החלטה של דוד, ... (מדברים ביחד)

<u>יוסי דרמר:</u> ... ...

<u>דוד חיון:</u> אני לא חושב-, אתה יודע מה? אני לא רוצה להחליט, גם אם הוא אומר שנחליט כשהוא לא פה, בסדר?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אוקי.

<u>דוד חיון:</u> אני מבקש שנחליט שאנחנו לא מחליטים אלף כל כל עוד שלא שמענו את בורובסקי במו פיו, וב' כל עוד שהשלכה המשפטית לא העבירה חוות דעת חדה וחלקה כתער, כמו שאמרה גאולה, ופה אני מתחבר אליך.

<u>יוסי דרמר:</u> אני לא בטוח שכבודו של בורובסקי עומד כנגד כבודם של - - -

<u>דוד חיון:</u> אני לא מדבר על כבוד פה, זה לא הכבוד, אני לא מדבר על כבוד.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> דבורה, בבקשה.

<u>דוד חיון:</u> אנחנו מחכים לנש"מ, נחכה גם לבורובסקי, לא קרה כלום.

דבורה הנדלר: אני מצרה על כך שההתנהלות התנהלה כמו שהיא מתנהלת, ואנחנו מבזבזים הרבה זמן. בצער רב אני אומרת את זה. אני רוצה לומר שישבתי בהרבה ועדות מכרזים, כמו שחלק מהאנשים ישבו פה וגם בחלק מוועדות המכרזים, אני, שאף אחד לא דיבר איתי, ואני מוכרחה שזה יעלה בפרוטוקול. לצערי הרב נדהמתי מאנשים לא מתאימים שהגיעו לוועדות מכרזים וזה היה ממש כואב. אז גם במקרה הזה אלה האנשים ואני מבקשת מאיתנו לקבל את מה שוועדת המכרזים החלטה.

היו"ר, אמיר גילת: ועדת האיתור.

דבורה הנדלר: ועדת האיתור, סליחה, ועדת האיתור החליטה ולהתקדם הלאה בכל מה שצריך לבצע. לגבי קובי ששאל שאלה, האם אנשים שנבחרו במכרזים פנימיים, יתאפשר להם אחר כך להגיע למכרזים חיצוניים, לא אחת ולא שתיים ישבתי בכמה מכרזים כאלה. אנשים הגיעו למכרזים פנימיים, אחר כך הגיעו למכרז חיצוני, ונבחרו אנשים מבחוץ, לאו דווקא אלה שמבפנים. זאת אומרת אנחנו צריכים באמת, לפחות משיקול הדעת שלי והאנשים היו איתי במכרזים, אנחנו נהגנו באמת לטובת המקום הזה. זהו.

היו"ר, אמיר גילת: תודה. מרסיה, זכות התגובה על מה שגאולה אמרה, בקצרה, אם אפשר.

דוד חיון: לא רק זה, גם על הנושא עצמו.

היו"ר, אמיר גילת: ובכלל, בסדר, ובזה נסיים. בבקשה.

מרסיה צוגמן: בוועדת האיתור היה יועץ משפטי ותוך כדי .... יש טענות שהועלו על ידי מר בורובסקי, ישנן טענות שהועלו על ידי האגודה, על ידי השתתפות של נציגות של האגודה. אנחנו בודקים את העניין, אנחנו לא יכולים להשלים את הבדיקה שלנו כי אין בידינו את התמליל של הוועדה, שכבר אמרתי את זה כבר כמה פעמים כאן. אנחנו נסיים את הבדיקה בקרוב ונעביר לכם חוות דעת. וכמובן שאנחנו דוחים מכל וכל את הטענות בקשר ל - - -

היו"ר, אמיר גילת: אין תמליל לוועדה הזאת.

דוד חיון: זו גם בעיה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני מתחיל מהסוף, אין תמליל, הוועדה לא הוקלטה, יש תרשומת לא מחייבת, של מישהי שלא מיומנת בעניין הזה, זו תרשומת שלא - - -

דוד חיון: בעיה בפני עצמה.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, זה אחד.

יוסי דרמר: המליאה יכולה לדחות את דברי בורובסקי - - -

דוד חיון: למה? איזה סמכות יש לה?

היו"ר, אמיר גילת: אבל אם תתנו לי לדבר אולי זה יעזור לכם. אני רוצה - - -

וופא זועבי פאהום: בורובסקי היה בישיבה הקודמת ... ...

היו"ר, אמיר גילת: וופא, חברה, אני יכול לדבר?

יוסי דרמר: הוא אמר שהוא לא רוצה להיות.

דוד חיון: הוא אמר שהוא לא רוצה להיות?

וופא זועבי פאהום: הוא היה בישיבות, הוא יגיע לכאן - - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב, וופא ויוסי, תעזרו לי בבקשה, יש לנו נושא שהוא בעיני יותר חשוב. תראו, לגבי הלשכה המשפטית, אני לא רואה פה שום פגיעה אישית במי שיושב פה, ואם הייתה פגיעה אישית אני מצטער, זו לא הייתה הכוונה.

גאולה אבידן: לגמרי לא.

היו"ר, אמיר גילת: הנה, אז גאולה מצטרפת, ואני שמח. גאולה דיברה מדם ליבה ואנשים פה לא מכירים את הרקע, שלא מרסיה ולא ליאת קשורות למה שאני הולך להגיד עכשיו. יש משבר אמון חריף בין הוועד המנהל לבין - - -

דוד חיון: לא, זה לא המקום, אמיר.

היו"ר, אמיר גילת: אני אדווח למליאה מה שאני רוצה.

דוד חיון: אבל זה לא הוגן. זה לא הוגן.

מרסיה צוגמן: זה גם לא על סדר היום.

דוד חיון: זה לא על סדר היום. זה נדון אצל היועץ המשפטי לממשלה.

היו"ר, אמיר גילת: זה בדיוק מה שאני רוצה לדווח.

דוד חיון: זה לא הוגן לדון בזה.

היו"ר, אמיר גילת: אני רק רוצה להגיד חצי משפט, שיש משבר אמון חריף בין הוועד המנהל לבין היועצת המשפטית. הנושא נמצא בבדיקת המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, כולל סוגיית ייצוג הוועד המנהל בהליכים המתנהלים בעצם ימים אלה, ולכן זה מה שיש לי להגיד - - -

דוד חיון: מה זה ייצוג הוועד המנהל? אין מושג כזה ייצוג הוועד המנהל. אין מושג כזה.

היו"ר, אמיר גילת: למה אתה עוזר לי על כל משפט?

דוד חיון: אין מושג כזה. אין מושג כזה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי.

דוד חיון: אין מושג כזה.

היו"ר, אמיר גילת: וייצוג הוועד המנהל בכל ההליכים המתנהלים עכשיו. זה אחד. שתיים, לגבי העדרותו של בורובסקי. כמו יואב, גם אני דיברתי איתו שלשום, אמרתי לו שהנושא יעלה היום. הוא אמר אין שום בעיה, אני שלחתי מכתב לחברי המליאה, יש הצעת החלטה, תעשו עם זה מה שאתם מבינים. אני ראיתי חובה לשלוח לחברי המליאה את המכתב, מכאן הטיפול הוא שלכם, לשונו של בורובסקי, וזה מה שאני עושה. דבר נוסף שאמר לי מר בורובסקי, זה שהטענות שלו אינן בכלל טענות משפטיות. הוא מביא בפני המליאה טענות ציבוריות. אין פה שום עבירה. הוא אומר לי – אין פה שום עניין משפטי, זה לא עניין משפטי, זה עניין ציבורי. אני הרגשתי צורך להביא את השגותיי, את טענותיי, אני לא מצטט אותו במדויק, את הערותיי, למליאה שמינתה את הוועד המנהל. והוא אומר, לא אני, שה לא עניין משפטי, ולכן אין פה שום מקום על סמך זה את חוות הדעת.

וופא זועבי פאהום: לכן אין עננה.

דוד חיון: הוא סותר את עצמו.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, שנייה רגע. דבר שלישי, אני חוזר ואומר שהלשכה המשפטית ליוותה אותי ואת חבריי בוועדה לאורך כל הדרך, מהיום שפניתי בבקשה לקבל הנחיות להקמת ועדת האיתור, ועד סוף הישיבה שבה ישב תומר קרני, ואני חוזר ואומר – עם התרשים, בלי התרשים, לא הייתה לעורך דין

תומר קרני הערה אחת, אחת כן הייתה לו, אבל תיכף אני אגיד. בנושא התלונות של בורובסקי לא הייתה לו הערה אחת.

<u>מרסיה צוגמן:</u> גם לתלונות של בורובסקי במהלך הישיבה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא היו, נכון. לא היה לעורך דין תומר קרני, שישב שש שעות, כמה זה היה? ארבע שעות, חמש שעות בישיבה, לא הייתה לו שום טענה. כלומר, למה אני אומר הייתה לו טענה אחת, על עניין אחר הוא כן אמר – פה אתם חשופים לתביעה משפטית. זאת אומרת כשלעורך דין תומר קרני היה מה להגיד בישיבה וקודם לה הלשכה המשפטית, מרסיה ואחרים שליוו אותם, הם אמרו; וכשלא היה לו מה להגיד – אז הוא לא אמר. ואם לא היו טענות או הערות של הלשכה המשפטית, אני יוצא מנקודת הנחה שההליך היה תקין, ואני גם יודע שההליך היה תקין, מפני שאני הייתי שותף מלא לו, ואני הראיתי לכם אחת לאחת איך הטענות שלו אני לא מקבל אותן, מפני שעובדתית. לא היה דיון מעמיק? היה דיון של יותר משעה וחצי, אז כן היה דיון מעמיק על המועמד. הופעלו לחצים? אומר אחד המועמדים – לא הופעלו לחצים. אז אני גם לקחתי את זה, כי גם אני כמו יואב לא רוצה להיות בחדר שמופיע בפני בן אדם ואומר – כביכול הפעילו עלי לחצים. ולא רק זה, הבן אדם הזה אגב שהסיר את המועמדות, הוא פשוט נכנס לחדר, הוא יכול היה גם לא להיכנס לחדר, הוא יכול היה להגיד למנהל כוח האדם – אני מסיר את המועמדות. הוא מתוך כבוד לוועדה בא ואמר בפנים אמר לנו, אני הגעתי ואני מסיר את המועמדות שלי. זה הכל. אז לכן אני אומר ככה, אני לא מוכן ואני שומע גם את חברי פה לוועדה ואני שומע גם אחרים, אני לא מוכן לדחות את הדיון הזה. אם לא הייתה ההערה של הלשכה המשפטית במהלך הדיון, ההליך הוא תקין מבחינתי. בורובסקי יודע שהנושא עולה היום, הוא ביקש את הנושא הזה, הוא הפנה את תשומת לב חברי המליאה, הוא זה שהביא את הצעת ההחלטה ואני מעלה את הצעת ההחלטה היום ומבקש לדחות אותה, את הצעתו של בורובסקי, ואת זה אני רוצה להעלות כרגע להצבעה. מי בעד הסרת הצעת ההחלטה של בורובסקי?

<u>דוד חיון:</u> לא, לא, תעלה שלוש הצעות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בבקשה. אחת בעד, אחת נגד ואחת לדחות.

היו"ר, אמיר גילת: אחת לאמץ את החלטתו של בורובסקי, אחת לדחות את החלטתו - - -

דוד חיון: ואחת לחכות להמלצות הוועדה המשפטית ולדחות ולשמוע את בורובסקי ואת חוות הדעת המשפטית.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, להקפיא את הדיון עד בואו של - - -

דוד חיון: של בורובסקי, וחוות דעת משפטית.

גאולה אבידן: איפה חוות הדעת המשפטית של כלום אדון דוד?

דוד חיון: למה? מי אמר?

אסתי אפלבאום: ככה. כי אנחנו אומרים בפנים.

דוד חיון: הוא טוען שיש פגמים.

גאולה אבידן: הוא לא אומר - - -

אסתי אפלבאום: איפה?

גאולה אבידן: איפה פגמים?

אסתי אפלבאום: מה, הוא היועץ המשפטי?

דוד חיון: הוא טוען שיש פגמים - - -

אסתי אפלבאום: אז מה אם הוא טוען?

גאולה אבידן: אתה תתחיל להכניס לנו גם את הייעוץ המשפטי ל - - -

דוד חיון: אני אכניס את מי שאני רוצה, מתי שאני רוצה ואיך שאני רוצה, גברת אבידן.

גאולה אבידן: דוד, פורים עבר, תוריד את תחפושת הזיקית מעליך.

דוד חיון: את רוצה שנתחיל בכינויים ושמות על תחפושות?

היו"ר, אמיר גילת: עזוב, עזוב, עזוב. אני מעלה שלוש הצעות: אחת לאמץ את הצעת ההחלטה של יעקב בורובסקי; שתיים לדחות את הצעת ההחלטה של יעקב בורובסקי; שלוש להקפיא את הדיון עד מועד שבו ישתתף בו יעקב בורובסקי, וקבלת חוות דעת משפטית. אלה שלוש ההצעות שמועלות. מי בעד ההצעה הראשונה ירים את ידו – לאמץ את הצעת ההחלטה של בורובסקי. אפס.

צריך בעד ונגד, נכון? אפרופו מסמך האתיקה, נכון? מי נגד ההצעה הראשונה ירים את ידו.

גאולה אבידן: כולל יואב.

דוד חיון: נגד ההצעה הראשונה?

דבורה הנלדר: תחזור על ההגדרה.

היו"ר, אמיר גילת: מי נגד אימוץ הצעתו של בורובסקי? 12 נגד. מי נמנע? אתה נמנע?

דוד חיון: אני נגד גם. אה סליחה, סליחה.

היו"ר, אמיר גילת: העירו לי שבאחת ההצבעות הקודמות לא היה בעד ולא היה נגד. היינו רק בעד ולא עשינו נגד. אני מקפיד עכשיו על העניין של בעד, נגד, ונמנע. אז אני כרגע אומר שבעד הצעת ההחלטה של בורובסקי – אפס. נגד – 12. נמנע - אפס. אוקי, הפרוטוקול רשם?

קובי אוז: אבל יש לך את ההצעה השלישית.

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו הצעה שנייה.

דוד חיון: לא, לא, סליחה, זה אומר שאנחנו דוחים את ההצעה. לא, אני - - -

היו"ר, אמיר גילת: למה? יש שלוש הצעות, אתם ביקשתם.

דוד חיון: הצעה שנייה – אני נמנע.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, הצעת החלטה מספר - - - אם יש חלופות אז לא צריך?

דבורה הנדלר: לא. ... אם הם בעד אז אין - --

היו"ר, אמיר גילת: אז ההצעה לאמץ את החלטתו של בורובסקי נפלה ברוב קולות. אוקי. עכשיו אני מעלה להצבעה את הצעת ההחלטה שאומרת לדחות את הצעתו של מר בורובסקי. מי בעד ההצעה לדחות, ירים את ידו. 13, כולל יואב. מי נגד? אחד.

דוד חיון: נמנעים. אני וופא ונמנעים, שניים.

היו"ר, אמיר גילת: 13 איש הצביעו בעד דחיית ההצעה. המליאה דוחה את ההצעה של מר בורובסקי.

אנטון איוב: דחיית הישיבה - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא דחיית הישיבה, דחיית ההצעה.

קובי אוז: לא דחיית הדיון, דחיית ההצעה. זה מה שעכשיו הצביעו 13 בעד דחיית ההצעה של בורובסקי. לא דחיית הדיון בהצעה, דחיית ההצעה.

היו"ר, אמיר גילת: אין מונח משפטי. אומרים לדחות ולדחות.

ליאת בלום: ההצעה היא לדחות את ההצעה של בורובסקי. לדחות יש בעד ונגד.

דוד חיון: ונמנע.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, שיהיה ברור שזה לא לדחות לדיון הבא.

דוד חיון: זה השלישית.

היו"ר, אמיר גילת: השלישית זה להקפיא. אני מפנה את תשומת ליבכם לניואנס, שבין לדחות, כלומר לדחות על הסף, בסדר. לדחות על הסף.

ליאת בלום: לא על הסף.

היו"ר, אמיר גילת: שלא לקבל את הצעתו של בורובסקי. ברשותכם אני מתקן את נוסח ההחלטה. הוחלט שלא לקבל את הצעתו של בורובסקי. 13 הצביעו בעד ההצעה הזאת שלא לקבל. מי בעד ההצעה להקפיא את הדיון עד השתתפותו של מר בורובסקי במליאה וקבלת חוות דעת משפטית, ירים את ידו. שלושה בעד. מי נגד להקפיא את דיון עד בואו של בורובסקי?

נורית ירדני-לוי: אמרנו את זה כבר שלוש פעמים.

היו"ר, אמיר גילת: נורית, אל תעזרי לי. תשעה ויחד עם יואב עשרה. ברוב קולות החליטה המליאה שלא לקבל את הצעתו של בורובסקי.

טוב, אנחנו עוברים לנושא הרפורמה כי יש אנשים שמחכים בחוץ, כולל אנשים חיצוניים. תקרא להם. רפורמה.

יוני בן מנחם: תקרא לערן הורן, למנהלים וליואב אשכנזי או ברוך בורוכוב.

אנטון איוב: אולי נעשה הפסקה?

הקלטה הופסקה וחודשה

היו"ר, אמיר גילת: הבטחתי לנגיסט להעלות את הנושא של השידורים באמהרית. הועלתה בזמנו הצעה של מנהל קול ישראל להוסיף רבע שעה באמהרית. נגיסט ביקשה שנקבל את זה, מאחר שזה צריך החלטת מדיניות.

דוד חיון: עזוב עכשיו אמיר.

היו"ר, אמיר גילת: הנה, גומרים עם זה. הנה, נאשר את זה. כן, מיקי.

מיקי מירו: אנחנו ...

היו"ר, אמיר גילת: לא שומעים כלום.

מיקי מירו: וההצעה שלנו היא להוסיף רבע שעה בין שש לשבע בבוקר. אנחנו ניתן כבוד יותר ואת המקום היותר ראוי לשפה. כמובן זה נוסף לפעילויות אחרות שאנחנו עושים בתחום הזה. ברשת רקע.

היו"ר, אמיר גילת: עוד רבע שעה. זה נדון בפורומים אחרים, לבקשתה של נגיסט שהבטחתי שאני אעלה את זה. אני שמח על הפעילות של מנהל קול ישראל בנושא הזה, ואני מציע שנאשר את זה.

יוני בן מנחם: רגע, איתנה, אני מבקש שתקשיבי. ... אין לנו ברדיו, בגלל המגבלות של הרפורמה, אני מבקש שאתם תאשרו גם את תוספת כוח האדם. לא יודע, תאשרו את זה בפורומים של המוסדות.

גאולה אבידן: על מה?

יוני בן מנחם: תגבור השידור באמהרית, ההחלטה שאתם רוצים להעביר פה של תגבור השידורים באמהרית, היא מחייבת תוספת כוח אדם שישדר את השידורים האלה הנוספים, כי אין לנו אותו ברדיו.

גאולה אבידן: בשביל רבע שעה?

מיקי מירו: כן. זה עוד. זה רבע שעה - - -

יוני בן מנחם: מכיוון שיש עניין של הגבלה של קליטת כוח אדם בגלל הרפורמה, בגלל שמבקרת הפנים בודקת את זה, כדי שלא יהיו אי הבנות, אני מבקש שבהחלטה שהמליאה מקבלת, יובהר שזה צריך להיות מאושר בוועד המנהל, בפורום המתאים. זה הכל. בכפוף לקבל כוח אדם, שלא מחר תגידו לנו למה לא

מילאתם את ההחלטה של המליאה, ולא השארתם לנו את כוח האדם. אני רוצה שהדבר הזה יהיה ברור. מיקי שלח מכתב הסבר.

מיקי מירו: סליחה, רק הערה קטנה, זה כתוב במכתב הבקשה.

היו"ר, אמיר גילת: תקשיבו רגע, כל שאני מבקש מהמליאה זה לאמץ את ההחלטה של ההנהלה להגדיל את השידורים באמהרית ברבע שעה, נדמה לי בין שש ורבע בבוקר לשש וחצי בבוקר. זה הכל. ההנהלה בדקה את זה ברשת רקע. כל הנושאים של כוח אדם יידונו בוועד המנהל, זה לא פה.

גאולה אבידן: כן, אבל אני רק אומרת שיסבירו שרוצים להביא - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא עכשיו.

גאולה אבידן: לא עכשיו, אני אומרת ... מגיעים מאד מוכנים, אז אני נותנת הנחיות, שאת הרבע שעה הזאת תגישו - - -

מיקי מירו: זה הכל מפורט בבקשה.

גאולה אבידן: על חשבון מי?

דובר: רוסית.

היו"ר, אמיר גילת: זה שידורים חוזרים של רוסית.

מיקי מירו: שידורים חוזרים.

היו"ר, אמיר גילת: במקום שידורים חוזרים. זה מדיניות, זה הגדלת השעות. אני פה שליח של נגיסט. הבטחתי לה שאני אעלה את זה.

בלהה כהנא: בעיני אני מרגישה שאנחנו עושים מעצמנו צחוק. באמת.

היו"ר, אמיר גילת: זה נדון, זה נדון.

דוד חיון: מי אמר שהיא מסכימה לרבע שעה בלבד?

היו"ר, אמיר גילת: היא מסכימה, דיברתי איתה.

בלהה כהנא: רק שנייה. אין לי מושג על מה אתם מדברים. עכשיו לבוא OUT OF THE BLUE ולהגיד לנו להוסיף רבע שעה באמהרית, לי זה נראה לא רציני. מה עם רוסית? ומה עם ערבית? ומה עם דברים אחרים?

היו"ר, אמיר גילת: זה לא ברשת. זה רשת של - --

בלהה כהנא: כן, אמיר, הכל יכול להיות טוב, אני לא מרגישה שיש לי מידע שאני יכולה לה - - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב, חברים, אני מוריד את זה מסדר היום.

דובר: היה כבר דיון פה.

בלהה כהנא: אם היה דיון - - -

היו"ר, אמיר גילת: היה דיון, היה הכל.

בלהה כהנא: במליאה?

היו"ר, אמיר גילת: כן, כן.

דובר: דיון מקיף.

היו"ר, אמיר גילת: האם יש ... לרבע שעה באמהרית, במקום שידורים חוזרים ברוסית. (מדברים ביחד) מי בעד ההצעה ירים את ידו – להוסיף רבע שעה לשידורים באמהרית.

קובי אוז: או שנדבר על זה עוד חצי שעה.

היו"ר, אמיר גילת: 11 בעד. מי נגד? אושר פה אחד. עכשיו הרפורמה כי יש אנשים שאנחנו יכולים לשחרר. בבקשה, המנכ"ל, דיווח על הרפורמה.

יוני בן מנחם: טוב, אנחנו בימים האחרונים השגנו התקדמות רבה בנושא של קידום הרפורמה, גם מול אגודת העיתונאים וגם מול ההסתדרות היום. הייתה לנו פגישה היום עם ניסן קורן, אני תיכף אבקש מזליג להיכנס לפירוט הדברים, וגם בקטע של המעבר של קריית רשות השידור לגוש דן, הנושא של הוויכוח סביב לוד, גם שם התקדמנו ופרסמנו RFI, ועשינו היוועצות עם אגודות העיתונאים, בהתאם להחלטת בית הדין ויואב אשכנזי הפרויקטור של נדל"ן, וברוך בורוכוב ידווחו לכם. אולי נתחיל מזליג. אני רואה שאמיר איננו.

זליג רבינוביץ: אנחנו היינו היום בהסתדרות, כמו שהמנכ"ל אמר, ואפשר להגיד בשיא הזהירות שישנה התקדמות גדולה מאד, מאד, מאד. אנחנו ככה נראה שלקראת הסוף, מחליפים טיוטות. במקביל יש החלפת טיוטות בין אגודת העיתונאים למשרד עורכי הדין פסי, שמייצג את הרשות בעניין הזה מולם. אני מניח שתוך יום אנחנו יכולים לסגור את הטיוטות, כמובן הכל באישור הממונה על השכר.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי. שאלות? טוב, אנחנו כמובן - - -

יוסי דרמר: ... שמסכימים ...

זליג רבינוביץ: לא, זה על הרפורמה.

יוני בן מנחם: על הנדל״ן תיכף ידווחו לכם, זה לא קשור.

היו״ר, אמיר גילת: טוב, קודם כל אנחנו מברכים על ההתקדמות הרבה ואנחנו רואים כבר את האור בקצה המנהרה שמתקרבת אלינו. אני חושב שאנחנו צריכים לעשות כל מאמץ להתניע את הרפורמה במועד, לא לדחות את זה לחודש אפריל חס וחלילה, כי האיומים שמרחפים עלינו ברורים. ממשלה חדשה, גזירות, תקציבים לא מנוצלים שישתו וכו׳ וכו׳. כך שאני חושב שכולם מבינים את זה וצריך לסיים את זה כמה שיותר מהר, כפי שאנחנו כבר אומרים.

יוסי דרמר: ... ... לאט, כי רואים את האור אמרתם כבר לפני כמה חודשים.

היו״ר, אמיר גילת: בסדר, מאה אחוז. באמת אני רוצה להודות על המנכ״ל ולזליג על המאמצים הרבים שהם עושים כדי להביא אותנו ליעד בתאריך היעד.

יוני בן מנחם: לא, לא, עד שלא נראה את זה פתור - - -

היו״ר, אמיר גילת: אנחנו כבר נזהרים.

יוני בן מנחם: זה מאושר על ידי הממונה על השכר, שזה המפתח פה, הממונה על השכר.

היו״ר, אמיר גילת: טוב, עכשיו, דוד הזכיר את יום העיון של ועדת הכספים, אני חשבתי שיהיה נכון גם בפורום של המליאה, אז אני אתם איתך.

דוד חיון: הוזמנו חברי המליאה.

היו״ר, אמיר גילת: ברגע שאנחנו נחתום על הרפורמה צריך לקיים ישיבת מליאה על הנושא של הרפורמה, על כל היבטיה – הסכמי השכר, הסכמי הפרישה, מבנה ארגוני ככל שצריך ... את המליאה, והנדל״ן. נושא הנדל״ן, ברוך, תציג את עצמך.

ברוך בורוכוב: שמי ברוך בורוכוב, אני מלווה את פרויקט הרשות בכל תהליך הנדל״ן, המבנים החדשים. אז אני אתן סקירה לגבי מה שקורה באזור המרכז. ב-17 בינואר פרסמה הרשות RFI בבקשה לקבל מידע מרשויות מקומיות

באזור המרכז, בדגש על גוש דן, להקמת מבנה ייעודי עבור רשות השידור. היו מספר תנאים שפורסמו במסגרת ה-RFI, שהשטח מצוי בסמכות של אחת מהרשויות בגוש דן, שהקרקע תהיה בייעוד שמתאים לצרכים של רשות השידור ותוקצה ללא תמורה, והיקף הזכויות יהיה לפי מה שצריך, לפי הפרוגרמה, שזה כ-8,500 מטר ועוד כ-100 חניות. התקבלו סך הכל 5 פניות, פנייה מעיריית בת ים, פנייה מעיריית תל אביב, ובנוסף לזה, על אף העובדה שאי אפשר ב-RFI להגיש אלא רשויות מקומיות, אבל עדיין הגישו חברת בזק שתי הצעות לשני מגרשים שנמצאים חכורים על ידה, אחד בחולון והשני ברמלה, והשני על ידי חברת דמיסרה, שיש להם איתור בראש העין. בסך הכל חמישה איתורים. אני בקצרה אגיד כמה מילים על כל אחד מהאיתורים, כי סך הכל האיתורים האלה עומדים מול האיתור הקיים, בהצעה שקיימת, שהוצעה על ידי עיריית לוד. אז אני אעשה ממש בקצרה. פנייה מעיריית בת ים – נמצא באזור משרדים, קרוב מאד לאיילון, ברחוב קוממיות. זה מגרש של כ-4.8 דונם, במרחק של כ-850 מטרים מתחנת הרכבת. מתאים מבחינת הייעוד, מתאים מבחינת הזכויות ומבחינת הבעלות. מבחינת המשמעות - - -

גאולה אבידן: והגישה? גם גישה, גם שטח, גם חניות.

ברוך בורוכב: נעשתה בדיקה השוואתית של כל ההצעות. אני רק מקצר פה ונותן לכם על קצה המזלג. אחד הדברים החשובים בבדיקה ההשוואתית זה המשמעות של לוח הזמנים שיש בנספח הנדל״ן. זה הכל הלו״ז להקמה לפינוי המתחם בתל אביב ביחס לבת ים הוא שנתיים. המקום היחיד שנספח הנדל״ן מאפשר תוספת של שנה זה בלוד, ויש לזה משמעות מבחינת ההשפעה ... ההצעה השנייה הייתה מעיריית תל אביב. מנהל הנכסים של עיריית תל אביב כתב מכתב, בו הוא פנה בשני נושאים, אחד שלוח הזמנים להגיש הצעה היה קצר מדי, ובנוסף לזה בעניין עקרוני שהוא בקשר לזה שעיריית תל אביב לא מקצה קרקע ללא תמורה, שזה נושא עקרוני. השלישי זה חברת בזק בחולון. מדובר במגרש של כ-6 דונם, בסך הכל עיריית בזק מוכנה למכור את-, סליחה, חברת בזק מוכנה למכור את המגרש לרשות, וסדר גודל של דרישת החברה הוא כ-25.75 מיליון שקלים, כולל מע״מ כדי לקבל את המגרש. צריך לציין שהייעוד של המגרש שהוצע על ידי בזק לא מתאים לנו כייעוד לתעשייה, כך שזה דורש שינוי תב״ע בסמכות ועדה מחוזית. גם ברמלה

המגרש שהם הציעו, מגרש גדול, גם בייעוד לתעשייה שלא מתאים לנו, וגם פה דרשו בסך הכל כ-14 מיליון שקלים. חברת דמיסה הציגה בניין מוכן בבת ים. הם הציעו את זה רק להשכרה בראש העין. להשכרה בלבד ללא אפשרות למכירה. זה בייעוד מתאים לצרכים של הרשות. לאחר שנעשתה בדיקה משפטית בסופו של דבר - - -

קובי אוז: אני לא מצליח להבין את הללא תמורה ו-25 מיליון. מה זה ללא תמורה?

ברוך בורוכוב: אנחנו דרשנו שהמגרש שיוקצה לרשות על ידי עירייה כלשהי, יהיה בחינם.

קובי אוז: ואין ארנונה, או יש ארנונה?

ברוך בורוכוב: לא, זה לא קשור. ארנונה לא קשור.

קובי אוז: הבנתי. וגם קיבלתם הצעות של לקנות משהו. הבנתי.

ברוך בורוכוב: עדיין, מאיפה בא כל הרעיון של החינם, בדרך כלל גם לגוף ממשלתי שמקים קריית ממשלה במקום מסוים, הרשות המקומית באותו מקום מקצה את הקרקע בחינם.

קובי אוז: גם ברור למה זה טוב להם.

ברוך בורוכוב: כן. לאחר שנעשתה בדיקה משפטית, הוחלט לדחות את שלוש ההצעות מהגופים הפרטיים, על בסיס הסיבות שנאמרו ולבחון שתי הצעות – ההצעה של עיריית לוד וההצעה של עיריית בת ים, אחת כנגד השנייה, כשהקריטריונים שעליהם התבססנו, היו, ואני אקריא אותם בזהירות, אבל בסך הכל אין בהם שום קריטריון מיוחד. גודל המגרש וההתאמה לצורכי הרשות; ייעוד סטטוטורי מתאים; זמינות סטטוטורית, זה אומר שלא צריך לעשות שינוי תב"ע; זכויות הבנייה שמתאימות לצרכים שלנו; כמה מטר צריך לבנות, כשבלוד צריך לזכור – צריך לבנות 600 מטר פחות, כי כבר יש לנו 600 מטר שאנחנו מקבלים; זמינות חניות, ככל שהמגרש יותר גדול אפשר לעשות חניות עיליות, וכל חנייה תת קרקעית עולה בערך 60,000 שקלים שזו משמעות גדולה; אמדן לוח זמנים להקצאה, כמה מהר אפשר להוציא היתר בנייה; זכויות אותה רשות מקומית במגרש והיכולת להקצות את זה; משך ההקצאה – כמה מהר הם יכולים לעשות את זה; נגישות

לאותו מקום; מורכבות הבנייה; ומשמעות של הפרויקט ביחס ללו"ז הנדל"ן. כל הקריטריונים האלה, כל קריטריון קיבל בין 7 ל-9 נקודות ברמת השקלול, ובסך הכל, אם אנחנו משקללים את כל העניין הזה, לוד קיבלה 88.4 נקודות מתוך 100, ובת ים קיבלה 84.5 נקודות מתוך 100. אם אני מסכם את סך הכל, מבחינה פרוגרמטית סך הכל מדובר גם בלוד, שני האיתורים בבית ים ובלוד, הם שניהם מאפשרים בנייה של משרדים וחניות על פי צרכי רשות השידור. לדעתי מבחינת ראותה של רשות השידור, מזווית ההסתכלות של הרשות, ישימות החלופה בלוד גבוהה מחלופת בת ים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אוקי.

<u>ברוך בורוכוב:</u> רק עוד משפט אחד. לאחר שהבדיקה כולה נדונה בוועדת נדל"ן של ההנהלה, הוחלט לפנות לעיריית תל אביב, בגלל שלא הציעו הצעה קונקרטית, ולתת להם זמן מסוים - - -

<u>דובר:</u> כדי למצות את התהליך איתם.

<u>ברוך בורוכוב:</u> למצות את התהליך.

<u>יוני בן מנחם:</u> זה על פי הייעוץ המשפטי, כדי שנבוא בידיים נקיות.

<u>גאולה אבידן:</u> על זה אני רוצה לשאול. היה השבוע, אני לא זוכרת אם אתמול או שלשום, משהו מהאגודה על הנושא הזה. מישהו יכול להתייחס? עכשיו, משהו חדש.

<u>ברוך בורוכוב:</u> כל העבודה הזאת הוצגה אתמול במשך שלוש או ארבע שעות, בצורה מאד מאד ארוכה, במצגת מסודרת לאגודת העיתונאים.

<u>יוני בן מנחם:</u> לשתי האגודות – גם בירושלים וגם בתל אביב.

<u>ברוך בורוכוב:</u> לשתי האגודות. הם נתנו את ההערות שלהם. יש מספר הערות שניתנו. אני חושב שבראייה כוללת, אם מסתכלים על הניקוד הכולל לכל העניין הזה, לא שמעתי פה איזו טענה דרמטית. הם חושבים ש - - -

<u>יואב אשכנזי:</u> למה? שים את הדברים על השולחן. הם לא מוכנים לקבל את לוד כהצעה. הם טוענים שלוד פסולה מבחינת הצעה ואי אפשר לבצע

ביצוע בקירוב, מכיוון שההצעה של בת ים היא סבירה, ולפיכך לא ניתן בכלל לדון על לוד. זו טענתם של אגודת העיתונאים. זו טענה משפטית.

דוד חיון: מה ההבדל הגדול מבחינתכם בין בת ים ללוד לרעתנו?

יואב אשכנזי: בין ההצעות יש פה שוויון, אם קצת - - -

דוד חיון: אבל בכל זאת, נתתם 4 נקודות יותר ללוד.

ברוך בורוכוב: אז אפשר לעבור בזריזות. ככה, מבחינת גודל המגרש וההתאמה לצורך, המגרש בלוד, אני עכשיו אקריא כל ניקוד מתוך 10 נקודות, אחר כך זה שוקלל לפי חלקו היחסי. גודל המגרש – 9 נקודות ללוד, ו-8 נקוד ל - - -

דוד חיון: לא, עזוב ניקוד. תדבר איתנו במונחים אמיתיים. למה זה כן.

ברוך בורוכוב: שנייה, המגרש בלוד הוא קצת יותר גדול בדונם, ולכן הוא קיבל קצת יותר. מבחינת הייעוד בת ים קיבלה 10 מ-10, לוד קיבלה 9 מ-10, הייעוד יותר מתאים בבת ים.

דוד חיון: מה הייעוד בבת ים?

ברוך בורוכוב: הייעוד בבת ים הוא למשרדי ממשלה ו - - -

דוד חיון: חבל על הזמן. זה הופך את כל הקערה.

ברוך בורוכוב: שנייה, ובלוד זה דורש אישור ועדה מקומית, לכן הוא קיבל 9 נקודות.

דוד חיון: למה ועדה מקומית עד היום בלוד לא אישרה? אגב, הם הבטיחו תוך יום-יומיים הם מאשרים את זה.

ברוך בורוכוב: צריך להגיש תכנית לוועדה המקומית.

גאולה אבידן: אבל לא הגישו תכנית.

ברוך בורוכוב: לא הגשנו, כי לא - - -

היו"ר, אמיר גילת: הייתה עתירה.

ברוך בורוכוב: הייתה עתירה, אף אחד לא הגיש את זה.

דוד חיון: זה לא הוגש?

ברוך בורוכוב: לא הוגש.

קובי אוז: רגע, שנייה, זה פשוט מטריד אותי, השיחה פה היא פרקטית, אבל אני חושב שאנחנו צריכים לספק פה מענה רעיוני, ולא מענה - - -

דוד חיון: כבר החלטנו על המענה הרעיוני.

קובי אוז: המענה הרעיוני, האמירה הזאת שרשות השידור הולכת לפריפריה, הולכת למקום שיכול להיעזר במקום שלה, היא א' ב'.

גאולה אבידן: קובי, הסכמנו ובחרנו.

קובי אוז: אפילו, אז יפה - - -

היו"ר, אמיר גילת: קובי, הדיון עכשיו הוא על רקע החלטת בית הדין, שהרשות צריכה לבדוק חלופות לפי ההצעה שהוצעה.

יוני בן מנחם: אבל אנחנו עדיין לא מביאים את זה להצבעה או להחלטה. אנחנו רק סוקרים. זה רק עדכון.

קובי אוז: בסדר, אז בואו נביע את קורת רוחנו מזה שההצעה בלוד נראית הכי טובה בינתיים. זה מתאים רעיונית. אני בטוח שאגודת העיתונאים מבינים איך זה להסביר לעיתונות אם אתה עובר לתל אביב.

גאולה אבידן: הם אלה שהגישו את העתירה.

קובי אוז: הם ייקחו את התל אביב הזה ויכסחו לנו את הצורה.

היו"ר, אמיר גילת: אם הם היו מתאימים הם לא היו מגישים עתירה.

גאולה אבידן: למה? אפשר להבין, עם תוספת של כמה - - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב.

קובי אוז: גם אני אוהב את הקפה שלי בתל אביב, אבל רשות השידור צריכה להיות יותר טובה מזה.

היו"ר, אמיר גילת: כן, דוד, רציתי עוד משהו?

דוד חיון: לא, אני מבין שמהותית אין הרבה הבדל בין בת ים ללוד. זאת אומרת שאם בית המשפט ייאלץ אותנו לא לבחור את לוד, אז בת ים היא לא כזו חלופה נוראית.

גאולה אבידן: בית משפט לא יכול לאלץ.

דוד חיון: אני לא יודע מה בית המשפט יחליט או לא.

יוני בן מנחם: הוא פסק כבר, לא? הוא פסק, בטח.

גאולה אבידן: אם יידעו להציג את זה נכון בפני בית המשפט, אז בית המשפט - - -

קובי אוז: בת ים צריכה אותנו פחות מאשר לוד. בת ים צריכה אותנו פחות.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אבל זה לא העניין כרגע. אין פה החלטות.

ברוך בורוכוב: סך הכל התמונה ברורה. כל הפרמטרים שאנחנו מדברים עליהם שוקללו. בסך הכל יש 88.4 מול 84.5. לדעתי יש יתרון מסוים בלוד, מבחינת הרשות.

היו"ר, אמיר גילת: כן, בבקשה, ערן.

ערן הורן: לצד ההשוואה הפרוגרמטית תהיה גם השוואה כלכלית.

גאולה אבידן: מה?

היו"ר, אמיר גילת: לצד ההשוואה הפרוגרמטית תהיה גם השוואה כלכלית. טוב, אז זה לגבי פרק הנדל"ן, תודה רבה לכם.

דוד חיון: מתי היא תהיה, ערן?

ערן הורן: שבועיים-שלושה.

דוד חיון: לפני הדיון בבית המשפט.

ערן הורן: אין דיון בבית משפט.

דוד חיון: אז תהיה פסיקה וזהו?

היו"ר, אמיר גילת: לא, יש פסיקה.

יוני בן מנחם: יש פסיקה, זה מה שאמרתי.

היו"ר, אמיר גילת: עזוב, זה לא הנושא. שאנחנו צריכים - - -

דוד חיון: נו, שצריכים להגיש חלופות.

היו"ר, אמיר גילת: לא צריך להגיש. זה לא לבית המשפט.

דוד חיון: לקיים דיון מול אגודת העיתונאים ולהציג בפניהם חלופות.

היו"ר, אמיר גילת: נכון. זה לא קשור לבית משפט. בית משפט סיים את תפקידו. הוא אפילו כתב את ... ...

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני עובר לנושא האתיקה, בבקשה בלהה. עדכון מסמך נקדי. התחלת קודם וקטעתי אותך.

בלהה כהנא: מה שהתחלתי לומר זה שוועדת האתיקה חשבה שהיא הולכת לעדכן את קוד נקדי, לדון לפחות בעדכון. ועדת האתיקה הוסמכה וחשבה שהיא הולכת לדון בעדכון קוד נקדי. אנחנו התחלנו לדון רק בסעיף הזה של הבעת דעה אישית, הנושא ידוע, עלה לדיון. מה שאני ביקשתי מאמיר, אני אמרתי לו שבסופו של דבר לא נעשתה הצבעה כפי שצריכה להיעשות, כיוון שרק הרימו ידיים בעד מספר אנשים, לא הרימו ידיים נגד ולא הרימו ידיים לנמנע, ואי אפשר לדעת. אם המליאה מחליטה לא לקבל את המסמך זה בסדר גמור, אבל אני מאד מבקשת שתתקבל החלטה שהמליאה לא מקבלת את המסמך, וזה אומר ש... מי שהרים ... את נקדי. במהלך אותה ישיבה מי שהיה וזוכר, גם הועלו, עוד היו הצבעות, שני סוגי הצבעות נאמר, שבעצם שולחים את זה להנהלה לקבל הנחיות הפעלה. גם על כך אני מבקשת שנשמע דיון מה קרה מאז ומה נעשה מאז. דבר נוסף שאני רוצה, אנחנו קיבלנו במהלך התקופה, ועדת האתיקה, עוד שתי החלטות.

היו"ר, אמיר גילת: לגבי עדכון מסמך האתיקה והמלצות ועדת האתיקה לגבי העדכון, אז אכן מבחינה טכנית אל הייתה הצבעה. זאת אומרת הצבענו רק מי בעד אימוץ המסמך AS IS, הורמו לדעתי, אם אני זוכר נכון, שמונה אצבעות, משהו כזה. או שבע. לא הייתה הצבעה נגד, אז קודם כל מבחינה פורמאלית נקיים את ההצבעה הזאת עכשיו.

גאולה אבידן: את ההחלטה היה ניתן חלק לשניים.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע, אני אומר, לגבי הצעת ההחלטה לאמץ את המסמך של ועדת האתיקה AS IS, הורמו שבע אצבעות נגד מה שאני סברתי שהוא רוב מוחלט. אני מקבל את ההערה של בלהה שצריך למצות את ההליך ונעשה את ההצבעה עכשיו לגבי האם נאמץ את המסמך AS IS. זה דבר אחד. דבר שני, היה אז תיקו בין שתי הצעות החלטה שהמשותף לביניהן הוא שאנחנו אומרים להנהלה לגבש את הוראות ההפעלה של המסמך. אני מזכיר את מה שאמרתי, שהמסמך,

אחרי שהודנו לחברי הוועדה על המאמץ וכו', שהמסמך הוא מדעי תיאורטי קראתי לו, וחסרות בו הוראות הפעלה 1, 2, 3, 4 – שההנהלה יכולה - - -

דוד חיון: ואיפה הוראות ההפעלה?

היו"ר, אמיר גילת: אם תמתין שנייה, אז אולי תבין. והוראות ההפעלה האלה יגובשו על ידי ההנהלה, והסכמתי שגם ... תהיה חבר הנהלה ולא חבר המוסדות. זאת אומרת אנחנו פה ממשיכים את המסורת שההנהלה היא זאת שקובעת את כללי האתיקה. ולכן א' אני רוצה שאנחנו נצביע עכשיו לבקשתה של בלהה על כך – האם המליאה מאמצת את המסמך AS IS. דבר שני, בעקבות החלטת המליאה, שהיא לא הייתה החלטה פורמאלית כי היה תיקו, אבל בעקבות רוח הדברים שנבעה משתי הצעות ההחלטה הקודמות שאמרתי, המכנה המשותף הוא שההנהלה תנסח, יחד עם המנכ"ל פעלנו לכך שהנושא יקודם והמנכ"ל ידווח על מה שנעשה בתוך ההנהלה, וכבר נעשו שתי פגישות בנושא הזה. אנחנו גם פנינו לפרופסור אסא כשר בבקשה שיסייע לרשות השידור לנסח את אותן הוראות הפעלה.

גאולה אבידן: איך אתה ... את השינוי? איך יכולתם לפנות אליו? הוא תמיד כתב את המכתב נגד השינוי.

דוד חיון: נו, זה אחלה שיטה, מה את רוצה?

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אנחנו מדווחים פה.

גאולה אבידן: אבל אתה פונה לאדם, כשבדיוק אותו אדם כתב את המכתב נגד ועדת האתיקה.

היו"ר, אמיר גילת: איזה מכתב הוא כתב?

גאולה אבידן: בוודאי.

דוד חיון: כן, כן.

גאולה אבידן: ברגע זה היא הגישה את המכתב נגד ועדת האתיקה.

היו"ר, אמיר גילת: נגד הוועדה?

גאולה אבידן: כן.

דוד חיון: נגד ההמלצות.

גאולה אבידן: אמיר, סליחה, יש כאן עיוות נורא. הייתה שאלה אחת אם לשנות או לא לשנות את קוד נגדי, הייתה תמימות דעים שקוד נקדי אמור להשתנות.

היו"ר, אמיר גילת: לא.

גאולה אבידן: בוודאי.

היו"ר, אמיר גילת: לא.

גאולה אבידן: תמימות דעים, איך אמור להשתנות. האם לקחת כמו שבלהה, או האם ניתן לכם, זה נתון לדיון. אבל זה שקוד נגדי אמור להשתנות, כשאסא כשר, אני דיברתי איתו אישית יום לפני. הוא שלח מכתב - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל הוא לא נגד הוועדה.

גאולה אבידן: שהוא נגד שינוי ונגד אפשרות של הבעת דעה וכו'. לדעתי, אני לא יודעת.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, בואו נחכה למנכ"ל. המנכ"ל יעדכן את הפעולות שנעשו מאז ישיבת המליאה הקודמת.

גאולה אבידן: כל חילוקי הדעות היו האם לקבל את מה שבלהה כתבה כמו שזה, או שלמסור את זה לדיון. אבל זה שהקוד אמור להשתנות ויש אפשרות להביע דעה, לא היו פה חילוקי דעות בפני אף אחד. וזה בדיוק מה שהיה, אם אני לא טועה. כולם אמרנו שצריך לשנות.

היו"ר, אמיר גילת: לעדכן, לעדכן.

גאולה אבידן: ולשנות. עכשיו, האם לשנות כך או לשנות, זאת אומרת שנקבע כללים בהמשך, על זה היה כל הדיון וזה מה שעשינו.

אנטון איוב: איפה הפרוטוקולים?

היו"ר, אמיר גילת: אין החלטה, היה תיקו, אין החלטה.

גאולה אבידן: בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: אין החלטה.

גאולה אבידן: אסא כשר כתב והוא ידוע שהוא נגד הבעת דעה - - -

היו"ר, אמיר גילת: עזבי, המנכ"ל ידווח.

יוני בן מנחם: מרסיה, אני רק רוצה לדעת מבחינה משפטית. אנחנו כהנהלה לא מקבלים הנחיות מהוועדות, נכון? רק מהמליאה או מהוועד המנהל. אני מבין נכון?

מרסיה צוגמן: תלוי בוועדות. ועדת תוכן - - -

יוני בן מנחם: לא, ועדת אתיקה.

מרסיה צוגמן: יש דברים שהחלטה עוברת במליאה.

יוני בן מנחם: במליאה, בסדר. אנחנו פעלנו לפי החלטת המליאה. טוב, תראו, לגבי הוראות ההפעלה, מיד אחרי הדיון הזה שבמליאה שלא התקבלה בו החלטה, אנחנו פעלנו לפי מה שסוכם פה ולמעשה התקיימו פגישות בכמה רמות לצורך העניין הזה. שתי פגישות ברשותי עם מנהלי המדיות ומנהלי החדשות, חטיבות החדשות ברדיו ובטלוויזיה. ואנחנו יזמנו, דרך המנהלים, פנייה לכל הכתבים, לכל העורכים, לכל הפרשנים בכל המדיות, כדי לשמוע את דעתם איך אפשר לעדכן את מסמך נקדי. מנהלי המדיות גם קיימו ישיבות במדיות על מה שדווח לי, וישבו עם האנשים כדי לשמוע את העמדות שלהם, וד"ר מיקי מירו, מנהל הרדיו, הוסמך להיות מרכז הפרויקט, והוא יוכל לתת לכם ברזולוציות מה נעשה בשטח. בבקשה.

מיקי מירו: לאור הפנייה של המנכ"ל בישיבה הראשונה שבה ישבנו ודנו בסוגייה, זאת הייתה ישיבה ארוכה שהייתה בלשכת המנכ"ל, אנחנו שוחחנו וקבענו ישיבות שלנו, של המנהלים, מנהלי המדיה, כשהבסיס הראשוני הוא שאנשי המקצוע, בגלל שמדובר באתיקה, אנשי המקצוע הם אלה שקובעים את הראוי למקצוע. זה בעצם ההגדרה הבסיסית של אתיקה, שהמקצוע קובע לו את הכללים שלו, אלה האנשים; וגם נקדי עשה את זה בתוקף היותו איש המקצוע שדן בסוגיה. העבודה היא עבודה שיטתית, עבודה יסודית שמבוססת על שיחות, רעיונות וזה נקרא במדע תיאוריה מאורגנת שדה, שאנחנו מנסים להבין את השורשים של הדברים, נותנים לאנשים להביע את עמדתם בסוגיה הזאת, ללא התערבות. זאת אומרת כל אחד כתב את האני מאמין שלו עצמאית, מעבר לדיון - - -

גאולה אבידן: אתה מדבר על עבודה שנעשתה?

מיקי מירו: כן, שנעשית עדיין, היא בעיצומה. התחלנו את זה בשיחה ארוכה מאד שהתנהלה עם אנשים שבחרנו, ותיכף אני אסביר את העיקרון. אנחנו ישבנו ועשינו שיחה שכל אחד, כמובן מתועדת, הכל, כדי להבין איך כל אחד תופס את העניין. ולאחר מכן ביקשנו מעשרות עיתונאים לכתוב את האני מאמין שלהם. אנשים שכתבו את זה למנהלים שלו, מה שהמנכ״ל אמר, זה לאחר ישיבות שהסבירו לאנשים למה אנחנו מצפים – לכתוב איך הם רואים את הדברים, לשאול אותם שאלה בסיסית איך הם רואים – האם מסמך נקדי הוא רלבנטי, האם יש מקום לשנות אותו, מה הייתם רוצים לשנות בו, על רקע התקשורת שהפכה להיות תקשורת מאד מגוונת, מאד מעורבות, עם המון עמדות. אין סיפור מרכזי אחד, יש המון סיפורים בתוך כל סיפור. נתנו לאנשים חופש כדי שנקבל מהם את התובנות ונקבל את מה שהם חושבים, בלי להביע את עמדתנו. עמדתי היא לא חשובה פה בעניין הזה, כל אחד מביע את שלו ואומר את מה שהוא חושב. עכשיו, עיקרון נוסף שהכנסנו לתוך העניין, שבעצם אנחנו מרחיבים את היריעה למקומות הרבה, הרבה, הרבה יותר גדולים. זאת אומרת זה לא רק בחדשות ובאקטואליה, אלא גם במוסיקה, גם בתרבות, באומנות, במורשת – כל התחומים שבהם רשות השידור מתעסקת, ייכנסו גם כן לתוך הסיפור הזה. ואנחנו מתחילים לאסוף מידע מאד מעניין, מאד מרתק, וזו עבודה שצריכה להיעשות בצורה שיטתית, איטית, כדי שבאמת נצליח להבין איפה האנשים נתקלים בזה בשטח. ובאמת אנחנו ישבנו, גם יואב שנמצא פה, וגילינו הרבה מקומות שבהם יש מקום שאנחנו נעסוק ונדון בסוגיה הזאת, וננסה להבין את העניין. עכשיו, השיטה הזאת אומרת שבכל טקסט שאנחנו מקבלים, אנחנו מנסים להציף קטגוריות מובילות, קטגוריות שהן בעצם תובלנה את השיח בהמשך, ואז אנחנו - - -

גאולה אבידן: למה הכוונה שלך בקטגוריות מובילות?

מיקי מירו: שיטת העבודה הזאת, את רואה דברים שחוזרים ובולטים - - -

גאולה אבידן: כגון איזו קטגוריה?

מיקי מירו: קטגוריה, זאת אומרת שאם מישהו חושב על נניח תרבות, או מוסיקה, אז אנחנו מבינים שמוסיקה באמת צריכה להיות קטגוריה

שאנחנו צריכים לדון בה. או אם מדובר על הבעת עמדה, או כל מיני סוגיות שעולות, אנחנו ניתן לזה חופש בכוונה, כדי להרוויח הרבה יותר תובנות ולא להכתיב לאנשים – תחשבו ככה, ככה, ככה. העניין נקרא קוד פתוח - אנחנו נותנים לאנשים חופש להביע את עמדתם, ומתוך זה אנחנו רואים איזה קודים, איזה קטגוריות עולות וצפות מהרבה אנשים, ומה בעצם אנחנו מקבלים. זה תהליך שיטתי, שמאפשר לנו בשורה התחתונה להבין באיזה שדה אנחנו נמצאים. אנחנו כרגע נמצאים בשלב הניתוח של הנתונים. זה הרבה הרבה חומר שאנחנו צריכים לעבור. פה אנחנו גם נעזרים בפרופסור כשר, גם בידע שלו ואנחנו מקווים שזה עוד תהליך, אנחנו נוכל להתקדם כדי לקבל איזו תמונה ראשונית, בוא נאמר מה היא התיאוריה שאנחנו רוצים להציג.

גאולה אבידן: כן, אתה צריך לקחת בחשבון את ההערה שאמרתי לך.

מיקי מירו: מה?

גאולה אבידן: את ההערה שאמרתי לך, שכשר מגיע עם אג'נדה משלו.

מיקי מירו: אבל הסברתי שאין פה משמעות לעמדה של אדם. בפירוש. בשיטה שאני מדבר יש המון - - -

גאולה אבידן: היו בוועדה עוד אנשים.

מיקי מירו: יש הרבה מישוהים, הכל ייכנס, כל מה שאתם אומרים נכנס לאותו פול של דעות ועמדות, שמהם אנחנו מוציאים את הדברים.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, תודה, מיקי. אלף אני רוצה להעלות להצבעה את אימוץ מסמך האתיקה AS IS. מי בעד לאמץ את המסמך של ועדת האתיקה, ככתבו וכלשונו?

מיקי מירו: בפירוש, רק שיהיה מובן, יהיו עוד אנשים שאנחנו - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, שנייה. מי בעד?

דוד חיון: אמיר, היו שלושה-ארבעה חודשים זמן להכין את הוראות ההפעלה האלה.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, אני קודם כל מתקן את הפגם שנפל בדבריה של בלהה בישיבה הקודמת. אז אלף אני רוצה פורמאלית לתקן את זה, ולהעלות להצבעה חוזרת את הנושא של אימוץ מסמך האתיקה ככתבו וכלשונו. מי בעד אימוץ המסמך ככתבו וכלשונות, ירים את ידו. ארבעה. מי נגד, ירים את ידו. שלושה.

דוד חיון: נפל, נפל, המסמך של בלהה עובר.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, חכה לאסתי. לגבי הנושא השני, ההערות של ההנהלה.

בלהה כהנא: אני חייבת לתקן. לגאולה יש זיכרון פנומינאלי, אני גם זכרתי ככה, אבל גאולה מזכירה.

מרסיה צוגמן: יש כאן את המכתב.

בלהה כהנא: לא, לא, מעבר לזה. זה שהתמסמסה ההצבעה, אמיר, אתה הצעת שההנהלה תקבע הוראות הפעלה למסמך, והיו על זה תיקו. קבוצה אחת, שמונה או לא זוכרת מה, שמונה-שמונה. אז שמונה אמרו שבהתאם למה שכתוב במסמך שלנו, ושמונה אמרנו ברוח הדיון.

היו"ר, אמיר גילת: ברוח הדיון, נכון.

בלהה כהנא: אבל כולם אמרו שבעצם צריך לעשות את השינוי - - -

גאולה אבידן: שצריך לעשות שינוי

בלהה כהנא: ... של הבעת דעה אישית. השאלה היא - - -

גאולה אבידן: לא, זה כולם בעד הבעת דעה אישית, נקודה. זהו. מה, עכשיו נחזור על דיון של ארבע שעות? לא.

בלהה כהנא: זה מה שהיה - - -

יוסי דרמר: ... ...

היו"ר, אמיר גילת: נו, אז למה אתה לא רוצה לתמוך בו? למה אתה רוצה לאמץ אותו?

גאולה אבידן: סליחה, אמיר, אנחנו לא חוזרים לדיון של ארבע שעות.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, יוסי. לגבי - - -

גאולה אבידן: כולם הסכימו שיש הבעת דעה אישית בשידור.

בלהה כהנא: נכון.

גאולה אבידן: ובין היתר שההחלטות של ועדת אסא וכו', יהיו בניגוד לזה שתהיה הבעת דעה. איך וכמה, זה מה שיבוא לדיון. אבל אין מושג כזה שהם יגיעו למסקנה שלא תהיה הבעת דעה.

דוד חיון: אז למה את לא מצביעה בעד המסמך של בלהה?

גאולה אבידן: כי אז אמרנו, תראה, כי אז אמרנו לא. תראה, מאיך שהוא מגיב לדברים האלה, הוא לא מבין אותם נכון, זה לא מה שהיה.

אני מתקן קודם את הפגם של הפעם הקודמת, שלא נשאלה נגד. אז אני מעלה להצבעה חוזרת ברשותכם. מי בעד אימוץ מסמך האתיקה ככתבו וכלשונו ירים את ידו.

גאולה אבידן: אבל שוב, אני אומרת - - -

בלהה כהנא: אמיר, אף אחד כבר לא זוכר כבר, אני מבקשת - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז לא לדון בזה היום?

גאולה אבידן: לא, אני אומרת, הקראת את זה, ואני שוב אומרת לכל מי שכאן, אמיר, אני ממש מצטערת.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אז אנחנו נדחה את זה.

גאולה אבידן: לא, לא - - -

דוד חיון: אבל אנחנו דוחים את זה לנצח.

היו"ר, אמיר גילת: אז תחליטו. זה אתם רוצים לדחות, לא אני.

גאולה אבידן: אמיר, אני ממש מתנצלת. אי אפשר לדבר בחצאי עיניים, להעלות דברים ולמסמס אותם כי זה לא נראה פתאום למישהו. ישבנו פעם שעברה, לא, סליחה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני השבתי לבלהה - - -

גאולה אבידן: סליחה, פעם שעברה ישבנו, ארבע שעות בזבזנו האם יהיה שינוי או לא יהיה שינוי. כל מי שהיה כאן אמר שיהיה שינוי. שחייב, כי

מה שקורה בשטח, שיש הבעת דעה הלכה למעשה בכל האפשרויות. אז כולם אמרו נכון, קוד נקדי הוא לא כזה ראה וקדש, צריך לשנות.

היו"ר, אמיר גילת: נכון.

גאולה אבידן: עכשיו, הוויכוח היה איך לשנות. האם כמו שבלהה אמרה, או שניתן לכם את האפשרות לשנות את קוד נקדי, כמו שאתם חושבים. אבל זה ברור שבסופו של יום השינוי צריך להיות ברוח זו שתהיה הבעת דעה, עם בלנסים. אז אל תנסו להביא משהו אחר עכשיו בדרך האחורית.

היו"ר, אמיר גילת: טוב.

בלהה כהנא: טוב, אז בואו נחזור להצבעה. רצית שאסתי תיכנס, בשביל זה נקטעה ההצבעה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, רק שנייה, אני רוצה רגע להציע לאור ההערה של יוסי.

מיקי מירו: חשוב להבין פה, גאולה, זה לא סותר, כי אנחנו נמצאים באמצע התהליך - - -

גאולה אבידן: מצוין, ...

דוד חיון: אבל היו לכם ארבעה חודשים, מיקי, ארבעה חודשים.

מיקי מירו: אנחנו במשך חודשים עושים עבודה שיטתית, על רקע ולאור הדברים שאתם אומרים.

גאולה אבידן: מ צ ו י ן ! אני איתך, ומצוין - - -

מיקי מירו: אז תנו לנו לעשות את זה.

גאולה אבידן: אבל נקודת המוצא זה מה שהיה פה בהחלטה. שקוד נקדי נמוג, נגוז, תהיה הבעת דעה. מה הם הנתונים ואיך תהיה הבעת דעה, אתם תחליטו.

מיקי מירו: את צודקת.

קובי אוז: איך מבצעים את העניין הזה של פתיחת השורות במובן הזה של הבעת דעה, על פי הדו"ח של ועדת האתיקה. זאת השאלה שצריכה לעמוד בפנינו, לא אם צריך לעשות אלא איך צריך לעשות את זה.

גאולה אבידן: נכון, איך.

מיקי מירו: אני אסביר לכם, סליחה רגע. הוועדה החלה, אנחנו בעיצומו של התהליך, כבר היו המון פגישות.

גאולה אבידן: מצוין.

מיקי מירו: כבר אנחנו באמצע תהליך מתקדם ו - - -

קובי אוז: אתם בודקים איך או אם?

מיקי מירו: זה כבר בתוך התהליך של האיך.

קובי אוז: המטרה שלכם בתהליך זה לאפשר דעות וקבלת דעה, או לשאול - - -

מיקי מירו: יש כן, בתוך כל התהליך הזה, בוודאי, זה חלק גדול מתוך הסיפור.

דוד חיון: אבל עבדה ועדה שנה וחצי, קובי.

היו"ר, אמיר גילת: רק שנייה. המליאה לא הצליחה להגיע להכרעה לגבי איך לתרגם את המלצות ועדת האתיקה להוראות הפעלה.

קובי אוז: אבל היא הסכימה לתרגם אותן.

היו"ר, אמיר גילת: היא הסכימה לתרגם אותן, לא - - -

גאולה אבידן: לא, לא, לא. אמרנו, כשכל הזמן ... לי את המות. צריכה להיות הוועדה - - - (מדברים ביחד)

דוד חיון: בשביל מה עבדה הוועדה שנה וחצי?

גאולה אבידן כי באו לפה אנשים ואמרו לא לשנות את קוד נקדי.

נורית ירדני-לוי: אבל אנחנו כבר אחרי זה.

גאולה אבידן: בדיוק. אל תחזירו עכשיו את מה שהיה לפני.

דוד חיון: אבל אנחנו אחרי זה.

מיקי מירו: אני מציע, תבינו, אנחנו נמצאים באמצע תהליך. ברור שנכנסים גם לנושא הבעת הדעה, לכל הנושאים. זה נמצא כבר בתוך דיון. אני לא רוצה כרגע להוציא דברים, כדי לא לתת לא לפה ולא לפה. זה בתוך תהליך עמוק, שאתם מדברים עליו, אני מסביר לכם. מה שאתם אומרים נמצא כבר בתוך עבודה.

זה הוטמע בתוך התהליך. לכן תתנו לנו כהנהלה לעשות. יש את העורך הראשי, ואנחנו רוצים להתקדם עם זה.

גאולה אבידן: אני איתך, רק אם בסופו של יום תביא לי את נקדי בגוף אחר, - - -

מיקי מירו: לא, לא, לא, זה לא יהיה. זה כבר לא - - -

גאולה אבידן: אני רק אומרת לפני, שלא תגידו לא אמרו. שנקדי יגיע פתאום ו - - -

מיקי מירו: שנייה, לא, לא, זה לא יהיה ואני אסביר גם למה. מפני שברגע שאני אומר לך שהרחבנו את המעגל הזה גם לתרבות, גם למוסיקה ולכל הדברים, זה כבר לא יהיה המסמך שראיתם, זה יהיה מסמך אחר, כולל הבעת הדעה.

בלהה כהנא: אמיר, עצרנו בזה שאסתי לא הייתה פה, אתה זוכר?

היו"ר, אמיר גילת: כן, כן, רגע. אני רוצה עוד משהו.

דוד חיון: אמיר, יש עוד נושאים שלה.

בלהה כהנא: אנחנו עשינו הצבעה על המסמך, התבקשנו לחכות בגלל שאסתי לא הייתה. בואו נעשה הצבעה. אם המליאה מחליטה שהיא לא רוצה את המסמך, רוצה קוד נקדי, בסדר.

נורית ירדני-לוי: אבל אנחנו רוצים את המסמך.

דוד חיון: אז תחליטי שאת רוצה את המסמך.

היו"ר, אמיר גילת: AS IS .AS IS.

בלהה כהנא: שיהיה הליך דמוקרטי שהמליאה תקבל את ההחלטה.

גאולה אבידן: אנחנו לא רוצים.

יוסי דרמר: אני לא חושב שאפשר לקיים הצבעה על משהו ש- 90% מהאנשים פה לא זוכרים מה כתוב שם.

דוד חיון: נו, באמת. יוסי, באמת.

יוסי דרמר: ניהלנו פה דיון של ארבע שעות דיון והייתה הצבעה, היו הרבה יותר אנשים, אי אפשר עכשיו לעשות פה איזו שהיא הצבעה, לא בעד ולא נגד. אני לא מביע כעת דעה לא בעד ולא נגד, אבל אי אפשר פה לעשות - - -

בלהה כהנא: יוסי, אני שואלת אותך, היה הליך שהוא היה לא תקין, צריך לתקן אותו. איך אתה מציע לתקן?

יוסי דרמר: הדרך היחידה לתקן - - -

בלהה כהנא: אם המליאה רוצה להצביע נגד – זה בסדר, אבל שהמליאה תצביע. אנחנו ישבנו על זה שעות, שעות, והמסמך נתקע. עכשיו בואו נעשה את ההצבעה, צריך לקבל החלטה.

יוסי דרמר: מה ההחלטה שקיבלנו את דעתך?

בלהה כהנא: מה ההחלטה שקיבלנו לדעתי? לא יודעת. מה שאני יודעת שלא התקבלה החלטה, כי ההצבעה נפסקה באמצע.

יוסי דרמר: אבל זה לא נכון עכשיו.

בלהה כהנא: אז מה כן? יוסי, אני שואלת אותך מה כן.

יוסי דרמר: לעשות על כך דיון או ישיבת מליאה, או לחילופין ההצעה היא לשתף את הוועדה בעבודה שדיבר מיקי. לשתף את הוועדה בישיבות שמיקי מנהל, ושהוועדה תדווח לנו בישיבה הבאה.

דוד חיון: מה פתאום? ... ... של המליאה.

אנטון איוב: אנחנו לא זוכרים את המסמך.

יוסי דרמר: בלהה, אם תדווחי לנו בישיבה הבאה, שנעשה את העבודה רצינית, ש - - -

גאולה אבידן: לא, לא, נראה לכם שנחזור עוד פעם על העסק הזה?

בלהה כהנא: אי אפשר ללכת אחורנית. די.

מיקי מירו: אלף לא הולכים אחורנית, אנחנו נמצאים בתהליך.

בלהה כהנא: מיקי, ... זה בסדר, זה לגיטימי לחלוטין - - -

מיקי מירו: לא, זה לא עניין של מחלוקת. ... ... אני לא הופעתי בפני הוועדה. לא הופעתי. למה את אומרת שהופעתי? הייתי חמש דקות שם, באמת, נו, זה לא רציני.

היו"ר, אמיר גילת: כן, דבורה.

דבורה הנדלר: אני מציעה, בהמשך למה שיוסי אמר, וכרגע גם ההערה של מיקי, לאפשר למיקי מבחינה מקצועית לגמור את הפעולה שהוא התחיל. אני חושבת שאנחנו רוצים איזה שהוא מקום מקצועי - - -

יוסי דרמר: כמה זמן אתה יכול לגמור את העבודה?

דובר: תתחום את זה בזמן.

יוני בן מנחם: אי אפשר לתחום את זה בזמן. כמה שזה ייקח, זה ייקח.

מיקי מירו: שנייה, אני יכול להגיד לכם, שנייה חברה, זה יהיה לא רציני להגיד. אני יכול להגיד לכם שאני מקדיש לזה המון זמן. אני מקדיש לזה הרבה שעות, הרבה ימים. עשינו את זה כבר, זה לעבור על המון טקסטים ואני עושה את זה גם בעזרתו של אסא כשר, וגם בעזרתם של עוד הרבה אנשים.

אנטון איוב: כמה זמן אתה מעריך?

מיקי מירו: חבל להיכנס לזה.

נורית ירדני-לוי: אבל מה זה חבל? להתחייב, אנחנו רוצים - - -

מיקי מירו: אני אגיד לכם חודשיים-שלושה-ארבעה.

בלהה כהנא: זה לא בסדר. אין לי בעיה שהמליאה - - -

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, אני מקריא פה מה הוחלט. היו שתי הצעות החלטה שקיבלו תיקו. אחת: מליאת רשות השידור מנחה את הנהלת רשות השידור לעדכן את מסמך תדריך נקדי בסוגית הבעת עמדה ואיזון בשידורי האקטואליה, ולהתאימו למציאות התקשורתית הקיימת. זה משותף לשתי ההצעות. הפסקה השנייה בהצעה הראשונה היא: המליאה מנחה את ההנהלה לנסח טיוטת הצעה לנוהל, ברוח המלצות ועדת האתיקה; וההצעה השנייה הייתה – ברוח הדיון שנערך היום מנחה המליאה את ההנהלה לנסח טיוטת הצעה למליאה. ולכן אני אומר שמשותף לשתי ההצעות, ועל כך זה רוח הדברים שהייתה במליאה, שמליאת

רשות השידור מנחה את הנהלת רשות השידור לעדכן את מסמך תדריך נקדי, בסוגית הבעת עמדה ואיזון בשידורי האקטואליה, ולהתאימו למציאות התקשורתית הקיימת, למיטב הבנתי זה מה שקורה.

דוד חיון: ואיפה ועדת האתיקה?

היו"ר, אמיר גילת: היא לא ...

דוד חיון: אז תעלה את זה להצבעה עכשיו.

בלהה כהנא: אבל אני ביקשתי אמיר, באמת. הרי מה נתקענו אז? גם עכשיו הייתה הצבעה. די. אין לי בעיה שהמליאה תגיד לא. אתה יודע מה, אני מצטערת. אני לא ביקשתי מאף אחד לבוא. תרימו יד, תגידו שאתם לא רוצים את המסמך, זה גם בסדר. יש אמירה מסוימת שמליאת רשות השידור ביטלה את 2013, בבקשה. זה גם בסדר, אמיר.

היו"ר, אמיר גילת: אני עושה הפסקה של חמש דקות.

גאולה אבידן: כולם הבינו שיהיה שינוי.

דוד חיון: גאולה, שנה וחצי הם עבדו, הזמינו אנשים, שמעו דעות, עשו עבודה רצינית.

ההקלטה הופסקה וחודשה

היו"ר, אמיר גילת: כולם פה?

יוסי דרמר: אני מציע להנחות את מיקי מירו, או את ההנהלה, זה לא משנה, תוך 60 יום להגיש מסמך מעודכן, הצעה למסמך מעודכן, ברוח הדברים שנשאו פה אז, יש פרוטוקולים, היה פה דיון.

דוד חיון: איזה דיון? לא היו החלטות.

יוסי דרמר: אבל היה דיון בוועדת האתיקה, אנשים הביעו פהדעות. ברוח הדעות האלה יציעו מסמך, אנחנו נאמץ אותו או לא נאמץ אותו.

דוד חיון: ברוח המלצות ועדת האתיקה. לא ברוח. המלצות ועדת האתיקה, נקודה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> שנייה רגע, יוסי. אני מחלק את ההצבעה לשני חלקים. בחלק הראשון, בהצבעה הראשונה, אנחנו נדון האם אנחנו מאמצים את המסמך AS IS, או לא. זאת תהיה הצעת החלטה מספר 1. החלק השני יהיה הצעת החלטה שלוקחת בעצם את הפסקה הראשונה של הצעת ההחלטה. מרסיה נעלמה לי. המכנה המשותף להחלטת המליאה הקודמת, המכנה המשותף לשתי ההצעות, שאומרת שהמליאה מנחה את ההנהלה לגבש תוך 60 יום מסמך, המתאים למציאות התקשורתית העכשווית. עדכון מסמך נקדי והתאמתו למציאות התקשורתית העכשווית.

<u>קובי אוז:</u> זה צריך להיות על פי מסמך של ועדת האתיקה, סליחה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בסדר.

<u>קובי אוז:</u> ברוח החלטת ועדת האתיקה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני מתכוון לרוח הדיונים שנעשו, אבל בואו נעלה את זה להצבעה. אבל קודם כל הצבעה ראשונה - האם מליאת רשות השידור מאמצת את מסמך ועדת האתיקה ככתבו וכלשונו. מי בעד? מאושר. סליחה, סליחה, נילי, תספרי את. מי בעד? בלהה מבקשת את המסמך AS IS. ארבעה. מי נגד? שישה.

<u>בלהה כהנא:</u> בסדר גמור.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> AS IS.

<u>גאולה אבידן:</u> החלק השני חשוב, כי גם הוא משנה את נקדי.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רגע, לא מקבלים את המסמך AS IS.

<u>יוסי דרמר:</u> לא מקבלים את ההחלטה?

<u>דוד חיון:</u> אתה דחית. דחית, אדוני. אל תנסה עכשיו זה, להרגיש טוב. אל תנסו להרגיש טוב.

<u>גאולה אבידן:</u> לא, לא נכון.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> הצעת החלטה מספר שתיים: מליאת רשות השידור מנחה את הנהלת רשות השידור לעדכן את מסמך תדריך נקדי בסוגיית הבעת עמדה ואיזון בשידורי האקטואליה, ולהתאימו למציאות התקשורתית הקיימת, וזה תוך 60 יום.

קובי אוז: זה אומר לא ברוח ועדת האתיקה, אלא על פי מה שאנחנו סוברים שזו המציאות העכשווית כרגע.

גאולה אבידן: לשינוי נקדי.

היו"ר, אמיר גילת: כן, זה המכנה המשותף.

גאולה אבידן: לכאן באו אנשים שלא הסכימו בכלל לשנות.

קובי אוז: זה מה שעשוי לקרות. אנחנו לא יודעים מה יקרה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לעדכן את מסמך נקדי.

גאולה אבידן: לא, שינוי נקדי, אין נקדי.

קובי אוז: לעדכן על פי רוח. זה לא על פי רוח הוועדה, זה על פי רוח הדיונים. השני זה על פי רוח הוועדה, זה על פי רוח הדיונים. תחליטי למה את רוצה להצביע, יש הבדל. יש לך פה עכשיו שתי אפשרויות.

גאולה אבידן: רגע, החלק השני, מה הבעיה אם זה על פי רוח - - -

קובי אוז: על פי רוח העכשווי - - -

גאולה אבידן: לא, לא, החלק הראשון לא רוצים AS IS. את זה אנחנו לא רוצים.

קובי אוז: זה נגמר, זה נפל. AS IS נפל. עכשיו השאלה אם נשנה על פי רוח הוועדה, או האם נשנה על פי רוח המציאות התקשורתית - - -

גאולה אבידן: זה לא המציאות התקשורתית.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה, בישיבה הקודמת לא הצלחנו להגיע להכרעה לגבי החלטה. המכנה המשותף לשתי ההחלטות היה מה שהקראתי: שמליאת רשות השידור מנחה את הנהלת רשות השידור לעדכן את מסמך תדריך נקדי, בסוגית הבעת עמדה ואיזון בשידורי האקטואליה, ולהתאימו למציאות התקשורתית הקיימת. אני מוסיף - - -

קובי אוז: עכשיו תעשה את ההצבעה.

גאולה אבידן: זה היה, זה כולם, זה היה תמימות דעים.

היו"ר, אמיר גילת: זה היה תמימות דעים. 16 איש הצביעו בעד זה.

גאולה אבידן: זה היה תמימות דעים שקוד נקדי חייב להשתנות.

קובי אוז: אבל להשתנות למה? ואולי הוא ישתנה הפוך, נגד העניין הזה של הוועדה ויגיד – אסורה הבעת דעה.

גאולה אבידן: תפתח את הפרוטוקולים כמה דיברנו על נושא של הבעת דעה.

קובי אוז: מי יפתח פרוטוקולים? יש מישהו שזוכר משהו בכלל פה?

גאולה אבידן: יש פרוטוקולים.

קובי אוז: יש. יפה שיש פרוטוקולים, אבל נראה לך שמישהו יפתח פרוטוקולים? בואי נחשוב בהיגיון. לא יפתחו פרוטוקולים.

היו"ר, אמיר גילת: כן, יוסי.

יוסי דרמר: מאחר שבאותו דיון שהיה פה אז, הביעו פה דעות וזה הכל מופיע בפרוטוקול, והדעות היו בסך הכל סביב הנושא של מסמך האתיקה, אני לא חושב שיש בעיה. ומאחר שממילא המסמך צריך לבוא לאישור המליאה, אז אני אומר – בואו נוסיף, גם כדי לא לפגוע בעבודת ועדת האתיקה, גם כדי לא לפגוע במליאה, שישבה כבר 3.5 שעות ודנה בזה ואנשים הביעו דעתם. יוסיפו. המכנה המשותף, נוסיף לו ברוח הדברים שנאמרו פה במליאה.

דוד חיון: אבל באיזה רוח?

יוסי דרמר: תפרש את זה כמו שאתה רוצה.

קובי אוז: אז הנה, עכשיו פה הבעיה. תפרש כמו שאתה רוצה זה יכול להיות מה שאתה רוצה.

יוסי דרמר: לא לשנות - - -

מיקי מירו: הדברים מגיעים לאישור המליאה.

קובי אוז: יש לכם פה מסמך של ועדת האתיקה. עכשיו צריך לעשות ממנו דברים שאפשר - - -

יוסי דרמר: אבל לא קיבלו אותו AS IS.

יוני בן מנחם: הוא לא אושר. הצבעתם נגד AS IS.

קובי אוז: לא, לא, לא. AS IS. עכשיו אנחנו אומרים בואו נמצא תרגום - - -

נורית ירדני-לוי: אבל אתה מבין? זה מה שאומר קובי, כאן אנחנו נמצאים.

היו"ר, אמיר גילת: אבל מה שלא פתרנו בארבע וחצי שעות דיון בפעם שעברה, לא נפתור עכשיו. אני מבקש. מה שלא פתרנו בארבע וחצי שעות דיון בפעם שעברה, אני לא מניח שנפתור עכשיו, ולכן אני לוקח את המכנה המשותף. פשוט היה לנו תיקו והיינו בפלונטר מנהלי, מה ההחלטה שצריך לקבל – שמונה מול שמונה.

גאולה אבידן: לא, כדי שלא יהיה יצא לי פה איזה ... ...

היו"ר, אמיר גילת: גאולה, שנייה. אני באמצע משפט.

קובי אוז: המכנה המשותף הזה זה לא רעיון טוב.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אני באמצע משפט.

קובי אוז: זה כמו המילה את שמופיעה בכל ההחלטות. המילה את מופיעה בכל ההחלטות. בואו נחליט את המילה את. זה מופיע בכל מקום. זה מכנה משותף להכל. יש את המילה אלף - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל תן לי לסיים. אתה מוכן לתת לי לסיים?

נורית ירדני-לוי: שהצעת החלטה מתבססת - - -

היו"ר, אמיר גילת: נורית. נקלענו לפלונטר בישיבה הקודמת. אני מזכיר שהיו שמונה תומכים בגרסה א', שמונה תומכים בגרסה ב', ואנחנו גם עכשיו סביב אותו פלונטר, מפני שאנחנו לא מצליחים להגיע להחלטה. מה אני עושה כדי לפתור אותנו מהפלונטר הזה? לוקח את הנוסח שהצביעו בעדו 16 איש, 8 ו-8, כי זה המכנה המשותף. והוא אומר, עוד פעם, שההנהלה תכין, במילא אני מסכים עם יוסי שזה חוזר למליאה, ואנחנו מקציבים לזה עוד 60 יום. אתה הולך?

קובי אוז: יש לי הופעה בירושלים. אני בעד כמה שיותר לכיוון הוועדה.

נורית ירדני-לוי: אבל אתה מציע דבר אחר.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. לכן הדרך לפתור את זה היא לאמץ את המכנה המשותף - - -

נורית ירדני-לוי: שהוא התבססות על החלטות ועדת האתיקה.

היו"ר, אמיר גילת: והוא אומר ככה: מליאת רשות השידור מנחה את הנהלת רשות השידור לעדכן את מסמך נקדי בסוגיית הבעת עמדה ואיזון בשידורי האקטואליה, ולהתאימו למציאות התקשורתית הקיימת, ואני מוסיף פה תוך 60 יום.

נורית ירדני-לוי: אבל איפה כל ועדה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל החלטת הרגע שאת לא רוצה לאמץ את המסמך כמו שהוא. טוב. אז אני מקריא את נוסח ההחלטה הסופי להצבעה:

מליאת רשות השידור מנחה את הנהלת רשות השידור לעדכן את מסמך תדריך נקדי בסוגית הבעת עמדה ואיזון בשידורי האקטואליה, ולהתאימו למציאות התקשורתית הקיימת, וזאת תוך 60 יום.

מי בעד הצעת ההחלטה ירים את ידו.

גאולה אבידן: של מה?

היו"ר, אמיר גילת: של מה שהקראתי עכשיו.

נורית ירדני-לוי: אבל למה זה נקודת המוצא - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, אני באמצע ההצבעה. אני לא מוכן שתדברי באמצע הצבעה. שבעה. מי נגד?

נורית ירדני-לוי: אני בעד, בהתבסס על - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני שאלתי מי נגד, אל תעני לי, שאלתי מי נגד. מי נגד?

גאולה אבידן: חברה, הזמן של הריטלין עבר.

היו"ר, אמיר גילת: אפס. מי נמנע? אחד נמנע. מה הצבעת בסוף?

נורית ירדני-לוי: אני בעד בהתבסס על מה שהחליטה ועדת האתיקה.

היו"ר, אמיר גילת: נמנעת. טוב, את לא הצבעת. שבעה בעד, אחד נגד, תודה. הישיבה נעולה.

הישיבה נעולה